

ZAŁĄCZNIK NR 1
DO UCHWAŁY NR XLI/327/09
RADY MIEJSKIEJ W KAMIENSKU
z dnia 17 lipca 2009 r.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KAMIENSK

ZMIANA

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY NR XII/327/09
RADY MIEJSKIEJ W KAMIENSKU z dnia 17 lipca 2009 r.

LIPIEC 2009

SPIS TREŚCI

I. USTALENIA OGÓLNE	5
1. WPROWADZENIE	5
2. ROLA I ZADANIA STUDIUM	6
3. TRYB OPRACOWANIA ORAZ ZAKRES I PROBLEMATYKA STUDIUM	7
II. ZEWNĘTRZNE UWARUNKOWANIA WPLYWAJĄCE NA KSZTAŁTOWANIE KIERUNKÓW ROZWOJU GMINY	9
1. ZADANIA DLA REALIZACJI POLITYKI PRZESTRZENNEJ W GMINIE KAMIĘNSK WYNIKAJĄCE Z „PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO”	9
2. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z MIEJSCA I ROLI GMINY KAMIĘNSK W STRUKTURACH PONADLOKALNYCH.....	9
III. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE WYNIKAJĄCE Z DIAGNOZY STANU ZAGOSPODAROWANIA GMINY KAMIĘNSK.....	11
1. ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE	11
1. Rzeźba terenu	11
2. Geologia.....	11
3. Surowce.....	12
4. Wody powierzchniowe.....	14
5. Wody podziemne.....	15
6. Szata roślinna.....	17
7. Gleby i użytkowanie terenu	18
8. Klimat.....	19
9. Nadzwyczajne zagrożenia środowiska i poważne awarie.....	20
2. OBSZARY I OBIEKTY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO OBJĘTE OCHRONĄ	21
1. Obszary chronionego krajobrazu.....	21
2. Pomniki przyrody	22
3. Użytki ekologiczne.....	23
3. ŚRODOWISKO KULTUROWE.....	24
1. Rys historyczny.....	24
2. Obiekty objęte ochroną	26
3. Stanowiska archeologiczne	27
4. Diagnoza	27
4. ROLNICTWO	28
1. Rolnicze użytkowanie ziemi.....	28
2. Struktura agrarna gospodarstw.	28
3. Wyposażenie techniczne rolnictwa	29
4. Produkcja rolnicza.	30
5. UWARUNKOWANIA DEMOGRAFICZNE ROZWOJU GMINY	30
1. Liczba i rozmieszczenie ludności.....	30
2. Ruch naturalny.....	31
3. Rynek pracy i bezrobocie	32
5. INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA.	33
1. Oświata i wychowanie.....	33
2. Kultura i sport.	33
3. Opieka medyczna i socjalna.....	34
6. ZASOBY MIESZKANIOWE	34

7. DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA	34
8. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	35
1. Zaopatrzenie w wodę.....	35
2. Odprowadzanie ścieków.....	35
3. Zaopatrzenie w ciepło	36
4. Zaopatrzenie w gaz.....	36
5. Gospodarka odpadami	36
6. Zaopatrzenie w energię elektryczną	36
7. Telekomunikacja.....	37
8. Inne elementy infrastruktury.....	37
9. KOMUNIKACJA	37
1. Diagnoza stanu układu komunikacyjnego - uwarunkowania	37
2. Drogi krajowe	37
3. Drogi wojewódzkie	38
4. Drogi powiatowe	38
5. Drogi gminne.....	38
6. Układ kolejowy.....	39
7. Pasażerska komunikacja autobusowa PKS	39
8. Transport lotniczy	39
10. ANALIZA POWIĄZAŃ FUNKCJONALNYCH UKŁADU KOMUNIKACYJNEGO	39
1. Powiązania zewnętrzne i ich charakterystyka	39
2. Powiązania wewnętrzne i ich charakterystyka.....	39
3. Wnioski - uwarunkowania generalne stanu.....	40
4. Uwarunkowania zewnętrzne wynikające z celów i kierunków polityki przestrzennej państwa na obszarze województw.....	40
IV. KIERUNKI FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEGO ROZWOJU GMINY	41
1. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW	41
2. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE Z ZABUDOWY	42
1. Tereny wyłączone spod zabudowy ze względu na przepisy odrębne.	42
2. Tereny, na których ogranicza się lokalizację zabudowy ze względu na ochronę walorów przyrodniczych.....	43
3. Tereny zabudowy.....	43
3. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK	47
1. Kierunki polityki przestrzennej w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego.....	47
2. Ochrona gleb i powierzchni ziemi.	48
3. Ochrona powietrza i ochrona przed hałasem.....	50
4. Ochrona szaty roślinnej.....	52
5. Ochrona wód.....	53
4. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ.....	56
5. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	58
1. Zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków.....	58
2. Zaopatrzenie w ciepło.	59
3. Zaopatrzenie w gaz.....	59
4. Usuwanie nieczystości stałych.....	59
5. Inne elementy infrastruktury.....	59
6. Kierunki rozwoju w zakresie zaopatrzenia Gminy Kamięnsk w energię elektryczną.....	59

7. Telekomunikacja.....	60
8. Komunikacja.....	60
6. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM	63
7. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA I USTALENIAMI PROGRAMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 48 UST. 1	64
8. OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M ² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ	64
9. OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE	64
10. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	65
11. OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH.....	65
12. OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY	65
13. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRAŃCZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY (Dz. U. NR 41, POZ. 412 ORAZ Z 2002 R. NR 113, POZ. 984 I NR 153, POZ. 1271)	66
14. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENŃ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI.....	66
15. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH	66
16. INNE OBSZARY PROBLEMOWE, W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE	66
17. OBSZARY ZWIĄZANE Z WYMOGAMI OBRONY CYWILNEJ	66
V. POLITYKA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA GMINY	68
VI. INTERPRETACJA ZAPISÓW USTALEŃ STUDIUM.....	70
VIII. UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ I SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM	71
IX. OBJAŚNIENIE ZMIAN W NOWYM OPRACOWANIU W STOSUNKU DO POPRZEDNIEJ EDYCJI STUDIUM	73

I. USTALENIA OGÓLNE

1. Wprowadzenie

Rada Miejska w Kamięnsku Uchwałą nr XXX/268/2002 z dnia 30.01.2002 r. przyjęła „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamięnsk”, opracowane przez Urbanistyczno – Architektoniczną Pracownię Projektową „ekoPLAN” w Łodzi, w którym określono główne cele i kierunki rozwoju przestrzennego oraz zasady prowadzenia polityki przestrzennej gminy.

Proces związany ze sporządzeniem projektu studium poprzedziły prace przygotowawcze, w wyniku których przygotowano niezbędne materiały piśmienne i kartograficzne, przedstawiające stan zagospodarowania przestrzennego gminy. W oparciu o te materiały sporządzono projekt kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, przyjęty przez Radę Miejską w/w uchwałą.

W miarę upływu czasu materiał ten wymagał uzupełnienia, wzbogacenia i uszczegółowienia o aktualną sytuację i ewoluujące potrzeby gminy.

Kolejne zmiany przedmiotowego dokumentu poprzedzały analizy i oceny aktualności Studium, które wykazywały potrzebę wyznaczenia nowych terenów o funkcji mieszkaniowej, usługowej i przemysłowej.

Po dokonaniu oceny Burmistrz Kamięnska wystąpił do Rady Miejskiej z wnioskiem o przystąpienie do sporządzenia aktualizacji „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamięnsk”.

Rada Miejska w Kamięnsku Uchwałą Nr VII/81/03 z dnia 13.03.2003 r. wyraziła wolę aktualizacji tego dokumentu, określając granice tej aktualizacji na załączniku graficznym do uchwały.

Aktualizację „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamięnsk” wykonało Biuro Projektowe Urbanistyczno-Architektoniczne w Częstochowie „AD URBI”. Aktualizacja polegała na:

1. Wyznaczeniu terenów dla rozwoju funkcji turystycznej i rekreacyjnej wraz z zapleczem usługowym.
2. Rozszerzeniu funkcji mieszkaniowej o funkcję usługowo – turystyczną.
3. Rozszerzeniu terenów wyznaczonych pod lokalizację usług komercyjnych.
4. Adaptacji terenów przemysłowych.
5. Wyznaczeniu terenów dla realizacji obiektów usługowo – przemysłowych.
6. Wyznaczeniu terenu dla odtworzenia zbiornika wodnego.

Wprowadzone w aktualizacji zmiany okazały się jednak niewystarczające.

Ze względu na nową ustawę o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* z dnia 27 marca 2003 r. (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.) zmienił się zakres, problematyka i tryb sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Z nowych, obowiązkowych do uwzględnienia elementów studium, należy wyszczególnić i ustalić zasady ochrony dóbr kultury współczesnej, określić obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu gminnym i ponadlokalnym, obszary stanowiące przestrzeń publiczną, określić obszary, dla których sporządzenie planu miejscowego jest obowiązkowe na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², określić obszary, dla których gmina zamierza sporządzić plan miejscowy, w tym obszary

wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze i nieleśne, wyszczególnić obszary występowania złóż surowców mineralnych, obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych, granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych oraz inne obszary problemowe w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie. Przystępując zatem do korekty drugiej edycji studium przyjętej uchwałą Nr XII/135/03 Rady Miejskiej w Kamięnsku z dnia 27 sierpnia 2003 r., należało dostosować cały dokument do wymagań obecnie obowiązującej ustawy. Zawarta w art. 9 ust. 1. pkt 4 ustawy z 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* konieczność zgodności opracowywanych projektów planów miejscowych z ustaleniami studium stała się bezpośrednią przyczyną przystąpienia do sporządzania trzeciej wersji studium. Prace zapoczątkowała uchwała Nr XIX/186/2004 Rady Miejskiej w Kamięnsku w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamięnsk. Zgodnie z tą uchwałą zakres opracowania trzeciej edycji studium objął obszar całej gminy.

Dynamika zmian zachodzących w gminie i wzrost zainteresowania inwestorów były przyczyną do przeprowadzenia kolejnej analizy aktualności zapisów studium. Wynikiem przeprowadzonej analizy było stwierdzenie częściowej dezaktualizacji obowiązującego studium. Dokument przyjęty w 2007 r. nie zabezpiecza wszystkich potrzeb gminy związanych z nasilonym rozwojem przestrzennym i ekonomicznym.

Realizując ustalenia ustawy z 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, zgodnie z art. 9 ust. 1 Rada Miejska w Kamięnsku podjęła uchwałę Nr XXVII/212/08 w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamięnsk.

Zgodnie z art. 9 ust. 2 sporządzającym Studium jest Burmistrz Kamięnska.

Studium jako dokument przyjmowany jest uchwałą Rady Miejskiej i podlega nadzorowi wojewody co do zgodności z prawem.

Studium zawiera: tekst, rysunki: plansza nr 1 „Uwarunkowania”, skala 1 : 10 000 oraz plansza nr 2 „Kierunki zagospodarowania. Polityka funkcjonalno-przestrzenna”, skala 1 : 10 000.

2.Rola i zadania Studium

Pojęcie „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy” wprowadzone zostało ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 1994 r. (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.).

Nowa ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.) podtrzymuje to pojęcie, a w art. 9 ust. 1 stwierdzono: „W celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, Rada Miejska podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, zwanego dalej studium”.

Studium zostało uznane (w cytowanej ustawie) za element miejscowego planowania przestrzennego, w ramach którego nastąpił podział zadań pomiędzy studium a plan miejscowy.

Na podstawie ustawy przyjmuje się, że ogólnym celem opracowywanych „studiów” jest sformułowanie lokalnej polityki przestrzennej wpisanej w politykę przestrzenną państwa zaś celem miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenów służących realizacji określonej polityki przestrzennej gminy.

Studium wykonuje się obligatoryjnie dla całej gminy, lecz nie jest ono powszechnie obowiązującym aktem prawa miejscowego (art. 9, ust. 5), a jedynie wewnętrznym

zobowiązaniem władz gminy (inaczej aktem kierownictwa wewnętrznego). Nie stanowi podstawy wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Głównym zadaniem studium jest określenie polityki przestrzennej gminy (art. 9 ust. 1). Natomiast rola planu sprowadza się do ustalenia przeznaczenia terenów oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy (art. 14, ust. 1). Generalnie można przyjąć, że studium kreuje politykę przestrzenną gminy, a plan ją konkretyzuje.

Zadaniem studium jest sformułowanie lokalnych uwarunkowań, celów i programów rozwoju, dzięki czemu staje się ono dokumentem wytyczającym ogólną politykę przestrzenną gminy, a jednocześnie posiadać będzie charakter „wytycznych” (wiązących) do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (art. 9 ust. 4).

W zapisie studium powinny więc zostać sformułowane takie kierunki polityki przestrzennej, które są niezbędne dla osiągnięcia zamierzonych celów rozwojowych.

Podstawowym celem polityki przestrzennej jest ukierunkowanie procesu podnoszenia jakości życia mieszkańców i poziomu funkcjonowania gminy poprzez ocenę i wykorzystywanie terytorialnych warunków dla jej rozwoju.

Opracowanie sporządzone zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ma określić najkorzystniejsze kierunki przekształceń przestrzennych obszaru gminy, preferowane z uwagi na ich walory ekonomiczne, ochronę środowiska przyrodniczego i kulturowego, walory architektoniczne i krajobrazowe, wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, prawo własności, potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, potrzeby interesu publicznego oraz wymogi ładu przestrzennego, uwzględniające kierunki polityki przestrzennej państwa na obszarze województwa łódzkiego.

3. Tryb opracowania oraz zakres i problematyka Studium

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym koncentruje się przede wszystkim na zakresie problematyki studium, nie precyzując jednoznacznie toku prac nad jego sporządzeniem. Ustawowy tok opracowania to:

- wymóg uchwały Rady Miejskiej o przystąpieniu do sporządzenia studium;
- konieczność jego przedłożenia do zaopiniowania i uzgodnienia organom, o których mowa w art. 11, pkt 5, 6, 7 i 8 ustawy;
- uchwalenie studium przez Radę Miejską.

W niniejszym studium skoncentrowano się przede wszystkim na dwóch podstawowych zagadnieniach:

- ustaleniu występujących uwarunkowań rozwoju przestrzennego gminy;
- sformułowaniu kierunków polityki przestrzennej i zagospodarowania przestrzennego gminy.

Każdy z wyżej wymienionych elementów wymaga skompletowania materiałów źródłowych, przetworzenia ich na potrzeby wynikające ze specyfiki studium, określenia syntetycznych wniosków do uwarunkowań rozwoju i formułowania kierunków zagospodarowania przestrzennego i polityki przestrzennej dla obszaru objętego opracowaniem.

Analiza uwarunkowań rozwoju stanowi jedną z podstawowych faz prac nad Studium ponieważ:

- zwrócenie uwagi zarówno na pozytywne, jak i negatywne elementy zagospodarowania gminy, jej funkcjonowanie, warunki naturalne, zaszczości historyczne i dotychczasowe tendencje rozwojowe służy określeniu koncepcji rozwojowych i formułowaniu zasad zagospodarowania

przestrzeni dla gminy;

- przedstawiony uporządkowany obraz gminy, zarówno w ujęciu analitycznym, jak i syntetycznym stwarza warunki dla wykorzystywania informacji przy podejmowaniu rozstrzygnięć (przez władzę lokalną) dotyczących np. kierunków rozwoju, specjalistycznych programów związanych z ochroną środowiska, komunikacją, polityką mieszkaniową itp.

Dla dokonania analizy i oceny uwarunkowań wpływających na kierunki rozwoju za celowe uznano wyodrębnienie dwóch podstawowych nurtów:

- zewnętrznych uwarunkowań rozwoju;
- wewnętrznych uwarunkowań rozwoju.

Do nurtu uwarunkowań zewnętrznych zaliczono zależności wynikające z położenia gminy w regionie i jej różnorodnych związków zewnętrznych (przyrodniczych, komunikacyjnych, społecznych gospodarczych itp.), przewidywanych zmian i tendencji kształtowania strategii rozwoju społeczno-gospodarczego i przestrzennego na szczeblu centralnym i wojewódzkim.

Do nurtu uwarunkowań wewnętrznych zaliczono zależności wynikające z dotychczasowych procesów urbanizacyjnych, stanu i zróżnicowania walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego, stopnia ich zagrożenia, rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Określenie kierunków zagospodarowania przestrzennego i polityki przestrzennej gminy to kolejna faza studium.

Przyjęte w opracowaniu kierunki rozwoju Gminy Kamięnsk określają potencjalne możliwości wykorzystania przestrzeni oraz zakres niezbędnych zmian w zagospodarowaniu. Dotyczą one głównie:

- wyznaczenia obszarów ochronnych (wynikających z przepisów odrębnych);
- określenia obszarów predysponowanych do rozwoju i intensyfikacji procesów urbanizacyjnych;
- określenia głównych elementów układu komunikacyjnego oraz obszarów rozbudowy systemów infrastruktury technicznej;
- wyznaczenia strategicznych obszarów koncentracji przedsięwzięć inwestycyjnych;
- wskazania obszarów, dla których sporządzenie planów miejscowych jest obowiązkowe na podstawie przepisów odrębnych,
- wskazania obszarów przeznaczonych do koncepcyjnych opracowań strukturalnych.

Przyjęto zatem, że faza koncepcyjna studium powinna obejmować zbiór informacji dotyczących przede wszystkim:

- polityki przestrzennej gminy z określeniem zasad zrównoważonego rozwoju;
- integracji polityki przestrzennej z ogólną strategią rozwoju gminy;
- kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, głównie przez określenie elementów wymaganych ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Mając na uwadze, że studium ma do spełnienia różnorodne zadania, uznano, że powinno ono przyjąć formę elaboratu składającego się z:

- zapisu przedstawionego w formie uchwały Rady Miejskiej w Kamięnsku;
- tekstu zawierającego uwarunkowania i kierunki rozwoju gminy;
- rysunków (plansz) przedstawiających uwarunkowania i kierunki zagospodarowania.

II. ZEWNĘTRZNE UWARUNKOWANIA WPLYWAJĄCE NA KSZTAŁTOWANIE KIERUNKÓW ROZWOJU GMINY

1. Zadania dla realizacji polityki przestrzennej w Gminie Kamięńsk wynikające z „Planu Zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego”

Do uwarunkowań oraz kierunków działań przestrzennych mających znaczenie w kształtowaniu kierunków rozwoju gminy należą m. in. zadania wynikające z planów i programów wyższego rzędu.

Opracowaniem, którego kierunki rozwoju powinny być uwzględnione w Studium gminy jest „Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego”. Jest to opracowanie z zakresu zagospodarowania przestrzennego przenoszące ustalenia koncepcji polityki przestrzennej kraju na obszar gminy.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego został uchwalony przez Sejmik Województwa Łódzkiego z dnia 9 lipca 2002 r. – Uchwała Nr XLV/524/2002 (Dziennik Urzędowy Województwa Łódzkiego Nr 249 poz. 3166 z dnia 10 października 2002 r.)

Wnioski do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamięńsk wynikające z w/w planu województwa.

Zadania do realizacji:

- autostrady i drogi ekspresowe,
 - realizacja autostrady A-1 na odcinku Węzeł „Tuszyn” – Piotrków Tryb., - Radomsko – gr. woj. śląskiego (Częstochowa), (zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 września 2001 r. w sprawie ustalenia sieci autostrad, dróg ekspresowych oraz dróg o znaczeniu obronnym),
- drogi krajowe,
 - Nr 1 – Gdańsk – Łódź – Katowice - granica m. Łódź – granica woj. śląskiego (Program dostosowania podstawowej sieci drogowej TINA w Polsce do standardów Unii Europejskiej do 2015 r.,
 - Nr 91 – obwodnica miejscowości Kamięńska (zgodnie ze Strategią Rozwoju Województwa Łódzkiego),
- drogi wojewódzkie,
 - Nr 484 – Buczek – Bełchatów – Kamięńsk (Program inwestycyjny z grupy inwestycyjnej „Transport”),
- kolej
 - modernizacja linii kolejowej Kolutzki – Częstochowa.

2. Uwarunkowania wynikające z miejsca i roli gminy Kamięńsk w strukturach ponadlokalnych

Gmina Kamięńsk położona jest w południowej części województwa łódzkiego i jednocześnie jest najdalej wysuniętą na północ gminą powiatu radomszczańskiego. Jej najbliższymi sąsiadami są: od północy gmina Bełchatów i Wola Krzysztoporska, od zachodu gmina Kleszczów, od południa gminy Dobryszycy i Gomunice, od wschodu - Gorzkowice i Rozprza.

Powierzchnia gminy wynosi 95,81 km², co stanowi 6,6 % powierzchni powiatu. Gminę

ogółem zamieszkuje 6108 osób (wg stanu z dn. 31.12.2007 r., GUS), gęstość zaludnienia wynosi średnio 63 os/km² (w powiecie 82 os/km²). W jej granicach wydzielono 12 sołectw, na które łącznie składa się 21 wsi. Funkcje centralne w gminie pełni Kamięnsk - jeden z najstarszych ośrodków targowych w regionie łódzkim, o którym wzmianki pojawiły się już pod koniec XIII w. Miasto to, po odzyskaniu praw miejskich w 1994 r., zaliczyć można obecnie do najmłodszych i zarazem najmniejszych pod względem liczby ludności (2848 osób w 2007 r.) miast województwa łódzkiego.

Układ drogowy gminy ma kształt koncentryczny. Miasto położone jest u zbiegu pięciu dróg i stanowi ważny węzeł komunikacyjny, pośrednicząc w połączeniach pomiędzy trzema miastami powiatowymi: Piotrkowem Trybunalskim, Radomskiem oraz Bełchatowem. Przez gminę przebiega także droga krajowa nr 1 (Gdańsk - Cieszyn) projektowana na autostradę A-1 oraz historyczna linia kolei warszawsko - wiedeńskiej mająca duże znaczenie krajowe i międzynarodowe. Oprócz połączeń komunikacyjnych znajdują się tu bardzo ważne elementy infrastruktury o znaczeniu krajowym: rurociąg produktów naftowych z Koluszek do rejonu Częstochowy, wysokoprężna magistrala gazowa Częstochowa - Piotrków Trybunalski, linia telekomunikacyjna, linie elektroenergetyczne - 400, 220 oraz 110 kV.

Bliskie sąsiedztwo zarówno kopalni jak i Elektrowni Bełchatów powoduje, iż gmina znajduje się w zasięgu bezpośredniego oddziaływania negatywnych zjawisk związanych z przemysłem wydobywczym i energetycznym, m. in. leja depresyjnego wód podziemnych, powstałego na skutek odwadniania odkrywki węgla brunatnego. Lej depresyjny obejmujący dawniej cały obszar gminy obecnie ustąpił z południowego i centralnego obszaru gminy.

Pod względem fizyczno-geograficznym gmina Kamięnsk należy do mezoregionu Wysoczyzny Bełchatowskiej, położona jest w makroregionie Wzniesień Południowomazowieckich i podprowincji Nizin Środkowopolskich. Powierzchnię gminy rozcinają niewielkie cieki, prowadzące skąpe ilości wody, zanikające z powodu wyżej wymienionego odwodnienia. Przez południowo-wschodni fragment gminy przebiega dział wodny pierwszego rzędu dzielący jej terytorium pomiędzy dorzecza Wisły i Odry.

Gmina Kamięnsk rozpatrywana na tle powiatu należy do grupy gmin:

- średnich pod względem powierzchni ogólnej,
- jednych z największych pod względem liczby ludności i charakteryzująca się stosunkowo wysokim wskaźnikiem zaludnienia wynoszącym 63 osób/km,
- cechujących się stosunkowo wysokim wzrostem liczby ludności.

Miasto Kamięnsk rozpatrywane na tle województwa należy do miast:

- najmniejszych pod względem liczby ludności i o najniższym współczynniku dynamiki demograficznej,
- o średnim potencjale rozwojowym,
- cechujących się umiarkowanym tempem zmian.

III. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE WYNIKAJĄCE Z DIAGNOZY STANU ZAGOSPODAROWANIA GMINY KAMIEŃSK

1. Środowisko przyrodnicze

1. Rzeźba terenu

Gmina Kamieńsk pod względem fizyczno-geograficznym należy do mezoregionu Wysoczyzny Bełchatowskiej, związanej genetycznie z obszarem Nizin Środkowopolskich. Od strony zachodniej gmina jest otoczona Kotliną Szczercowską, od północno-wschodniej Wysoczyzną Łaską, od południowo-wschodniej Wzgórzami Radomszczańskimi przechodzącymi w kierunku południowo-zachodnim w Nieckę Włoszczowską.

Podstawowe zręby rzeźby obszaru gminy powstały w plejstocenie w rezultacie zlodowacenia środkowopolskiego. W pierwszym etapie zlodowacenia cały obszar gminy został pokryty lądolodem (stadiał odrzański), w drugim - ostatnim (stadiał warciański) lądolód zatrzymał się na terenie gminy (na linii Łódź - Kamieńsk). Odzwierciedleniem akumulacyjnej działalności zlodowacenia środkowopolskiego, jest morfologia terenu, który urozmaicają wzgórza morenowe, wały ozów oraz pagórki kemów. Wysokości bezwzględne na terenie gminy kształtują się od ok. 200 m n.p.m. koło Kmiecinzyny do ponad 243 m n.p.m. koło Koźniewic. Wzgórza morenowe występują w części północno-wschodniej i południowo-wschodniej gminy. Cechuje je południkowy przebieg, wysokości względne od 5 do 20 m, i spadki o nachyleniach ok. 10%. Ich wysokości bezwzględne wynoszą ok. 230 m n.p.m. Istotnym elementem rzeźby jest składowisko zewnętrzne nadkładu KWB „Bełchatów”, nazywane w dalszej części Studium również zwałowiskiem, Orlą Górą lub Górą Kamieńską, które wznosi się na wysokość ponad 400 m n.p.m.

Powierzchnię gminy rozcinają niewielkie ciekі wodne: Jeziorka i Kamionka. Zachodnią granicę gminy stanowi Widawka, która na niewielkim odcinku jest też rzeką wewnętrzną gminy Kamieńsk. Najniżej położone dna dolin rzecznych osiągają wysokość ok. 190 m n.p.m. Przez teren gminy przebiega również dział wodny I rzędu, rozdzielający dorzecza Odry i Wisły.

Nakładające się czynniki naturalne oraz przekształcenia antropogeniczne w postaci zwałowiska PGE Kopalni Węgla Brunatnego Bełchatów S.A. sprawiają, że powierzchnia terenu gminy jest urozmaicona i charakteryzuje się dużą rozpiętością wysokości względnych.

2. Geologia

Podłoże geologiczne gminy Kamieńsk wiąże się z istnieniem znacznie większej struktury geologicznej zwanej Niecką Łódzką, powstałej na skutek ruchów tektonicznych u schyłku jury. W górnej kredzie Niecka Łódzka przekształciła się w głębokomorski basen, który wypełnił się osadami tak, by w końcu kredy stała się lądem. Cały omawiany obszar pokrywały lokalne zbiorniki słodkowodne o zmiennym zasięgu i różnej głębokości. Najgłębszym i największym był zbiornik zajmujący rów tektoniczny w obrębie skał jurajskich i ciągnący się od Kamieńska na wschodzie po Szczerców, długości ok. 40 km, szerokości 2 - 3 km i głębokości ponad 200 m. Rów ten wypełniają utwory mioceńskie i plioceńskie: piaszczyste, mułkowe i ilaste pokryte płaszczem luźnych osadów czwartorzędowych. W obrębie osadów mioceńskich występuje seria węgla brunatnego odkryta w 1960 r.

Na urozmaiconej powierzchni skał mezozoicznych spoczywają w nielicznych miejscach osady trzeciorzędowe, lecz decydujący wpływ na ukształtowanie powierzchni gminy Kamieńsk miała epoka lodowcowa. Na pokrywie gruntów trzeciorzędowych, a przeważnie wprost na litym podłożu, spoczywa gruby płaszcz osadów czwartorzędowych. W olbrzymiej części są to skały Skandynawii oraz północnych obszarów Polski rozkruszone przez transport lodowcowy i

wodny. Wszystkie utwory dostępne na powierzchni (wyłączając utwory wieku trzeciorzędowego i czwartorzędowego zwałowane w postaci zwałowiska zewnętrznego nadkładu z odkrywki „Bełchatów”) są więc wieku czwartorzędowego. Ich miąższość jest bardzo zróżnicowana i waha się od kilkunastu metrów w rejonie Kamięska do 318 metrów w zachodnim narożniku gminy. Należą do nich piaski, utwory mieszane piaszczysto-żwirowe i gliny. W części północnej gminy znaczne obszary pokrywają utwory holocenijskie moreny czołowej. Są to piaski, żwiry i głazy nie tworzące wyraźnych form o miąższości powyżej 2 m. Na zachód i południe od wsi Gorzędów i Kamięska oraz w podłożu miasta znajdują się utwory plejstocenijskie - gliny zwałowe starszego stadiału.

W zaburzeniach lokalnych niewielką rolę odegrały także masy solne cechsztynu (górnym perm), które stanowią bezpośrednie podłoże. Halotektonika przyczyniła się do urozmaicenia łagodnego na ogół i spokojnego synklinalnego układu warstw niecki łódzkiej. Na terenie gminy halotektoniczne antykliny występują w okolicach Kamięska.

W dolinach cieków wodnych zalegają utwory aluwialno - deluwialne w tym także torfowiska – w północnej części gminy w dolinie rzeki Jeziorka (rejon wsi Podjeziorko i Napoleonów) zalegają udokumentowane torowiska o miąższości przekraczającej 1 m.

3. Surowce

Złoża na terenie gminy Kamięsk to:

- złożo „Bełchatów-Pole Kamięsk” - złożo węgla brunatnego wieku mioceńskiego, genetycznie związany z tektonicznym rowem Bełchatowa. Seria węglowa „Pola Kamięsk” w części dolnej tworzy jednolity pokład o średniej miąższości sięgającej 50 - 70 m. Złożo na terenie gminy Kamięsk ma średnią szerokość 1000 - 1200 m, przebieg równoleżnikowy i zlokalizowane jest na linii Trawnica – Dąbrowa, złożo jest niezagospodarowane (stan na 31.12.2008 r.),
- złożo Gałkowice Stare - złożo kruszywa naturalnego. Zasoby złoża wg „Bilansu zasobów kopalini wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec 2006 r. wynoszą 727,0 tys. ton (zasoby geologiczne bilansowe), złożo jest eksploatowane (stan na 31.12.2008 r.),
- złożo Danielów - złożo torfu. Zasoby złoża wg „Bilansu zasobów kopalini wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec 2006 r. wynoszą 3,83 tys. m³ (zasoby geologiczne bilansowe), torfy w obrębie złoża Danielów to torfy humusowo-spagnowe (mszyste), miąższość torfu waha się od 0,7 m do 2,9 m,
- złożo Danielów I - złożo torfu. Zasoby złoża wg stanu na dzień 31 grudnia 2008 r. wynoszą 10,934 tys. m³, torfy w obrębie złoża Danielów I to torfy typu humusowego, spagnowe (mszyste), miąższość torfu waha się od 0,5 m do 1,3 m,
- złożo Huta Porajska - złożo torfu. Zasoby złoża wg „Bilansu zasobów kopalini wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec 2006 r. wynoszą 184,21 tys. m³ (zasoby geologiczne bilansowe), złożo jest niezagospodarowane (stan na 31.12.2008 r.),
- złożo Huta Porajska I - złożo torfu. Zasoby złoża wg „Bilansu zasobów kopalini wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec 2006 r. wynoszą 83,00 tys. m³ (zasoby geologiczne bilansowe i zasoby przemysłowe), zaniechana eksploatacja złoża (stan na 31.12.2008 r.),
- złożo Napoleonów - złożo torfu. Zasoby złoża wg „Bilansu zasobów kopalini wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec 2006 r. wynoszą 21,64 tys. m³ (zasoby geologiczne bilansowe), złożo jest eksploatowane (stan na 31.12.2008 r.),
- złożo Napoleonów I - złożo torfu. Zasoby złoża wg „Bilansu zasobów kopalini wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec 2006 r. wynoszą 5,67 tys. m³ (zasoby geologiczne bilansowe), zaniechana eksploatacja złoża (stan na 31.12.2008 r.),

- złożę Napoleonów II - złożę torfu. Zasoby złożę wg „Bilansu zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec 2006 r. wynoszą 27,25 tys. m³ (zasoby geologiczne bilansowe i zasoby przemysłowe),
- złożę Napoleonów III - złożę torfu. Zasoby złożę wg „Bilansu zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec 2006 r. wynoszą 1,58 tys. m³ (zasoby geologiczne bilansowe i zasoby przemysłowe),
- złożę Napoleonów IV - złożę torfu. Zasoby złożę wg „Bilansu zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec 2006 r. wynoszą 10,68 tys. m³ (zasoby geologiczne bilansowe),
- złożę Napoleonów V - złożę torfu. Zasoby złożę wg „Bilansu zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec 2006 r. wynoszą 24,04 tys. m³ (zasoby geologiczne bilansowe i zasoby przemysłowe),
- złożę Napoleonów VI - złożę torfu. Zasoby złożę wg „Bilansu zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec 2006 r. wynoszą 5,11 tys. m³ (zasoby geologiczne bilansowe),
- złożę Kamięnsk - złożę kruszywa naturalnego. Zasoby złożę wg „Bilansu zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec 2006 r. wynoszą: 905,0 tys. ton (zasoby geologiczne bilansowe), 548,0 tys. ton (zasoby geologiczne przemysłowe), złożę jest eksploatowane (stan na 31.12.2008 r.),
- złożę Barczkowice - złożę kruszywa naturalnego. Zasoby złożę wg „Bilansu zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce” wg stanu na koniec 2006 r. wynoszą 1531,0 tys. ton (zasoby geologiczne bilansowe), złożę jest niezagospodarowane (stan na 31.12.2008 r.),
- złożę Barczkowice-1 - serię złożową budują czwartorzędowe osady pochodzenia fluwioglacjalnego oraz moreny dennej z zatartymi wyniesieniami moreny dennej, złożę buduje kruszywo drobne, sklasyfikowane jako: piaski drobnoziarniste, średnioziarniste i gruboziarniste, lokalnie z domieszkami ziaren żwiru i otoczków oraz sporadycznie z przerostami pokładów żwiru. Złożę jest niezagospodarowane (stan na 31.12.2008 r.).

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Okręgowego Urzędu Górniczego w granicach gminy Kamięnsk położone są niżej wymienione tereny górnicze:

- teren górniczy „Pole Bełchatów” – wyznaczony został w koncesji Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa nr 120/94 z dnia 08.08.1994 r. (z późn. zm.) udzielonej Kopalni Węgla Brunatnego Bełchatów S.A. na wydobywanie węgla brunatnego oraz kopalin towarzyszących ze złożę „Bełchatów-pole Bełchatów”. Koncesja jest ważna do dnia 31.07.2020 r.,
- teren górniczy „Gałkowice Stare” – wyznaczony został w koncesji Wojewody Łódzkiego z dnia 01.08.2005 r., znak: DG/PT.IV-7412/2/16/05 (z późn. zm.) udzielonej P. Marianowi Skóra prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Usługi Transportowo-Sprzętowe Budownictwa, na wydobywanie kruszywa naturalnego ze złożę „Gałkowice Stare”. Koncesja jest ważna do dnia 31.12.2017 r.,
- teren górniczy „Kamięnsk” – wyznaczony został w koncesji Wojewody Łódzkiego z dnia 02.03.2005 r., znak: DG/PT.IV-7412/2/7/05 (z późn. zm.) udzielonej Gminie Kamięnsk na wydobywanie kruszywa naturalnego ze złożę „Kamięnsk”. Koncesja jest ważna do dnia 15.03.2026 r.,
- teren górniczy „Barczkowice” – wyznaczony został w koncesji Wojewody Łódzkiego z dnia 21.12.2005 r., znak: DG/PT.IV-7412/2/21/05 udzielonej Henrykowi Fornalskiemu prowadzącemu działalność pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-

Handlowe „Dormag” w Radomsku na wydobywanie kruszywa naturalnego ze złoŜa „Barczkowice”. Koncesja jest waŜna do dnia 31.12.2025 r.,

- teren górnicy „Huta Porajska” – wyznaczony zostaÅ w koncesji Wojewody Łódzkiego z dnia 31.12.2005 r., znak: DG/PT.IV-7412/2/26/05 udzielonej P. Mieczysławowi Jackowskiemu prowadzÄcemu działalnoÅ pod nazwÄ PrzedsiÄbiorstwo UsÅugi Budowlane i SprzedaŜ Torfu „Tytan” na wydobywanie torfu ze złoŜa „Huta Porajska”. Koncesja jest waŜna do dnia 31.12.2020 r.

W zwiÄzku z bliskim sÄsiedztwem PGE Kopalni WęÅa Brunatnego „BeÅchatów” S.A. waŜne zagadnienie w gminie Kamięnsk stanowi eksploatacja kopalni odbywajÄca siÄ poza granicami gminy. W wyniku intensywne go odwadniania odkrywki węgÅa brunatnego na terenie sÄsiedniej gminy Kleszczów, powstaÅ lej depresyjny, który obejmowaÅ swym zasięgiem do niedawna praktycznie caÅy obszar gminy, powodujÄc osuszenie gruntów, zanik wody w ciekach i studniach kopanych. Eksploatacja węgÅa brunatnego spowodowaÅ ponadto duŜe deformacje w ukształtowaniu terenu w wyniku gromadzenia nadkÅadu ze wspomnianej juŜ odkrywki.

Obecnie, w wyniku przebudowy ukÅadu odwadniania i wyÅączania studni odwadniajÄcych we wschodniej czÄści odkrywki, lej depresyjny wycofaÅ z obszarów poÅoŜonych na wschód od kopalni i obejmuje jedynie póÅnocne obszary gminy, a zrehabilitowane i zalesione zwaÅowisko zewnÄtrzne nadkÅadu przybraÅo bardziej „naturalny” wyglÄd. NiewÄtpliwie jednak prace górnicy, choÅ prowadzone poza granicami gminy, wywarÅy ogromny wpÅyw na ksztÄłt Årodowiska przyrodniczego, a co za tym idzie takŜe na warunki Źycia mieszkaÅców i procesy spoÅeczno - gospodarcze w gminie.

Na terenie gminy, na wierzchowinie zwaÅowiska znajduje siÄ ponadto skÅadowisko gipsu pochodzÄcego z odsiarczania spalin PGE Elektrowni „BeÅchatów” S.A., wykorzystywane do produkcji elementów gipsowych stosowanych w budownictwie.

4. Wody powierzchniowe

Przez teren gminy przebiega dział wodny I rzÄdu. PrzewaŜajÄca czÄść gminy odwadniana jest jednak do zlewni Widawki (dorzecze Odry), a jedynie fragment gminy poÅoŜony na poÅudnie od miejscowoÅci Gorzędów odwadnia rzeka LuciaŜa, naleŜÄca do dorzecza WisÅy.

System wodny gminy stanowiÄ stosunkowo niewielkie cieki o maÅych przepÅywach. JedynÄ wiÄkszÄ rzekÄ jest Widawka, która pÅynie poÅudniowo-zachodnim skrajem gminy. Z pozostaÅych cieków wymienić naleŜy:

- KamionkÄ, nad którą poÅoŜone jest miasto Kamięnsk. Bierze ona swój poczÄtek poza granicami gminy w okolicach wsi Chrzanowice i wpÅywa na teren gminy z kierunku poÅudniowo-wschodniego w okolicach linii kolejowej, mija Kamięnsk ograniczajÄc miasto od poÅudnia, wschodu i póÅnocy i pÅynÄc w kierunku póÅnocno-zachodnim dociera do zwaÅowiska zewnÄtrzne go nadkÅadu z odkrywki „BeÅchatów” aby dotrzeÅ do Widawki,
- JeziorkÄ, która bierze swój poczÄtek w okolicach Danielowa i pÅynÄc w kierunku poÅudniowo-zachodnim, podobnie jak Kamionka, dopÅywa do zwaÅowiska i uchodzi do Widawki.

Obie rzeki na caÅej swej dÅugoÅci przyjmujÄ bezimienne dopÅywy. NastÄpnie tworzÄc kanaÅ odwadniajÄcy otaczajÄcy wzniesienie od póÅnocy, wschodu i poÅudnia odbierajÄ wodÄ ze zwaÅowiska i uchodzÄ do Widawki.

PodkreÅlenia wymaga fakt, iŜ obieg wody w gminie od czasu budowy Kopalni WęÅa Brunatnego ulegÅ niemal caÅkowitemu przeobraŹeniu. Bariery studni odwadniajÄcych złoŜe węgÅa BeÅchatów spowodowaÅy odwodnienie terenu i powstanie rozlegÅego leja depresji, który objÄÅ w minionych latach praktycznie caÅy obszar gminy. Gospodarka rolna, wskutek obniŹenia lustra wód gruntowych, opiera swojÄ produkcjÄ przede wszystkim na wodach opadowych

(zawieszonych). Większe ciekі (Widawka, Kamionka, Jeziorka) nie mają już charakteru naturalnego, gdyż zostały częściowo ujęte w kanały bądź przełożone, by nie kolidować ze zwałowiskiem zewnętrznym nadkładu odkrywki „Bełchatów”. Całość obrazu ingerencji człowieka w sieć hydrograficzną dopełniają melioracje.

Biorąc pod uwagę fakt wycofywania się leja depresyjnego z terenu gminy Kamięnsk, przewidywane szkodliwe wpływy robót górniczych zakładu górniczego PGE KWB „Bełchatów” S.A. na środowisko będą nieznaczne.

Ponieważ poziom wód gruntowych podparty jest trudno przepuszczalnym podłożem, pomimo niekorzystnego oddziaływania leja depresyjnego, dużą trudność sprawia odprowadzanie wody z terenów nadmiernie uwilgoconych. Dlatego też należy przyłożyć dużo uwagi na zachowanie istniejących systemów melioracji i nie powodowanie utrudnień w ich drożności. Jednocześnie podczas przeprowadzania kolejnych melioracji, zadbać należy by prawidłowo spełniały funkcję regulującą stosunki wodne.

Z powodu znacznych zmian stosunków wodnych, zostały osłabione naturalne związki rzek ze środowiskiem. Dominujące wezbrania letnie występują nieregularnie, jednak najczęściej w lipcu lub sierpniu. Mniejsze, wiosenne mają charakter gwałtownego przyboru wód, w zależności od stosunków termicznych i grubości pokrywy śnieżnej. Minima występują w maju lub czerwcu, rzadziej w lipcu. Stan wód zależny był do tej pory przede wszystkim od opadów atmosferycznych, gdyż zasilanie podziemne jest ubogie lub wcale go nie ma. Obecnie lej depresyjny odsuwa się na zachód i następuje stopniowe odbudowywanie poziomu wód gruntowych. Jest to jednak proces na tyle nowy, że trudno mówić o jego rezultatach.

Badania stanu czystości rzek na terenie gminy prowadzi Państwowa Inspekcja Sanitarna zgodnie z programem monitoringu jakości środowiska. Działania mające na celu kontrolę stanu czystości wód na terenie gminy są niezmiernie ważne. Jest to związane z całkowitym zwodociągowaniem gminy (wykonanym w ramach likwidacji i ograniczenia szkód górniczych) przy szczątkowej obecnie sieci kanalizacyjnej, obejmującej swym zasięgiem niewielki procent powierzchni gminy. Stan ten stwarza wysokie zagrożenie wód powierzchniowych wywołane m. in. dużą ilością powstających w gospodarstwach domowych ścieków, które nieoczyszczone i w sposób niekontrolowany przedostają się do środowiska.

Wody stojące stanowi zespół stawów rybnych w miejscowości Kmieczna. *Program małej retencji dla województwa łódzkiego* przewiduje na terenie gminy Kamięnsk budowę:

- zbiornika retencyjnego „Gorzędów” o powierzchni 1,5 ha i pojemności 18 tys. m³,
- zbiornika retencyjnego „Kamięnsk” o powierzchni 62,4 ha i pojemności 567,2 tys. m³.

5. Wody podziemne

Gmina Kamięnsk, według opracowań hydrogeologicznych znajduje się na granicy dwóch jednostek strukturalnych:

1. Podregion Piotrkowski (południowy i pomocny obszar gminy),
2. Rejon Ruszczyna (Rów Kleszczowa - północno wschodni obszar gminy).

Na terenie pierwszej z wymienionych jednostek głównym poziomem użytkowym są utwory szczelinowe górnej kredy (margle, wapienie, opoki). Głębokość występowania poziomu kredowego sięga od kilku do 60 metrów, lokalnie głębiej. Występują tu wody podziemne zarówno o zwierciadle swobodnym jak i pod ciśnieniem (do 3000 kPa). Drugi, czwartorzędowy poziom wodonośny w piaskach i żwirach występuje na głębokości od kilku do 40 m. Wody podziemne mają charakter swobodny, sporadycznie pod niewielkim ciśnieniem. Na znacznych obszarach występuje kontakt wód poziomów czwartorzędowych z kredowymi.

W rejonie rowu Bełchatowa główny poziom wodonośny stanowią utwory czwartorzędu. Są to piaski i żwiry występujące na głębokościach od kilku do 40 m. Wody podziemne mają charakter swobodny, miejscami są pod niewielkim ciśnieniem.

Kolejny poziom znajduje się w utworach trzeciorzędowych (piaski i żwiry, głównie w serii nadwęglowej i podwęglowej, wkładki i soczewki w serii węglowej, na głębokości 100 - 200 m.). Poziom wodonośny w utworach kredy górnej (wapienie, opoki, margle na głębokości 30 - 300 m) znajduje się pod ciśnieniem (do 3000 kPa).

Powiązania poziomów wodonośnych występują nie tylko w utworach czwartorzędowych, lecz sięgają głębszych horyzontów, co wynika z zaburzeń tektonicznych występujących w rejonie Rowu Bełchatowskiego.

Obszar gminy jest zasobny w wody podziemne, istnieje możliwość ujmowania wód czwartorzędowego i kredowego poziomu wodonośnego i one właśnie stanowią podstawowe użytkowe poziomy wodonośne. Pomimo, że na znacznych obszarach są słabo izolowane i narażone na zanieczyszczenia powierzchniowe, użytkowe poziomy wodonośne charakteryzują się dobrą jakością.

Stopień antropopresji na wody głównych poziomów użytkowych jest niski i znaczna ich część prowadzi wody mieszczące się w przedziale tła pierwotnego poszczególnych poziomów. Nie stwierdzono także występowania zanieczyszczeń wód podziemnych w skali makroregionalnej. Wody podziemne w rejonie zwałowiska zewnętrznego charakteryzują się dobrą jakością odpowiadającej klasie Ia i Ib (wody najwyższej i wysokiej jakości).

W podłożu gminy Kamięnsk znajduje się Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 408 należący do grupy zbiorników szczelinowo - porowych. Brak jest danych na temat wpływu leja depresyjnego na wspomniany zbiornik. Skutkiem oddziaływania leja jest zanik przypowierzchniowych poziomów wodonośnych oraz obniżanie pierwotnego zwierciadła wód podziemnych (jako umowną granicę leja depresyjnego przyjmuje się zasięg izolacji depresji - hydroizobaty I m).

Zanieczyszczenie wód podziemnych w największym stopniu zależy od głębokości zalegania oraz izolacji poziomu wodonośnego od powierzchni terenu oraz od lokalizacji potencjalnych źródeł zanieczyszczeń. Najbardziej zagrożone antropopresją są wody gruntowe w obrębie czwartorzędowego piętra wodonośnego (zwierciadło najczęściej na głębokości ok. 5 m ppt), które stanowią na obszarze gminy głównie utwory piaszczyste. Dobre właściwości skał izolujących poziom wodonośny stwarzają dogodne warunki do migracji zanieczyszczeń z powierzchni terenu. Wody wgłębne, lepiej izolowane od powierzchni, charakteryzują się najczęściej dobrą lub bardzo dobrą jakością. Na obszarze gminy Kamięnsk, woda ujmowana na potrzeby wodociągowe, pochodzi zarówno z utworów kredy górnej (ujęcie Kamięnsk) jak i z utworów czwartorzędowych (ujęcie Włodzimierz). Niewielki procent ujmowanych wód pochodzi również ze starszych utworów – jurajskich, cechujących się mniejszą zasobnością i mających znaczenie lokalne. Głównym zagrożeniem dla jakości wód podziemnych są zanieczyszczenia obszarowe. Ich podstawowym źródłem jest rolnictwo, w związku ze stosowaniem nawozów sztucznych i naturalnych, zwłaszcza gnojowicy. Duży wpływ na jakość wód podziemnych mają tradycyjne sposoby pozbywania się ścieków, poprzez rozsącanie ich w gruncie lub przechowywanie w nieszczelnych szambach, dotyczy to głównie obszarów nieskanalizowanych.

Na jakość wód podziemnych oddziałuje też na rozpatrywanym terenie składowisko odpadów „SATER KAMIĘNSK”. Zachodnia część składowiska pod względem geologii zbudowana jest z piasków i bardziej przepuszczalnych dla wód opadowych. We wschodniej części dominują pyły i piaski drobne o mniejszej przepuszczalności. Jakość wprowadzanych do ziemi wód opadowych odpowiada wymogom obowiązujących przepisów. Zgodnie z informacjami zawartymi w raporcie z przeglądu składowiska z 2002 roku, badania prowadzone na składowisku nie wykazały pogorszenia jakości wody podziemnej. Z uwagi na brak wód powierzchniowych w sąsiedztwie składowiska nie prowadzono ich badań. Jednocześnie istniejące piezometry umożliwiają okresowe badania stanu wód podziemnych w rejonie składowiska w trakcie jego eksploatacji, oraz po zamknięciu i rekultywacji poszczególnych

kwater.

W celu ewentualnej poprawy jakości wód podziemnych oraz ich ochrony podejmowane są różnorodne działania: wspieranie budowy lokalnych oczyszczalni ścieków oraz budowa i rozwój systemów kanalizacyjnych. Ochronie zasobów wód podziemnych służy w ogromnej mierze racjonalne ujmowanie wody. Indywidualny pomiar zużycia wody (wodomierze) sprzyja racjonalnemu i oszczędnemu wykorzystaniu wody.

Ochronie jakościowej wody podziemnej służą również tworzone wokół ujęć strefy ochronne.

W związku z sąsiedztwem PGE Kopalni Węgla Brunatnego Bełchatów S.A. i związaną z tym eksploatacją węgla brunatnego na terenie gminy Kleszczów powstał lej depresyjny, który obejmował jeszcze do niedawna swym zasięgiem obszar gminy Kamięnsk, powodując osuszenie i tak słabych już gruntów, zanik wody w ciekach i studniach. Obecnie dzięki przebudowie układu odwadniania i wyłączeniu studni odwadniających we wschodniej części odkrywki, lej depresyjny wycofał się. Duże znaczenie ma tu podparcie poziomu wód gruntowych trudno przepuszczalnym podłożem, które utrudnia odprowadzanie wody.

6. Szata roślinna

Współczesne przemiany flory gminy Kamięnsk wiążą się z sukcesywnym wprowadzaniem jednogatunkowych borów sosnowych. Flora naturalnych zbiorowisk stopniowo zanika i ubożeje. Zmienione i osłabione fitocenozy leśne są mało odporne na ekspansję gatunków im obcych. Podobne procesy zanikania gatunków własnych dla naturalnych postaci zespołów i pojawienia się im obcych - chwastów, występują na torfowiskach i łąkach.

Zdecydowana większość gatunków roślinnych występujących na terenie gminy należy do tzw. elementu geograficznego holarktycznego i jego podelementów: wokółbiegunowego (np. borówka brusznica, widłak jałowcowaty), eurosyberyjskiego (sosna zwyczajna), środkowoeuropejskiego (dąb bezszypułkowy), subatlantycko-europejskiego (trawa szczytliha siwa, żarnowiec miotlasty).

Naturalną szatę leśną w gminie stanowią zbiorowiska borów sosnowych i borów mieszanych dębowo - sosnowych oraz lasów grądowych. Obecnie na terenie gminy dominują siedliska boru świeżego. Drzewostan stanowi niemal w 100% sosna z pojedynczą brzozą i świerkiem. Zwarte obszary leśne są stosunkowo niewielkie i zlokalizowane głównie w części zachodniej gminy - są to Lasy Państwowe administrowane przez Nadleśnictwo Bełchatów. Jako lasy otaczające kompleks przemysłowy Bełchatów kwalifikuje się je w całości do kategorii lasów ochronnych. Lasy ochronne pełnią funkcje: glebochronne, wodochronne, zdrowotno-rekreacyjne, zmniejszają oddziaływanie zanieczyszczeń powietrza. Na obszarze lasów ochronnych obowiązują ograniczenia gospodarcze. Na terenie gminy lasy ochronne pełnią głównie funkcję glebochronną (las na zwałowisku), stanowią ochronę wilgotnych oraz cennych siedlisk przyrodniczych, są też ostoją dla zwierząt.

Lesistość w gminie Kamięnsk wynosi ok. 56,3% i należy do największych w powiecie radomszczańskim. Na terenie gminy lasy i grunty leśne zajmują powierzchnię 3018 ha, co stanowi ok. 31,5% ogólnej powierzchni. Największy kompleks stanowią lasy w okolicach Pytowic i Koźniewic. Na 1 mieszkańca gminy przypada 0,10 ha lasu, podczas gdy w skali ogólnopolskiej na 1 mieszkańca przypada ok. 0,23 ha lasu. Zalesienie w gminie ciągle wzrasta, co wiąże się z sukcesywnym zalesianiem zwałowiska oraz zalesianiem gruntów rolnych przez prywatnych właścicieli.

Lasy gminy Kamięnsk należą administracyjnie do Nadleśnictwa Bełchatów oraz Nadleśnictwa Radomsko. Nadleśnictwo Bełchatów sprawuje nadzór nad następującymi obrębami geodezyjnymi: Gałkowice Stare, Gałkowice Nowe, Włodzimierz, Siódemka, Podjezioro, Huta Porajska, Ruszczyn, Szpinalów, Danielów, Dabrowa, Piła Ruszczyńska,

częściowo Pytowice, Ochocice, Kamięnsk. Nadleśnictwo Radomsko nadzoruje gospodarkę leśną w obrębach: Barczkowice, Gorzędów, częściowo Pytowice, Ochocice, Kamięnsk.

Obecnie zaznaczył się wzrost powierzchni leśnej, co wiąże się przede wszystkim z sukcesywnym zalesianiem zwałowiska, na które w ramach rekultywacji o kierunku leśnym wprowadza się różne gatunki drzew i krzewów iglastych oraz liściastych w formie nasadzeń pojedynczych, grupowych bądź kępowych.

Zieleń miejska - zieleńce, zieleń uliczna, tereny zieleni osiedlowej w mieście zajmują niewielką powierzchnię. W Kamięnsku znajdują się 3 zieleńce. Do kompleksów zieleni zalicza się także zieleń cmentarna oraz sady, których powierzchnia wynosi ok. 16 ha, co stanowi zaledwie 0,3% powierzchni gminy.

Na terenie gminy występuje również roślinność synantropijna ukształtowana i istniejąca dzięki stałej ingerencji człowieka: zbiorowiska segetalne - rośliny uprawne i towarzyszące im chwasty polne oraz zbiorowiska ruderalne - rośliny towarzyszące drogom, osiedlom, nasypom kolejowym i przemysłowym, gruzowiskom.

Niekorzystne warunki klimatyczne (skąpe opady oraz wysokie parowanie terenowe), wodne (brak wód podsiąkających) oraz mała retencja wynikająca ze skąpej szaty roślinnej powodują degradację szaty roślinnej: zalesienia często wysychają, ubożeją siedliska łąkowe, zanika roślinność, dla której naturalnymi są siedliska wilgotne (np. olsy).

7. Gleby i użytkowanie terenu

Cały obszar gminy leży w zasięgu gleb wykształconych na piaskach lub glebach słabo gliniastych. Gminę można podzielić na dwie części: północną, gdzie dominują gleby słabsze i południową (tereny położone na południe od Kamięnska) z glebami o wyższej bonitacji.

W części północnej dominują gleby wytworzone z piasków o bonitacji V-VI. Są to gleby niespójne, kwaśne, ostro reagujące na brak opadów. W dolinach cieków wodnych występują głównie gleby murszowe wytworzone w piaskach i pyłach. Przeważnie są to użytki zielone klasy V, VI. Wskazane jest utrzymanie tych terenów w trwałym użytkowaniu zielonym. W części południowej dominują gleby klasy IV b z niewielkimi enklawami gleb o bonitacji V. Są to gleby słabogliniaste i gliniaste lekkie, gleby kwaśne. Zaliczane są one do kompleksu żyznoziemniaczanego, odpowiednie dla sadownictwa. Należy je zachować w uprawie rolnej.

Ogółem grunty chronione, klasy I-IV zajmują w granicach gminy Kamięnsk powierzchnię 1153,3 ha. Stanowi to ok. 12% jej powierzchni. Gleby te głównie skoncentrowane są w pasie od miejscowości Gorzędów poprzez Kamięnsk do miejscowości Pytowice.

Klasy bonitacyjne gruntów ornych w gminie Kamięnsk.

Klasa bonitacyjna	Powierzchnia [ha]	Udział w strukturze [%]
I	-	-
II	-	-
IIIa	12	0,3
IIIb	165	4,0
IVa	484	11,7
IVb	592	14,3
V	1535	37,1
VI	1150	27,8
VIz	199	4,8
Razem	4137	100

Źródło: Gminny Program Ochrony Środowiska, październik 2004 r.

Klasy bonitacyjne użytków zielonych w gminie Kamięnsk.

Klasa bonitacyjna	Powierzchnia [ha]	Udział w strukturze [%]
I	-	-
II	-	-
III	74	5,9
IV	315	25,0
V	706	56,1
VI	152	12,1
VIz	11	0,9
Razem	1258	100

Źródło: Gminny Program Ochrony Środowiska, październik 2004 r.

Zmiany wywołane przez lej depresyjny powodują przejście użytkowania trwałych użytków zielonych w grunty orne. Dotychczasowe grunty orne, które korzystały z podsięku wód tracą swą żyzność i ulegają degradacji. Szczególnie silna degradacja występuje na glebach torfowych i murszowych zasilanych przez wody opadowe i z podsięku.

Na terenie gminy zlokalizowanych jest kilka składowisk, z których najgroźniejsze dla gleb są składowiska przejściowe odpadów komunalnych, tzw. śmietniska wiejskie:

- składowisko przejściowe odpadów komunalnych położone na wschód od Kamięnska, przylegające do lasu, w którym zlokalizowany był ośrodek wypoczynkowy,
- odpady gromadzone w wyrobiskach po żwirze i piasku za linią kolejową, 1,5 km na południe od Kamięnska,
- odpady komunalne gromadzone na terenie przyległym do zwałowiska zewnętrznego kopalni w latach 1987 -1992 na zachód od wsi Koźniewice - Piaski,

oraz dzikie składowiska, które niekiedy można sklasyfikować do grupy starych składowisk:

- odpady gromadzone w wyrobisku po żwirze i piasku, za linią kolejową 1,5 km na południe od Kamięnska,
- stare składowisko w Kurzymące – składowisko odpadów które funkcjonowało do lat 80-tych, powierzchnia 4 ha,
- dzikie składowisko odpadów komunalnych w Gorzędowie w wyrobisku po piaskach działka należąca do UG.

Na zanieczyszczenia gleb wpływają również drogi o dużym natężeniu ruchu przecinające gminę. Należy do nich zwłaszcza droga szybkiego ruchu Katowice - Warszawa oraz droga biegnąca z Piotrkowa do Radomska.

8.Klimat

Na terenie gminy Kamięnsk, podobnie jak i na obszarze całej Polski Środkowej, wyraźnie uwidacznia swoje cechy klimat przejściowy wywołany ścieraniem się mas powietrza polarnomorskiego i polarnokontynentalnego. W ciągu roku przeważa tu cyrkulacja zachodnia. Z ośmiu rozpatrywanych kierunków na wiatry zachodnie przypada 20%, a południowo zachodnie 11%, pozostałe są mniej znaczące. Przewaga wiatrów z kierunków zachodnich i ich niewielka prędkość (wiatry o prędkości 0-2 m/s stanowią średnio 44,1% ogólnej ich liczby, 2-5 m/s - 42,4%, na cisze przypada 6,9%) powodują, że gmina narażona jest na skażenia z przemysłowego rejonu Bełchatowa. Na negatywne zmiany warunków higieny atmosfery narażone są zwłaszcza obszary położone na zachód od Pytowic, Kamięnska, Aleksandrowa i Podjeziora.

Według regionalizacji klimatyczno - rolniczej Gumińskiego gmina Kamięnsk leży w południowej części dzielnicy łódzkiej, charakteryzującej się dość wysoką sumą opadów sięgającą ok. 650 mm. Średnia roczna temperatura (ok. 7,7°C) jest stosunkowo wysoka i jednocześnie wpływa na znaczne parowanie terenowe rzędu 570 milimetrów w roku. Najcieplejszy jest lipiec, najchłodniejszy luty, jednak w ostatnim okresie obserwuje się tendencje do występowania wyższych temperatur w styczniu niż w lutym. Okres wegetacyjny rozpoczyna się, przy temperaturze progowej 5°C, średnio ok. 5 kwietnia i trwa do ok. 4 listopada (przeciętnie ok. 200 - 210 dni).

Cechą charakterystyczną zjawisk pogodowych ostatnich lat jest ich wybitna zmienność. Zmianom ulega charakter i wielkość opadów i ich rozkład w roku. Od wielu lat obserwuje się niższą od normatywnej (600 - 650 mm) wartość opadów atmosferycznych (np.: 1995- 468,1 mm, 1996- 587,1 mm), choć w 2000 r. opady przekroczyły normy wieloletnie. Okres zwiększonej ilości opadów ulega przesunięciu z miesięcy wiosenno - jesiennych na koniec lata. Zjawisko to negatywnie odbija się na przebiegu prac rolnych. Okres wegetacyjny z intensywnym wzrostem roślin często charakteryzuje się niedoborem wody. Obserwuje się niekiedy powstawanie suszy glebowej wpływającej niekorzystnie nie tylko na uprawy ale i na naturalne formacje roślinne powodując m. in. wysychanie zalesień i odnowień lasu. Okres zbioru plonów cechuje się natomiast nadmiarem opadów.

Wyżej wymienione czynniki odgrywają istotną rolę w bilansie wodnym gminy. Skąpe opady, silne parowanie i niska retencyjność (spowodowana m. in. ubogą szatą leśną) powodują, iż uwarunkowania klimatyczne stosunków wodnych są niekorzystne zarówno dla upraw jak i dla wszelkich formacji roślinnych. Od przedstawionych przeciętnych warunków zdarzają się jednak bardzo duże odchylenia tworzące anomalie pogodowe (np. zimy z bardzo niewielką ilością opadów).

Duże znaczenie dla mieszkańców gminy ma mikroklimat. Obszary, wyniesione ponad poziom dolin, mają korzystne warunki klimatu lokalnego (tereny położone na wschód od Pytovic, Kamięnska, Aleksandrowa i Podjeziora). Wewnątrz dolin występują mniej korzystne warunki klimatyczne. Ukształtowanie terenu utrudniające przewietrzanie terenów zlokalizowanych niżej stwarza możliwość stagnacji powietrza we wklęsłych formach terenu, dużym prawdopodobieństwem inwersji temperatur i występowaniem mgieł. Ma to niekorzystny wpływ na uprawy i są to również tereny niewskazane do lokalizacji zabudowy mieszkaniowej oraz obiektów przemysłowych. Doliny cieków są jednak stosunkowo niewielkie a bezpośredni wpływ rzek, w tym największej z nich - Widawki, został ograniczony na skutek uregulowania koryt. Warunki klimatu lokalnego są ponadto w niewielkim stopniu modyfikowane w zakresie opadów, nasłonecznienia i temperatur na skutek zakłócenia stosunkowo równinnej rzeźby terenu, sztucznie usypanym górotworem w postaci zwałowiska zewnętrznego nadkładu odkrywki „Bełchatów”.

Niewielkie doliny stanowią korytarze hydrologiczne, ekologiczne i wentylacyjne będąc elementami powiązań przyrodniczych wewnętrznych i zewnętrznych.

9. Nadzwyczajne zagrożenia środowiska i poważne awarie

Nadzwyczajne zagrożenia środowiska i poważne awarie mogą zdarzyć się w jednostkach stosujących lub magazynujących materiały niebezpieczne lub podczas transportu substancji niebezpiecznych. Skutki takich awarii są dużym zagrożeniem dla środowiska, mogącym wywołać nieodwracalne zmiany. Konsekwencje takich wypadków określa się mianem nadzwyczajnych zagrożeń środowiska. Zaliczamy do nich: zanieczyszczenie poszczególnych elementów środowiska w wyniku awarii i katastrof w zakładach przemysłowych, transporcie, rozładunku i przeładunku materiałów niebezpiecznych i innych substancji, pożary na rozległych obszarach lub długo trwające, a także pożary towarzyszące awariom z udziałem materiałów niebezpiecznych, powodujące zniszczenie lub zanieczyszczenie środowiska, zanieczyszczenie

chemiczne lub biologiczne środowiska w wyniku katastrof budowli hydrotechnicznych, zanieczyszczenie chemiczne lub biologiczne środowiska w wyniku klęsk żywiołowych (huraganów, powodzi, suszy, trzęsienia ziemi). Jednym z najważniejszych zadań w zakresie prewencji nadzwyczajnych zagrożeń środowiska i przeciwdziałaniu poważnym awariom jest ewidencja źródeł, które mogą spowodować tego typu zagrożenia.

Zdarzenia posiadające cechy nadzwyczajnych zagrożeń dla środowiska i ludzi mogą powstać na terenie gminy Kamięnsk:

- w wyniku poważnych awarii infrastruktury technicznej,
- podczas transportu substancji niebezpiecznych,
- jako efekt celowej lub nieświadomej działalności człowieka związanej z niezgodnym z przepisami pozbywaniem się substancji (materiałów niebezpiecznych).

Transport substancji niebezpiecznych odbywać się może w cysternach kolejowych lub autocysternach oraz mniejszych opakowaniach takich jak balony, beczki przewożone samochodami.

Pozbywanie się substancji niebezpiecznych w sposób niezgodny z przepisami stanowi specyficzną grupę zagrożeń wymagającej w pierwszym rzędzie identyfikacji składu porzuconego odpadu, a dopiero potem podjęcie stosowanych działań unieszkodliwiających czy ratowniczych.

Wiodącą rolę w sprawowaniu funkcji zapobiegawczo-ochronnych i ratowniczych pełni Państwowa Straż Pożarna, którą należy bezzwłocznie powiadomić w razie awarii.

Ważnym zagrożeniem na terenie gminy Kamięnsk jest drogowy transport toksycznych środków przemysłowych i materiałów niebezpiecznych.

Problem Nadzwyczajnych Zagrożeń Środowiska występuje okazjonalnie na wielu drogach kołowych w naszym kraju. Jest on często związany z nieprzestrzeganiem przez przewoźników przepisów bezpieczeństwa transportu materiałów niebezpiecznych.

W dalszym ciągu występuje zagrożenie w zakresie „niskiej” emisji zanieczyszczeń, czyli emisji zanieczyszczeń z lokalnych źródeł grzewczych, wykorzystujących konwencjonalne paliwa oraz gwałtownym rozwojem komunikacji, nieprzystosowanym do istniejących uwarunkowań komunikacyjnych. Dalsze ograniczenie emisji powinno być jednym z priorytetowych działań w zakresie ochrony środowiska.

Kolejnym zagrożeniem jest zanieczyszczanie wód na skutek odprowadzania ścieków komunalnych i przemysłowych do wód powierzchniowych, jak również spływu wód z terenów wiejskich o nieregulowanej gospodarce ściekowej oraz z pól. Zanieczyszczenie wód dotyczy także zbiorników wód stojących, co grozi ich eutrofizacją, czyli nadmiernym rozwojem glonów. Do naturalnych zagrożeń należy także deficyt wód opadowych.

2. Obszary i obiekty środowiska przyrodniczego objęte ochroną

1. Obszary chronionego krajobrazu

Na terenie gminy Kamięnsk zlokalizowany jest Obszar Chronionego Krajobrazu „Doliny Widawki”, ustanowiony Rozporządzeniem Nr 59/2007 Wojewody Łódzkiego z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Doliny Widawki”.

Zgodnie z § 3 ust. 1 powyższego rozporządzenia Wojewody Łódzkiego na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Doliny Widawki” wprowadzono następujące zakazy:

1. zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanej z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

2. realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
3. likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
4. wydobywania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
5. wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
6. dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
7. likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

Zgodnie z § 3 ust. 2 zakazy, o których mowa w § 3 ust. 1 powyższego rozporządzenia Wojewody Łódzkiego nie dotyczą:

1. wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
2. prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
3. realizacji inwestycji celu publicznego.

Zgodnie z § 3 ust. 3 zakaz, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt. 2 powyższego rozporządzenia Wojewody Łódzkiego nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę Obszaru.

Zgodnie z § 3 ust. 5 zakaz, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt. 3 powyższego rozporządzenia Wojewody Łódzkiego nie dotyczy prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody.

Zgodnie z § 3 ust. 6 zakaz, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt. 4 powyższego rozporządzenia Wojewody Łódzkiego nie dotyczy terenów, dla których udzielono koncesji na wydobywanie kopalin przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Pomniki przyrody

Na terenie gminy Kamięnsk za pomniki przyrody zostały uznane następujące obiekty:

- trzy lipy drobnolistne o obwodzie pni 570 cm, 325 cm i 400 cm położone w parku w Pytowicach, teren byłego PGR,
- dwa wiązy górskie o obwodzie pni po 250 cm położone j. w.,
- dąb szypułkowy o obwodzie pnia 280 cm, położony j. w.,
- trzy dęby szypułkowe o obwodzie pni 595 cm, 403 cm, 350 cm rosnące we wsi Szpinalów.

Na liście obiektów proponowanych do objęcia ochroną konserwatorską znajdują się:

- dąb czerwony o obwodzie pnia 400 cm, położony w leśnictwie Pytowice, Nadleśnictwo Bełchatów,
- lipa drobnolistna o obwodzie pnia 220 cm, rosnąca w Gorzędowie na terenie stanowiącym park dla mieszkańców wsi (obok budynku siedziby lokalnego Klubu Rolnika),
- dąb szypułkowy o obwodzie pnia 290 cm, rosnący w Pytowicach w parku na terenie

byłego PGR,

- dąb szypułkowy o obwodzie 400 cm, rosnący w Pytowicach, Kmiecizna ok. 20 m od drogi z Pytowic do Łękińska.

3. Użytki ekologiczne

Wykaz użytków ekologicznych na terenie gminy Kamięnsk

Lp	Nadleśnictwo, leśnictwo	Oddział	Przedmiot ochrony	Powierzchnia w ha
1	Bełchatów, Łęka II	106 n	Bagno śródleśne	1,91
2	Bełchatów, Łęka II	215j	Oczko wodne	0,16
3	Bełchatów, Pytowice	217j	Zbiornik wodny	2,77
4	Bełchatów, Pytowice	229Af	Bagno, trzcinosko	7,49

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w stosunku do pomnika przyrody, użytku ekologicznego lub zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, mogą być wprowadzone następujące zakazy:

1. niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu lub obszaru;
2. wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
3. uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby;
4. dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
5. likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
6. wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;
7. zmiany sposobu użytkowania ziemi;
8. wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
9. umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
10. zbioru, niszczenia, uszkodzenia roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych;
11. umieszczania tablic reklamowych.

Powyższe zakazy nie dotyczą:

1. prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;
2. realizacji inwestycji celu publicznego po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;

3. zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa;
4. likwidowania nagłych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i prowadzenia akcji ratowniczych.

Obszarem cennym pod względem dendrologicznym jest drzewostan występujący na terenie parku zabytkowego w miejscowości Pytowice oraz parku wiejskiego w miejscowości Gorzędów.

Prawnie chronione są również lasy ochronne:

- lasy glebochronne na zwałowisku zewnętrznym,
- las wodochronny - Biały Ług, Las Huta,
- lasy chroniące cenne walory środowiska przyrodniczego - położone na północ od zwałowiska.

Ze względu na typ opracowania, wyznaczającego długoletnią politykę gminy, można się spodziewać zmian dotyczących aktów prawnych, jednak za aktualność dokumentu studium odpowiadać będzie zakres tych zmian (oceny aktualności studium zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dokonuje burmistrz). Z związku z powyższym uznaje się, że ustawa o ochronie przyrody jest jedynie wyznacznikiem prawa w zakresie ochrony przyrody i może w przyszłości ulec zmianie. W przypadku poważnych zmian przepisów ustawy o ochronie przyrody, konieczna będzie zmiana studium, jeśli zmiany będą nieznaczne, studium uznaje się za aktualne.

3. Środowisko kulturowe

1. Rys historyczny

Najstarsze ślady osadnictwa na terenie gminy pochodzą z epoki kamienia. Są to przede wszystkim ślady po obozowiskach zlokalizowane na terenie dzisiejszego Napoleonowa, Danielowa oraz Ochocic. Do dziś zachowały się również ślady po osadnictwie epoki mezolitu i brązu. Ponad 20 stanowisk pochodzi ze średniowiecza lecz dominują stanowiska nowożytnie, których znanych jest ponad 70.

Pierwsza wzmianka o Kamięnsku pochodzi z 1291 r. Już wówczas istniał tu kościół parafialny, a cały obszar należał administracyjnie do Kasztelani Sieradzkiej. Miejscowość położona była u przeprawy przez podmokłą dolinę rzeki Kamionki, od której przyjęła prawdopodobnie swą nazwę. Według innych źródeł nazwa Kamięnsk pochodzi od rodu Kamionów-Jastrzębców, którzy w XIV w. związani byli z pobliskimi Grocholicami. Druga wzmianka o Kamięnsku pochodzi z 1374 r. Jest to przywilej lokacyjny wzorowany na prawie magdeburskim, który Kamięnsk otrzymał w dniu 7 września 1374 r. od regentki królowej Elżbiety. Ówczesne miasto, będące własnością szlachecką, miało charakter usługowo-rolniczy i rzemieślniczy i pełniło rolę centrum administracyjnego dla otaczających wsi. Prawa miejskie odnowił Władysław Jagiełło. Po wielkim pożarze w XVI nastąpił upadek miasta. Zygmunt Stary uwolnił wtedy mieszczan od podatku czopowego. Wkład w odbudowę Kamięnska wniosła także rodzina Przerębskich. Jan Przerębski, nadał miastu w 1591 r. statut modyfikujący niektóre postanowienia przywileju królewskiego. Nie przyczyniło się to jednak do ożywienia miasta, które mimo uzyskania prawa propinacji (w 1665 r.) nie rozwinęło się. Trudne warunki bytowe mieszczan wywołały nawet „tumult”, o którym nie wiemy jednak nic bliższego. Zatwierdzenie w 1787 r. przywilejów królewskich również nie ożywiło miasta. W 1674 r. Kamięnsk liczył 115 a w 1800 r. 608 mieszkańców.

Załamaniem gospodarki, zrujnowanie wsi i miast, które nastąpiło w XVII wieku podczas potopu szwedzkiego oraz innych wojen, które wkrótce wybuchły w Rzeczypospolitej, nie ominęło także Kamięnska. Po II rozbiórce Polski w 1793 r. Kamięnsk znalazł się pod rządami

władz pruskich. Od 1807 r. miasto leżało na obszarze Księstwa Warszawskiego a od 1815 r. na kresach Królestwa Kongresowego. W 1837 r. Kamieńsk włączony został w skład Guberni Rosyjskiej. W XIX w. miasto miało charakter rolniczy i tylko nieliczni mieszkańcy trudnili się rzemiosłem. Rozwój Kamieńska hamowany był silną pozycją Piotrkowa Trybunalskiego i Radomska. W 1811 r. Kamieńsk liczył 83 domy oraz 577 mieszkańców a w 1863 r. 97 domów i 1323 mieszkańców, w tym 701 Żydów. W 1832 r. było 4 sukienników, postrzygacz sukna, farbiarz i 24 kupców.

W 1870 r. Kamieńsk „z powodu braku perspektyw rozwojowych” został pozbawiony przywileju lokacyjnego i stał się wsią gminną obsługującą, jako ośrodek lokalny, zaplecze rolnicze. Rozwijało się tu rzemiosło meblarskie, w sąsiedztwie istniały duże majątki folwarczne, m. in. Pytowice, Gorzędów. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 r. Kamieńsk mimo, iż nie posiadał praw miejskich przechodził dni swego największego rozwoju. W okresie międzywojennym i do początku lat 70-tych Kamieńsk nadal był ośrodkiem lokalnym z rozwijanymi usługami na potrzeby wsi i rolniczego zaplecza. W tym rozwinął się również, na niewielką skalę ruch turystyczno-wypoczynkowy.

Okres II wojny światowej stał się dla Kamieńska okresem tragicznym. Już 2.09.1939 r. miasto zostało zbombardowane i niemal doszczętnie zrujnowane w wyniku działań wojennych i okupacyjnych. Całkowicie została także wyniszczona ludność żydowska.

W 1960 r. mieszkało w Kamieńsku 1870 osób. Odbudowa w okresie powojennym nabrała przyspieszenia w latach 80-tych, wraz z powstaniem w pobliżu Zespołu Energetycznego „Bełchatów”. Musiały minąć 124 lata aby Kamieńsk, dzięki staraniom władz samorządowych gminy, odzyskał w 1994 r. prawa miejskie.

Na terenie gminy położonych jest szereg historycznych miejscowości:

Barczkowice - ok. 1880 r. wraz z wioską Pirowy liczyły 308 mieszkańców, posiadała 32 domy i 263 morgi ziemi włościańskiej. Folwark Barczkowice należał do dóbr Kamieńsk.

Danielów - w 1827 r. było tu 29 domów, 217 mieszkańców. W 1880 r. było 30 domów, 324 mieszkańców, 894 mórg ziemi.

Gałkowice Stare i Nowe – w 1827 r było tu 36 domów i 249 mieszkańców. Dobra Gałkowice wraz z wsią Gałkowice Stare i Nowe, Włodzimierzem, Siódemką i Podjeziorem wg opisu z 1808 r. posiadały: posiadłość dworską o powierzchni 945 mórg, grunty orne i ogrody 20 mórg, łąk 2 morgi, 90 mórg lasu.

Gorzędów - w 1827 r. było tu 37 domów i 262 mieszkańców. Około 1880 r. liczba domów wzrosła do 57 a mieszkańców do 595 osób.

Kmiecizna - dawna osada włościańska i osada szlachecka nad rzeką Widawką, należąca do gminy i parafii Kamieńsk. Osada włościańska liczyła 1 dom, 10 mieszkańców, 7 mórg ziemi, osada szlachecka 1 dom, 11 mieszkańców, 30 mórg obszaru.

Koźniewice (Kośniewice) - wieś włościańska, i osada karcz., położona przy uroczysku Wilcza Góra. Około 1883 r. liczyła 26 domów, 226 mieszkańców 417 mórg obszaru, os. karcz. 3 domy, 6 mórg ziemi.

Michałów - kol. i osada karcz. W 1827 r. było tu 6 domów i 42 mieszkańców. Około 1885 r. kolonia liczyła 5 domów, 38 mieszkańców i 12 mórg włości, osada karcz, 1 dom, 8 mieszkańców, 5 mórg.

Mościska - wieś należała do dóbr Kamieńsk i ok. 1885 r. liczyła 2 domy, 24 mieszkańców, 600 mórg.

Napoleonów - kolonia i osada nad istniejącym dawniej jeziorem Parzniewickim liczące razem w 1827 r. 11 domów i 80 mieszkańców. W 1885 r. kolonia liczyła 20 domów, 148 mieszkańców i 320 mórg, osada 1 dom, 6 mieszkańców, 35 mórg ziemi włościańskiej.

Ochocice - wieś i folwark liczące razem w 1827 r. 20 domów i 124 mieszkańców. Łany kmiecie i folwarczne dawały dziesięcinę kościołowi w Kamieńsku a kmiecie też po 2 grosze z łanu dziesięciny konopnickiej. Około 1886 r. - wieś liczyła 25 domów, 190 mieszkańców, 418 mórg

ziemi włościańskiej natomiast folwark 3 domy, 31 mieszkańców, 1550 mórg ziemi.

Podjezioro - w 1868 r. miała 31 mieszkańców i 379 mórg ziemi. Około 1887 r. 1 dom, 3 mieszkańców, 15 mórg ziemi dworskiej.

Pytowice - wieś folw. i dobra gminy i parafii Kamięnsk liczące ok. 1886 r.: wieś - 16 domów, 152 mieszkańców, folwark - 6 domów 54 mieszkańców, tartak parowy, trzy młyny wodne, huta szklana, smolarnia, pokłady torfu. Dobra Pytowice w 1886 r. składające się z folwarku Pytowice i Słostowice, osiedli Piaskowizna i Kmieczizna, nomenklatu Kotlewy, Aleksandrów, Janowiska i Nowiny liczyły 3391 mórg. Na folwark Pytowice składały się: grunty orne i ogrody - 642 morgi, łąk - 277 mórg, pastwiska - 27 mórg, lasu - 1367 mórg, nieużytków - 100 mórg, razem - 2415, budynków murowanych - 8, drewnianych - 43. W 1827 r. w Pytowicach było 16 domów, do wsi należało 179 mórg ziemi. Na początku XVI w. Pytowice dawały dziesięcinę i koledę plebani w Kamięnsku, część tylko jednego pola dawała kanonii i prebendzie gnieźnięńskiej.

Szpinalów - około 1888 r. wieś liczyła 30 domów, 270 mieszkańców, 506 mórg włościańskich i 2 dworskich.

Siódemka - kolonia i os. karcz. liczące w 1888 r.: kolonia - 11 domów, 115 mieszkańców, 212 mórg włościańskich, os. karcz. - 1 dom, 5 mieszkańców, 10 mórg. Wieś wchodziła w skład dóbr Gałkowice.

Włodzimierz - około 1893 r. liczył 26 domów i 183 mieszkańców. Wieś wchodziła w skład dóbr Gałkowice.

2. Obiekty objęte ochroną

Wszystkie obiekty znajdujące się na terenie gminy Kamięnsk wpisane do rejestru zabytków oraz ujęte w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków wyszczególnione zostały w poniższej tabeli.

Lp.	Nazwa obiektu, adres	Wpis do rejestru	Wojewódzka ewidencja zabytków	Gminna ewidencja zabytków
Danielów				
1.	cmentarz ewangelicki		X	X
Gorzędów				
2.	lamus przy ul. Mickiewicza	X	X	X
3.	kościół parafii rzymsko-katolickiej p.w. św. Józefa i NMP, ul. A. Mickiewicza 1		X	X
4.	park podworski		X	X
5.	cmentarz rzymsko-katolicki		X	X
Huta Porajska				
6.	cmentarz ewangelicki		X	
Kamięnsk				
7.	kościół parafii rzymsko-katolickiej p.w. św. Piotra i Pawła, Pl. Wolności 10	X	X	X
8.	wikarówka kościoła parafii rzymsko-katolickiej p.w. św. Piotra i Pawła, Pl. Wolności 10		X	X
9.	plebania kościoła parafii rzymsko-katolickiej p.w. św. Piotra i Pawła, Pl. Wolności 10			X
10.	brama kościoła parafii rzymsko-katolickiej p.w. św. Piotra i Pawła, Pl. Wolności 10		X	X

11.	cmentarz rzymsko-katolicki, ul. Cmentarna		X	X
12.	dom murowany ul. M. Konopnickiej 10			X
13.	dom murowany, ul. T. Kościuszki 16			X
14.	dom murowany, Pl. Wolności/ul. Zjednoczenia			X
15.	dworzec kolejowy, ul. Kolejowa 30		X	X
Ochocice				
16.	kapliczka rzymsko-katolicka murowana			X
Ozga				
17.	młyn motorowy murowany			X
Pytowice				
18.	dwór			X
19.	park dworski	X	X	X

3. Stanowiska archeologiczne

Na terenie gminy znajduje się 145 stanowisk archeologicznych będących świadectwem wielowiekowego osadnictwa. Stanowią one świadectwo obecności osiedli ludzkich na przestrzeni wieków. W celu ich ochrony należy w niniejszym opracowaniu wyznaczyć strefy ochrony obszarowej. W załączeniu umieszczono wykaz wszystkich stanowisk archeologicznych zaś na rysunku pokazano zasięg obszaru ich występowania.

4. Diagnoza

Krajobraz kulturowy Kamięnska ulega szybkim przemianom. Na jego tradycyjne formy nakładają się przemiany związane z funkcjonowaniem pobliskiego ośrodka przemysłowego – Bełchatowa i jego okolic: gwałtownie postępująca urbanizacja, lokalizacja na terenie gminy zwałowiska, rozwój infrastruktury. Rozwój przemysłu, także w Piotrkowie Trybunalskim i Radomsku spowodował odejście mieszkańców od tradycyjnych zajęć rolniczych na rzecz pracy w przemyśle. Zagrożenia ekologiczne przyspieszają procesy migracyjne i dalszą utratę niezauważalnych już elementów tożsamości kulturowej. Do dziś nie przetrwały elementy kulturowe związane z dziewiętnastowiecznym osadnictwem niemieckim (Danielów, Huta Porajska). Zagrożeniem jest także współczesna zabudowa o skali i formie konkurującej z zabudową historyczną.

W Kamięnsku dobrze zachował się historyczny układ urbanistyczny z XV - XIX w. Czytelny jest układ rozplanowania z nawarstwieniami historycznymi, mimo współczesnych niekorzystnych zmian przestrzennych. Najlepiej zachowany jest zespół kościelny w tym zabytkowy kościół p.w. św. Piotra i Pawła oraz plebania. Mieszkalne obiekty zabytkowe są w złym stanie technicznym. Pozostała zewidencjonowana architektura sakralna na terenie gminy - kościół w Gorzędowie i kapliczka w Ochocicach są dobrze zachowane, podobnie jak nie wpisane do ewidencji przydrożne kapliczki. W złym stanie są zabytki techniki - dworzec kolejowy szybko niszczy do czego przyczynia się także coraz mniejsze jego znaczenie - liczba połączeń kolejowych z Kamięnskiem znacznie spadła w ciągu ostatnich lat.

Zespoły dworsko parkowe nie prezentują się dobrze. W Pytowicach pozostały jedynie zabudowania folwarczne, będące w złym stanie technicznym. Przylegający, ogrodzony kamiennym murem park podworski jest zaniedbany i wymaga prac pielęgnacyjno-porządkowych, w tym także usunięcia zniszczonych drzew. W Gorzędowie z zabudowań dworskich pozostał jedynie zabytkowy, zniszczony lamus. Otaczający go niewielki park (2,5 ha)

wymaga opieki i uporządkowania.

4. Rolnictwo

Jakość gruntów jest głównym czynnikiem ograniczającym możliwości produkcyjne, rozwój i intensyfikację rolnictwa gminy.

Stosunki wodne na terenie gminy, podobnie jak i gleby, nie są korzystne dla rolnictwa. Następstwem niewielkich opadów, znacznego parowania terenowego oraz niskiej retencyjności jest pojawiający się często deficyt wody. Ponadto sąsiedztwo PGE KWB Bełchatów S.A. i PGE Elektrowni Bełchatów S.A. oraz zniekształcenie sieci wód powierzchniowych (ujęcie w kanały bądź przełożenie rzek, zasypianie koryt) wpływa na zaburzenia stosunków wodnych (lej depresyjny, kłopoty z odpływem wód na terenach podmokłych). Częste występowanie mgieł i inwersji termicznych także stanowi zagrożenie dla upraw. Jedynie rzeźba terenu - równinna lub pagórkowata sprzyja rozwojowi rolnictwa.

1. Rolnicze użytkowanie ziemi

Bazą produkcji rolniczej gminy Kamieńsk jest 5390 ha użytków rolnych, które stanowią 56,2% powierzchni gminy. Powierzchnia użytków rolnych na terenie gminy uległa jednak znacznemu zmniejszeniu na skutek lokalizacji zwałowiska zewnętrznego nadkładu PGE KWB Bełchatów S.A.. Występujące obecnie zmiany użytkowania ziemi w gminie Kamieńsk są następstwem słabej jakości gruntów i nie opłacalności uprawy najsłabszych gleb, a także do niedawna, obniżaniem się poziomu wód gruntowych.

W ogólnej strukturze użytkowania użytki rolne zajmują niespełna 60% ogólnej powierzchni gminy, podobnie jak w całym województwie łódzkim, w którym UR zajmują średnio 59%. Niekorzystnym zjawiskiem w ogólnym użytkowaniu gruntów jest wyjątkowo niski udział gruntów przeznaczonych pod sadownictwo, który średnio w województwie łódzkim wynosi 2%, a w kraju 2,6%.

Szczególne miejsce wśród użytków rolnych odgrywają użytki zielone. Łąki i pastwiska stanowią 30% powierzchni użytków rolnych, znacznie przewyższając ten wskaźnik w gminach wiejskich powiatu.

Powyższa struktura użytkowania gruntów gminy w znacznym stopniu wynika nie tylko z uwarunkowań środowiska przyrodniczego. Znaczącą rolę odgrywa oddziaływanie wielkiego przemysłu, a także zła sytuacja ekonomiczna mieszkańców i mała opłacalność produkcji rolniczej.

2. Struktura agrarna gospodarstw.

Ważnym czynnikiem wpływającym na funkcjonowanie rolnictwa jest wielkość gospodarstw.

Struktura powierzchniowa indywidualnych gospodarstw rolnych w gminie Kamieńsk.

Sołectwo	Liczba indywidualnych gospodarstw rolnych						
	ogółem	0-5 ha		5-10 ha		pow. 10 ha	
		Razem	%	razem	%	razem	%
Kamieńsk	189	176	93,1	10	5,3	3	1,6
Barczkowice	66	61	92,4	2	3,0	3	4,6
Danielów	49	16	32,7	14	28,6	19	38,7
Dąbrowa	64	51	79,7	8	12,5	5	7,8
Gałkowice Stare	108	83	76,9	23	21,3	2	1,8
Gorzędów	160	154	96,2	3	1,9	3	1,9

Huta Porajska	34	17	50,0	12	35,3	5	14,7
Koźniewice	83	69	83,1	11	13,3	3	3,6
Ochocice	109	76	69,7	24	22,0	9	8,3
Podjezioro	64	37	57,8	18	28,1	9	14,1
Pytowice	43	37	86,1	5	11,6	1	2,3
Szpinalów	80	56	70,0	19	23,8	5	6,2
Włodzimierz	59	25	42,4	22	37,3	12	20,3
RAZEM	1108	858	77,5	171	15,4	79	7,1

Źródło: Urząd Miejski w Kamięnsku

Gospodarstwa małe poniżej 5 ha stanowią ponad 77% ogólnej liczby gospodarstw w gminie i gospodarują na 40% użytków rolnych, gospodarstw większych powyżej 10 ha jest tylko ok. 7%. Dużych gospodarstw o powierzchni ponad 30 ha jest w gminie zaledwie kilka. Najmniejsze przeciętne gospodarstwa występują w miejscowościach:

- Kamięnsk 2,9 ha UR
- Gorzędów - 3,1 ha UR
- Barczkowice - 3,3 ha UR

W miejscowościach tych udział gospodarstw o powierzchni poniżej 5 ha w ogólnym udziale gospodarstw wynosi: w Gorzędowie - 95%, w Barczkowicach - 89%, w Kamięnsku - 91%. Pracujący wyłącznie w gospodarstwach rolnych w tych miejscowościach stanowią zdecydowaną mniejszość mieszkańców.

Miejscowości o największych średnich powierzchniach gospodarstw rolnych to:

- Danielów - średnio 9,4 ha UR
- Podjezioro 8,0 ha UR
- Włodzimierz - 6,7 ha UR

Miejscowości te posiadają zarazem jedne z najłagodniejszych gleb co powoduje ograniczenie w intensyfikacji produkcji rolnej pomimo większych powierzchni gospodarstw. Największa średnia statystyczna powierzchnia gospodarstwa występuje w Pytowicach, co jest wynikiem dawnej lokalizacji PGR-u.

3. Wyposażenie techniczne rolnictwa

Małe powierzchnie gospodarstw, słabe gleby, niska towarowość i niska opłacalność produkcji rolnej praktycznie w całej gminie powodują, iż poziom mechanizacji produkcji rolniczej na terenie gminy Kamięnsk jest niewystarczający.

Najgorsza sytuacja jest w gospodarstwach małych, gdzie jeden np.: ciągnik występuje na niespełna 8 gospodarstw a opryskiwacz na 95 gospodarstw rolnych. Stan taki jest najczęściej wynikiem nieopłacalności produkcji rolnej w tak małych gospodarstwach i niewielkich dochodach z nich uzyskiwanych. Potwierdza to poprawiające się wyposażenie w urządzenia mechaniczne w miarę zwiększania się powierzchni gospodarstw. Szczegółowa analiza pokazuje ponadto, iż niskie wyposażenie w ciągniki występuje w miejscowościach o najłagodniejszych glebach (Włodzimierz - 2,5 ciągnika na 100 ha UR, Huta Porajska - 4,4 ciągnika na 100 ha UR), natomiast w niektórych miejscowościach o lepszych glebach mimo małych gospodarstw, jest to nawet poziom dość wysoki (Barczkowice 12,7 ciągnika na 100 ha UR, Gorzędów - 10,8 ciągnika na 100 ha UR).

Duże znaczenie w mechanizacji rolnictwa odgrywają wspomniane już wyżej względy ekonomiczne. Sprzęt do prac polowych w niewielkich powierzchniowo gospodarstwach jest inwestycją nieopłacalną. Podobnie, stosunkowo niewielka liczba pogłówna bydła oraz trzody chlewnej nie sprzyja mechanizacji produkcji zwierzęcej.

4. Produkcja rolnicza.

Produkcja roślinna.

W strukturze użytkowania gruntów ornych dominują zboża, na co wpływ ma niska jakość gleb determinującą stan produkcji roślinnej.

Najwyższy udział w strukturze zasiewów gospodarstw indywidualnych zajmuje żyto i wynosi on 67,4%.

Ogólna tendencja to spadek upraw roślin pracochłonnych - ziemniaków a szczególnie warzyw, spadek upraw roślin paszowych, przy jednoczesnym wysokim wzroście uprawy zbóż. Powoduje to uproszczenie płodozmianu i w wielu przypadkach monokulturę zbożową, szczególnie na gruntach najslabszych i w gospodarstwach małych dwuzawodowych. Jest to objaw ekstensyfikacji produkcji rolniczej w ostatnich latach i większego zainteresowania pracą poza rolnictwem. Jest to również następstwo spadku opłacalności produkcji rolniczej.

Produkcja zwierzęca

Warunki przyrodnicze nie sprzyjają produkcji rolniczej. Cały obszar gminy leży w zasięgu gleb mało urodzajnych, wymagające obfitego nawożenia, zaliczanych do słabych i bardzo słabych, które są decydującym czynnikiem ograniczającym możliwości rozwoju i intensyfikacji rolnictwa gminy. Kolejnym czynnikiem utrudniającym wzrost produkcji rolniczej jest znaczne zniekształcenie stosunków wodnych przez czynniki antropogeniczne (lej depresyjny, ujęcie w kanał bądź przełożenie rzek, zniszczenie naturalnych łożysk cieków).

Pogłowie poszczególnych gatunków zwierząt, z uwagi na nieopłacalność rolniczej produkcji zwierzęcej, ulega ilościowemu zmniejszeniu.

5. Uwarunkowania demograficzne rozwoju gminy

1. Liczba i rozmieszczenie ludności

Gminę zamieszkuje 6108 osób. Na 3028 mężczyzn przypada 3060 kobiet, na 100 mężczyzn przypadają średnio 101 kobiet (*stan w dniu 31 XII 2007 r., dane US Łódź*).

Średnia gęstość zaludnienia gminy Kamieńsk wynosiła 63 osób/km² (*stan w dniu 31 XII 2007 r., dane US Łódź*) - była więc znacznie niższa niż średnia w kraju (124 osób/km²) oraz w województwie łódzkim (140 osób/km²).

Rozmieszczenie ludności w gminie wykazuje znaczne zróżnicowanie. Niemal połowa mieszkańców gminy skoncentrowana jest w sołectwie Kamieńsk. Pod względem liczby ludności wyróżnia się także Gorzędów oraz, znacznie już mniejsze, Ochocice i Barczkowice.

Na takie rozmieszczenie ludności duży wpływ miały czynniki historyczne i społeczne, oraz zróżnicowany poziom rozwoju infrastruktury społecznej i technicznej, np.: tylko w Kamieńsku i Gorzędowie zlokalizowane są kościoły. Kamieńsk ponadto, z racji swej 500 letniej, miejskiej historii, funkcjonuje w świadomości mieszkańców jako ośrodek centralny i w związku z tym stanowi istotny element przestrzeni dla społeczności lokalnej. Poważną rolę w rozmieszczeniu ludności na terenie gminy odegrało również położenie komunikacyjne. W okolicach wyżej wymienionych sołectw przebiegają główne arterie komunikacyjne: droga szybkiego ruchu - projektowana autostrada A-1, historyczna droga z Piotrkowa przez Radomsko do Częstochowy oraz linia kolejowa Śląsk - Warszawa, czyli dawna kolej Warszawsko - Wiedeńska. Kamieńsk jest też węzłem drogowym dla licznych połączeń lokalnych.

Jednostka osadnicza	Liczba ludności
MIASTO	
Kamięnsk	2843
SOŁECTWA	
Aleksandrów	124
Barczkowice	314
Danielów	186
Dąbrowa	41
Gałkowice Nowe	90
Gałkowice Stare	272
Gorzędów	868
Huby Ruszczyńskie	57
Huta Porajska	44
Kolonia Olszowiec	18
Koźniewice	237
Leszczyna	-
Michałów	18
Napoleonów	29
Norbertów	3
Ochocice	364
Ozga	30
Podjezioro	78
Pytowice	238
Ruszczyn	2
Siódemka	38
Szpinalów	117
Włodzimierz	114
Razem	6125

Źródło: Urząd Miejski w Kamięnsku (dane z 31 grudnia 2008 r.).

Największą gęstością zaludnienia charakteryzuje się południowo-wschodnia część gminy, gdzie wyróżnić można obszar o wyraźnej koncentracji ludności, a najmniejszą zachodnia część gminy. Lokalizacja zwałowiska zewnętrznego nadkładu z odkrywki „Bełchatów”, z którą wiązało się wysiedlanie mieszkańców z terenów znajdujących się bezpośrednio pod hałdą, również przyczyniła się do wzrostu dysproporcji pomiędzy zaludnieniem zachodnich i wschodnich obszarów gminy.

2. Ruch naturalny

Układ struktury wieku i płci ludności jest w znacznej mierze wynikiem dotychczasowego ruchu naturalnego ludności - a z drugiej strony ma decydujący wpływ na obecną liczbę urodzeń i zgonów mieszkańców gminy oraz będący ich wynikiem przyrost naturalny na terenie gminy.

W latach ubiegłych można było zaobserwować zmienność liczby urodzeń oraz liczby zgonów.

Przyrost naturalny w gminie Kamięnsk w ostatnich latach jest zdecydowanie ujemny.

Przyrost naturalny w gminie Kamięnsk wynosił w latach ubiegłych:

- w 2003 r.: -35 osób,
- w 2004 r.: -5 osób,
- w 2005 r.: -22 osoby,
- w 2006 r.: -10 osób,
- w 2007 r.: -3 osoby,

zaś na 1 tysięcy mieszkańców gminy:

- w 2003 r.: -5,8,
- w 2004 r.: -0,8,
- w 2005 r.: -3,6,
- w 2006 r.: -1,7,
- w 2007 r.: -0,5.

Urodzenia i zgony ogółem w latach 2003-2006

	2004 r.		2005 r.		2006 r.		2007 r.	
	Urodzenia	Zgony	Urodzenia	Zgony	Urodzenia	Zgony	Urodzenia	Zgony
Liczba osób w gminie Kamięnsk	62	67	58	80	52	62	62	65

W celu poprawy istniejącej sytuacji niezbędna jest aktywizacja działań gospodarczych, poprawa warunków bytowych ludności oraz rozbudowa infrastruktury społecznej (kultura, rozrywka, leczenie) i technicznej, prowadzona przede wszystkim na obszarach wiejskich.

3. Rynek pracy i bezrobocie

Odsetek mieszkańców w wieku produkcyjnym jest wysoki i sięga ponad 60%, zbliżony jest do wskaźnika dla powiatu. Społeczeństwo gminy Kamięnsk jest społeczeństwem młodym, o czym świadczy również duży procent mieszkańców w wieku przedprodukcyjnym i produkcyjnym oraz niski w wieku poprodukcyjnym.

Jednostka terytorialna	Ogółem	Przedprodukcyjny	Produkcyjny	Poprodukcyjny
		%		
powiat radomszczański	118249	20,27	62,00	17,73
gmina Kamięnsk	6108	21,96	61,64	16,40

(Źródło: Województwo Łódzkie 2008, US w Łodzi, Łódź, 2008).

Liczba bezrobotnych w gminie Kamięnsk w ostatnim kwartale 2008 r. wynosiła 318 osób (w tym 200 kobiet). 68,9% bezrobotnych to mieszkańcy terenów wiejskich.

O dotkliwości i powadze bezrobocia świadczy czas pozostania bezrobotnych bez pracy. O pozostawaniu przez dłuższy okres bez pracy decydują różnorodne czynniki takie jak: wiek, wykształcenie, kwalifikacje zawodowe czy staż pracy. W ostatnim kwartale 2008 r. 42,1% ogółu bezrobotnych stanowili ci, którzy pozostawali bez pracy powyżej 12 miesięcy (tj. 134 osoby).

5. Infrastruktura społeczna.

Istotne znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania gminy posiada sektor usług społecznych. Na infrastrukturę społeczną gminy składa się obsługa ludności w zakresie administracji, oświaty i wychowania, kultury, sportu, ochrony zdrowia, poczty i telekomunikacji, bezpieczeństwa, bankowości, handlu oraz innych usług bytowych. Zakres wyposażenia w obiekty infrastruktury społecznej uzależnione są od rodzaju i pełnionej funkcji przez daną jednostkę osadniczą.

Większość usług skoncentrowana jest w ośrodku miejskim. Są to: Urząd Miejski, Urząd Pocztovo-Telekomunikacyjny, Komenda Policji, Bank Spółdzielczy, przychodnia weterynaryjna, punkt skupu mleka i żywca a także zakłady o działalności produkcyjnej jak piekarnia, cukiernia, i in. W Kamięnsku zlokalizowana jest Przychodnia Zdrowia. Jest tu także apteka oraz prywatny gabinet stomatologiczny.

1. Oświata i wychowanie.

Na terenie gminy Kamięnsk znajduje się Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Kamięnsku, Publiczne Gimnazjum im. Jana Pawła II w Kamięnsku, Publiczna Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Kamięnsku oraz Zespół Szkolno-Przedszkolny im. Józefa Adamowskiego w Gorzędowie, Publiczne Przedszkole w Kamięnsku. Na terenie gminy nie znajdują się obiekty szkolnictwa wyższego.

2. Kultura i sport.

Na terenie gminy działa od 1970 r. Biblioteka Publiczna, która jest jednym z ośrodków krzewienia kultury. Siedziba biblioteki znajduje się w Kamięnsku, a w Gorzędowie duży punkt filialny. Księgozbiór biblioteki w Kamięnsku liczy ok. 11400 woluminów. W bibliotece odbywają się także różne imprezy kulturowe i oświatowe m.in. rocznice literackie, konkursy, lekcje biblioteczne.

Na terenie gminy działają dwa Kluby Sportowe – sekcji piłki nożnej:

- Ludowy Zespół Sportowy „Świt Kamięnsk”,
- Ludowy Klub Sportowy „Polonia Gorzędów”.

W Kamięnsku działa także Stowarzyszenie kultury fizycznej – Klub Miejsko-Gminnego Zrzeszenia Ludowe Zespoły Sportowe.

Gminne obiekty sportowe:

- stadion sportowy im. A. Maszewskiego w Kamięnsku, użyczony LZS „Świt Kamięnsk”,
- boisko sportowe z zapleczem w Gorzędowie.

26 stycznia 2005 r. na terenie gminy Kamięnsk, na Górze Kamięnsk została uruchomiona nartostrada. Jest to najdłuższy w centralnej Polsce Stok – 760 m. Szerokość trasy waha się od 30 do 150 m, a różnica wzniesień to 123 m. Czterooosobowa kolejka przewozi w godzinę około 2000 osób. Stok położony jest 6 kilometrów od drogi krajowej Łódź – Częstochowa. Stok jest oświetlony, dośnieżany, a nad bezpieczeństwem narciarzy czuwają ratownicy Jurajskiej Grupy Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego. Przy dolnej stacji znajduje się duży parking, kasy, wypożyczalnia sprzętu narciarskiego, sklep sportowy, restauracja, kawiarnia hotel, sala konferencyjna, sanitariaty. Wiele atrakcji na stoku znajdują także snowboardziści, dla których stworzono specjalnie park, wyposażony w poręcze, rampy, pochylnie. Na nartostradzie odbywają się również spotkania eliminacyjne z cyklu SUPERLIGA – ogólnopolskich zawodów kolarstwa ekstremalnego. W okresie letnim Góra Kamięnska jest atrakcyjnym terenem dla jazdy rowerowej i pojazdów terenowych. Obiekt ten jest własnością PGE KWB Bełchatów S.A., a oprócz narciarskich atrakcji oferuje okazję obejrzenia wzorcowo wykonanej rekultywacji. Góra Kamięnska, na której funkcjonuje Stok, ma powierzchnię podstawy 1480 ha i wysokość niemal 200 m, a zostało przez PGE KWB Bełchatów S.A. zrekultywowane w kierunku leśnym, poprzez

nasadzenie 14 000 sztuk/ha odpowiednio dobranych gatunków drzew i krzewów.

3. Opieka medyczna i socjalna

W zakresie ochrony zdrowia potrzeby mieszkańców gminy Kamięnsk zabezpieczane są przez SPZOZ w Kamięnsku. Dzięki remontom wykonanym przez gminę budynek oraz pomieszczenia w których realizowane są świadczenia spełniają wymagania określone w przepisach prawa i pozwalają na właściwe funkcjonowanie ośrodka.

W ramach SPZOZ prowadzone są:

- Diagnostyka obrazowa-EKG, USG, spirometria,
- Gabinet fizykoterapii,
- Gabinet medycyny szkolnej,
- Gabinet pielęgniarstwa i położnej środowiskowej,
- Gabinet zabiegowy,
- Laboratorium,
- Poradnia ginekologiczno – położnicza,
- Poradnia ogólna,
- Poradnia pediatryczna,
- Poradnia stomatologiczna,
- Punkt szczepień.

Do zadań gminy należy także prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych. Realizacja tych zadań następuje poprzez Gminny Program. W ramach Programu finansowana jest działalność Punktu Konsultacyjnego dla osób uzależnionych od alkoholu i członków ich rodzin, który prowadzony jest w SP ZOZ w Kamięnsku. W punkcie tym gmina Kamięnsk zatrudnia psychologa.

Gmina zatrudnia także stomatologa w PSP i pokrywa w ten sposób koszty leczenia stomatologicznego dzieci uczęszczających do Publicznych Szkół Podstawowych z terenu gminy Kamięnsk oraz do Publicznego Gimnazjum w Kamięnsku i Publicznego Przedszkola w Kamięnsku.

6. Zasoby mieszkaniowe

Zasoby mieszkaniowe i ich wyposażenie to jeden z podstawowych warunków poziomu i jakości życia mieszkańców. W budownictwie mieszkaniowym gminy Kamięnsk dominuje zabudowa zagrodowa z udziałem budownictwa jednorodzinnego, skoncentrowana głównie wzdłuż dróg gminnych i powiatowych oraz w dużej mierze nawiązująca do rozmieszczenia, często obecnie już nie istniejących, cieków wodnych.

W roku 2007 w gminie Kamięnsk zlokalizowanych było 2161 mieszkań, o łącznej powierzchni użytkowej 166 200 m². Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania wynosi 76,9 m², a na 1 osobę 27,20 m² (Źródło: *Województwo Łódzkie 2008, US w Łodzi, Łódź, 2008*).

7. Działalność gospodarcza

Liczba funkcjonujących podmiotów gospodarczych oraz rodzaj prowadzonej przez nie działalności świadczy o aktywności gospodarczej i dominującej funkcji w życiu gospodarczym gminy.

W 2007 r. na terenie gminy Kamięnsk funkcjonowało 332 podmiotów gospodarczych co pozwoliło zająć gminie 5. miejsce w powiecie radomszczańskim pod względem liczby podmiotów gospodarczych (po gminach: miasto Radomsko - 4293, Przedbórz – 741, Gidle – 452, gmina Radomsko – 436). Niemal 70% podmiotów zlokalizowanych jest w mieście. Dominuje własność prywatna, a podstawową formą działalności gospodarczej są zakłady osób fizycznych.

Najbardziej rozpowszechnioną formą działalności gospodarczej na terenie gminy Kamięnsk są mikro-przedsiębiorstwa, mające głównie charakter rodzinny. Dużą szansą na powstawanie i rozwój małych i średnich przedsiębiorstw na terenie gminy jest bliskość bełchatowskiego kompleksu energetycznego, który w coraz większym stopniu korzysta z usług firm zewnętrznych. Dynamicznie rozwijającym się rynkiem są usługi remontowo-budowlane. Największa liczba podmiotów gospodarczych mieści się w branży budowlanej, handlu i naprawach oraz usługach transportowych.

8. Infrastruktura techniczna

1. Zaopatrzenie w wodę

Wszystkie miejscowości w gminie zostały zwodociągowane w celu zrekompensowania zakłóceń występujących w dostawach wody na skutek negatywnego oddziaływania PGE KWB Bełchatów S.A. i odkrywki „Szczerców”. Sieć wodociągowa wybudowana jest w oparciu o 2 istniejące ujęcia wraz ze stacjami wodociągowymi:

a) ujęcie Włodzimierz $Q=111 \text{ m}^3/\text{h}$ przy $s=11,2 \text{ m}$. Z tego ujęcia zaopatrywane są miejscowości: Włodzimierz, Podjeziro, Danielów, Gałkowice Nowe i Stare, Szpinalów, Ozga, Politki, Dąbrowa, stacja CPN i in.

b) ujęcie Kamięnsk $Q=197 \text{ m}^3/\text{h}$ przy $s=2,43 \text{ m}$., z którego ujęcia zaopatrywane są miejscowości Kamięnsk, Wielki Bór, Barczkowice, Gorzędów, Ochocice, Ściegny. Właścicielami sieci wodociągowej jak i ujęć wody jest Gmina Kamięnsk, która przekazała w/w urządzenia do eksploatacji ZGKiM w Kamięnsku.

Jakość wody nie wymaga stosowania uzdatniania wody. Na ujęciach wody zainstalowane są chloratory.

Kompleks obiektów rekreacyjno-sportowych jest zasilany z ujęcia „Góra Kamięnsk” (trzy studnie głębinowe T1, R1, R2bis).

Według danych z Urzędu Miejskiego w Kamięnsku (stan w dniu 31.12.2008 r.) łączna długość sieci wodociągowej w gminie wynosi 82,2 km (w tym na terenie miasta 39,4 km), a ilość przyłączy do budynków mieszkalnych i zbiorowego zamieszkania – 1870 szt. (w tym na terenie miasta 886 szt.). Sieć wodociągowa do osiedli domków jednorodzinnych jest sukcesywnie rozbudowywana w zależności od potrzeb.

Wymienione ujęcia wody w gminie Kamięnsk posiadają wydzielone strefy ochrony bezpośredniej, ogrodzone i oznakowane tablicami informacyjnymi.

2. Odprowadzanie ścieków

Ścieki sanitarne w Kamięnsku są odprowadzane do oczyszczalni ścieków „BIOCLEAR” zlokalizowanej nad Kamionką. Lokalne urządzenia mechanicznego podczyszczania ścieków ma zakład rolny w Pytowicach i stacja paliw w Dąbrowie oraz Zakład Utylizacyjny w Danielowie. Na terenie gminy funkcjonuje także druga oczyszczalnia - oczyszczalnia mechaniczno biologiczna typu „NEBRASKA” w Gałkowicach Nowych.

W sieć kanalizacji sanitarnej wyposażone są miejscowości: Kamięnsk, Barczkowice, Ochocice i Gałkowice Nowe. Według danych z Urzędu Miejskiego w Kamięnsku (stan w dniu 31.12.2008 r.) łączna długość sieci kanalizacji sanitarnej na terenie gminy wynosi łącznie 26,3 km (w tym na terenie miasta 18,2 km), a ilość przyłączy do budynków mieszkalnych i zbiorowego zamieszkania – 958 szt. (w tym na terenie miasta 693 szt.).

Na terenach nie skanalizowanych ścieki komunalne gromadzone są w zbiornikach na nieczystości ciekłe. Ścieki gospodarcze w poszczególnych miejscowościach pochodzące z indywidualnych gospodarstw domowych są zagospodarowane przez nie na własnych gruntach. Ścieki komunalne z indywidualnych zbiorników są przyjmowane przez gminną oczyszczalnię ścieków.

Pozwolenie wodnoprawne na odprowadzanie ścieków posiada również Stacja paliw w Dąbrowie, należąca do „CIECH” S.A. w Warszawie. Ścieki bytowe pochodzące z obiektów stacji oczyszczane są w mechaniczno – biologicznej oczyszczalni ścieków typu „MIKROREAKTOR”. Ilość odprowadzanych ścieków, określona decyzją Starosty Radomszczańskiego, wynosi $Q_{max} = 19 \text{ m}^3/\text{d}$, przy obciążeniu charakterystycznym dla 65 RLM. Ścieki odprowadzane są do ziemi poprzez rów „E” (zlewnia rzeki Kamionki).

W mieście wody opadowe z kilku ulic osiedla domów jednorodzinnych zebrane są w kanały deszczowe, następnie ulicami Sportową, Jagiellońską, Ludową i Mickiewicza spływają do kolektora – ul. Słowackiego. Drugi kolektor odprowadza wody opadowe z centrum miasta (ulice, park, utwardzone powierzchnie) ulicą Piotrkowską. Odbiornikiem wód opadowych jest w obu wypadkach rów, zaś ostatecznym odbiornikiem jest rzeka Kamionka. W kanalizację deszczową wyposażona jest również miejscowość Gorzędów. Sieć przebiega wzdłuż ul. Sikorskiego. Powierzchnia, z której odprowadzane są ścieki wynosi ok. 3,0 ha i obejmuje zarówno jezdnię, jak i parkingi, chodniki, dachy oraz tereny zielone. Ścieki przed wprowadzeniem do odbiornika są oczyszczane we wpustach deszczowych wyposażonych w osadniki.

3. Zaopatrzenie w ciepło

Zaopatrzenie w ciepło opiera się na indywidualnych źródła ciepła oraz lokalnych kotłowniach, zasilanych głównie paliwem stałym.

4. Zaopatrzenie w gaz

Przez gminę Kamięnsk przebiega magistralny gazociąg Częstochowa - Piotrków. Stacja redukcyjna gazu umożliwi mieszkańcom gminy korzystanie z gazu przewodowego. Sieć gazowa jest rozbudowywana i planowane są w tym kierunku dalsze inwestycje, umożliwi to w przyszłości zastąpienie grzewczych urządzeń węglowych i olejowych, instalacjami gazowymi, mniej uciążliwymi dla środowiska.

5. Gospodarka odpadami

Na terenie gminy istnieje składowisko odpadów komunalnych „SATER KAMIĘNSK” Sp. z o.o. zlokalizowane w miejscowości Ruszczyń, ok. 6 km od Kamięnska. Teren przeznaczony na składowisko to wcześniejsze nieużytki i grunty leśne. Powierzchnia terenu składowiska wynosi ok. 43 ha. Na składowisku prowadzony jest proces unieszkodliwiania odpadów komunalnych poprzez składowanie podpowierzchniowo – napowierzchniowe.

6. Zaopatrzenie w energię elektryczną

Energia elektryczna dostarczana jest dla odbiorców w gminie Kamięnsk magistralnymi napowietrznymi liniami 15 kV, wyprowadzonymi ze stacji 110/15 kV: „Młodzowy” zlokalizowanej przy ulicy Sucharskiego w Radomsku, „Komuna Paryska” zlokalizowanej przy ulicy Świętej Rozalii w Radomsku oraz „Gorzkowice”, zlokalizowanej przy ulicy Przemysłowej w Gorzkowicach. Energia elektryczna z istniejących źródeł wytwórczych wprowadzana jest liniami średniego napięcia do głównych punktów zasilania 110 kV „Piaski” w gminie Kleszczów i do stacji 110/15 kV „Gorzkowice”.

Przez teren gminy Kamięnsk przebiegają napowietrzne linie 110 kV: „Gorzkowice – Komuna Paryska” oraz Gorzkowice-Piaski”.

Przez teren gminy przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne najwyższych napięć 400 kV relacji Tucznawa – Rogowiec, Joachimów – Rogowiec 3 i 220 kV relacji Joachimów – Rogowiec 1, Joachimów – Rogowiec 2, należące do operatora krajowego systemu przesyłowego.

Gmina dysponuje siecią energetyczną średniego i niskiego napięcia, dostosowaną do

obecnego stopnia urbanizacji terenu.

W 2007 r. do użytku został oddany park elektrowni wiatrowych na Górze Kamięńskiej, składający się z 15 turbozespołów o mocy 2 MW każdy. Wiatrak ma wieżę o wysokości 85 metrów wyposażoną w turbiny oraz skrzydła o rozpiętości 70 metrów i długości 40 metrów, wirujące z szybkością 21 obrotów na minutę. Łączna moc wiatraków wyniesie 30 MW, a roczna produkcja energii elektrycznej stanowić będzie 75 tys. MWh, co wystarczy dla miasta wielkości Piotrkowa Trybunalskiego. Turbiny posadowione na wysokości ok. 500 m n.p.m.

7. Telekomunikacja

Lokalne linie telefoniczne są w znacznej części liniami napowietrznymi, podatnymi na uszkodzenia z przyczyn losowych. Sieć kablowa występuje głównie w samym mieście. Wskaźnik abonentów sieci telefonicznej na 100 mieszkańców miasta i gminy kształtuje się na poziomie 12,2 abonentów/100 mieszkańców i jest niższy od średniej krajowej dla obszarów o podobnej zabudowie, która wynosi 15 abonentów/100 mieszkańców.

Przez teren gminy przebiega dalekosiężna linia telekomunikacyjna wzdłuż trasy E-75. Ponadto w południowej części miasta Kamięnsk znajduje się stacja bazowa telefonii komórkowej.

8. Inne elementy infrastruktury.

Na terenie gminy położony jest rurociąg produktów naftowych i kabel światłowodowy.

9. Komunikacja

1. Diagnoza stanu układu komunikacyjnego - uwarunkowania

Układ komunikacyjny stanowi szkielet układu przestrzennego każdego obszaru. Gęstość jego sieci, stan techniczny oraz układ i relacje stanowią o możliwościach rozwojowych danego obszaru. Natomiast dostępność sieci drogowej i jej powiązania wyznaczają wartość rozwojową terenu.

Rozwój gospodarczy gminy uwarunkowany jest z jednej strony przebiegiem dróg zewnętrznych, a z drugiej strony układem dróg wewnętrznych, jego stanem technicznym, możliwościami przekształceń i rozbudowy.

Układ komunikacyjny podstawowych jednostek osadniczych i rejonów zagospodarowania gminy składa się z:

- sieci drogowej,
- linii kolejowej.

Układ drogowy tworzą drogi publiczne: krajowe, wojewódzka, powiatowe i gminne. Ponadto w obszarze gminy występują drogi wewnętrzne, obsługujące tereny zabudowy miejskiej i wiejskiej.

2. Drogi krajowe

Przez obszar gminy i miasta przebiegają następujące drogi krajowe:

- droga krajowa Nr 1 relacji Gdańsk - Łódź – Cieszyn – obecnie klasy GP (główna ruchu przyspieszonego),
- droga krajowa Nr 91 relacji Głuchów - Piotrków Trybunalski - Częstochowa.

Droga krajowa Nr 91 pełni istotną rolę dla obsługi komunikacyjnej. Przebiegając przez centrum miasta w kierunku północ – południe stanowi jego bezpośrednie połączenie z pozostałą częścią gminy oraz większymi ośrodkami miejskimi Radomskiem i Piotrkowem Trybunalskim. Jest to droga jednojezdniowa o dwóch pasach ruchu.

W relacjach zewnętrznych najważniejszą rolę pełni droga krajowa Nr 1, również przebiegająca w układzie północ - południe. Droga ta posiada dwie jezdnie po dwa pasy ruchu w każdym kierunku.

3. Drogi wojewódzkie

Przez teren gminy i miasta przebiega droga wojewódzka Nr 484 klasy „G” relacji Buczek - Zelów - Bełchatów - Kamięnsk znajdująca się w Zarządzie Dróg Wojewódzkich w Łodzi. Jest to droga jednojezdniowa w złym stanie technicznym, który częściowo związany jest z przenoszeniem ruchu ciężkiego z PGE KWB Bełchatów S.A. i PGE Elektrowni Bełchatów S.A. na w/w drogę krajową Nr 1 w kierunku południowym.

4. Drogi powiatowe

Zapewniają podstawowe powiązania miasta oraz gminy Kamięnsk z sąsiednimi gminami. Drogi powiatowe na terenie gminy Kamięnsk:

Nr drogi	Przebieg	Długość
1500E	Kalisko – gr. gm. (Piotrków Trybunalski)	6,7 km
3915E	gr. pow. piotrk./radom. – Gorzędów (ul. Sikorskiego) – Barczkowice – Kamięnsk (ul. Szkolna, Wieluńska) – Pytowice – gr. pow. radom./pow. bełch	10,7 km
3931E	Pytowice – Słostowice – Gomunice – Kletnia – dr. kraj nr 91 – Hucisko – Pudzików – Chrzanowice – dr pow. 3915E Gorzędów (ul. Mickiewicza)	5,5 km

Generalnie drogi te posiadają jezdnie dwupasmowe o szerokości jezdni w granicach 5,0 - 6,0 m i nawierzchni bitumicznej o zróżnicowanym stanie technicznym.

5. Drogi gminne

Stanowią w obszarze gminy sieć zapewniającą bezpośrednią obsługę terenów zainwestowanych a także powiązanie pomiędzy drogami wyższych klas tj. drogami krajowymi, drogą wojewódzką oraz drogami powiatowymi. W obszarze administracyjnym gminy funkcjonuje 6 dróg gminnych.

Drogi gminne na terenie gminy Kamięnsk:

Nr drogi	Przebieg
110462E	dr. pow. Nr 1500E – gr. gm. Wola Krzysztoporska – Siódemka – Danielów
110463E	(Poraj) – gr. gm. Wola Krzysztoporska – Huta Porajska – gr. gm. Rozprza – (Budy Porajskie) – gr. gm. Rozprza – Norbertów – gr. gm. Gorzkowice – (Porosło)
112105E	(Gomunice) – gr. gm. Gomunice – Kamięnsk, ul. Wrzosowa
112151E	Gałkowice Stare – Włodzimierz
112152E	Danielów – Aleksandrów – Ochocice
112153E	Gorzędów – gr. gm. Gorzkowice – (Gorzkowice)

Drogi te posiadają zróżnicowane nawierzchnie tj. bitumiczne, tłuczniowe, żwirowe i gruntowe. Ponadto w gminie funkcjonuje szereg dróg nie ustanowionych jako drogi publiczne tj. ulice miejskie, drogi wiejskie, gospodarcze, polne. Część z nich, pełni często istotne funkcje, mogą

być zatem proponowane do ustanowienia drogami publicznymi.

6. Układ kolejowy

Poprzez Gminę Kamięnsk we wschodniej jej części, przebiega ważna w układzie krajowym linia kolejowa tzw. „wiedeńska” w relacji: Koluszki - Częstochowa - Katowice z przystankiem Kamięnsk na jej obszarze i stacją kolejową Gomunice w sąsiedztwie poza granicą gminy. Prowadzi ona głównie ruch pasażerski i niewielki ruch towarowy.

7. Pasażerska komunikacja autobusowa PKS

Obsługę komunikacją zbiorową gminy, w zakresie przewozów osób zapewnia Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej oraz prywatni przewoźnicy. Mieszkańcy większości wsi położonych na obszarze gminy, mają możliwość podróżowania komunikacją zbiorową autobusową PKS, gdyż wsie generalnie położone są przy drogach, które prowadzą linie autobusowe, bądź znajdują się w izochronie dojścia (1,5 km) do przystanku autobusowego. Generalnie linie PKS-u przebiegają drogą krajową, wojewódzką i niektórymi drogami powiatowymi.

8. Transport lotniczy

Na terenie wierzchowy znajduje się lądowisko „Orla Góra”, które znajduje się w ewidencji lądowisk Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Zarządza nim Przedsiębiorstwo Lotnicze AVIAECO.

10. Analiza powiązań funkcjonalnych układu komunikacyjnego

1. Powiązania zewnętrzne i ich charakterystyka

Powiązania zewnętrzne obszaru gminy realizowane są poprzez układ drogowy. Główne powiązania drogowe, z i do obszaru gminy, zapewniają wyżej omówione drogi krajowe, wojewódzka i powiatowe. Dobre powiązania zewnętrzne, to element sprzyjający wszechstronnemu rozwojowi gminy, który może być realizowany poprzez podejmowanie prywatnej i publicznej przedsiębiorczości. Przeszkodą w realizacji tego celu jest wysoka kategoria drogi Nr 1 przebiegającej przez miasto i gminę (ograniczenia w dostępności tej drogi) oraz stan techniczny wyżej opisanego podstawowego układu drogowego.

Z analizy układu drogowego można wnioskować, iż gmina posiada dogodne połączenie z siedzibą województwa i z siedzibą powiatu radomszczańskie; nie bez znaczenia są też bliskie sąsiedztwo miast: Piotrkowa Tryb. i Bełchatowa, z którymi Kamięnsk ma dogodne powiązania drogowe, z Piotrkowem także kolejowe.

2. Powiązania wewnętrzne i ich charakterystyka

Transport osób i towarów wewnątrz gminy zapewniają przede wszystkim drogi gminne, ulice miejskie i wiejskie, drogi śródpolne, wewnętrzne dojazdowe a także po części drogi krajowe i powiatowe. W zakresie powiązań wewnątrzgminnych sieć drogową jest wystarczająco gęsta. Wszystkie wsie są obsługiwane komunikacyjnie, mają połączenie z siedzibą gminy i ze sobą. Generalnie w obecnym stanie większość dróg wymaga przebudowy bądź modernizacji, szczególnie w zakresie szerokości jezdni i wzmocnienia nawierzchni. Dotyczy to zarówno dróg krajowych, wojewódzkiej, powiatowych ale przede wszystkim dróg gminnych, które charakteryzują się złym stanem technicznym.

Wąskie korytarze komunikacyjne są problemem powszechnym, stanowią ograniczenie w połączeniach komunikacyjnych, szczególnie obecnie w dobie rozwoju motoryzacji i coraz większych gabarytów samochodów dostawczych czy też maszyn rolniczych. Dochodzi do tego jeszcze tendencja obustronnego obudowywania dróg i ulic wiejskich, zabudową zagrodową i mieszkaniową, w bliskiej odległości od jezdni, która jeszcze bardziej utrudnia warunki jazdy

lub przewozu stwarzając również niebezpieczeństwo wypadków. W celu zahamowania tego procesu należy zadbać, aby drogi nie były obustronnie obudowywane, tzn.- należy odpowiednio pokierować ruchem budowlanym poprzez lokalizację nowej zabudowy w bezpiecznej odległości od dróg publicznych, szczególnie tych wyższych rangą.

3. Wnioski - uwarunkowania generalne stanu.

1. Z uwagi na wzrastający ruch drogowy i kolizyjny z terenami zainwestowania miejskiego przebieg dróg krajowych i wojewódzkich przez obszar centrum miasta konieczne jest zaproponowanie rozwiązań komunikacyjnych niwelujących te uciążliwości komunikacyjne, które spotęgują się po zrealizowaniu autostrady płatnej.
2. Wskazane jest podniesienie parametrów technicznych podstawowego układu komunikacyjnego gminy, w tym nawierzchni jezdni dróg powiatowych. Głównie chodzi o doprowadzenie szerokości jezdni do wielkości 7,0 - 6,0 m.
3. Konieczna jest przebudowa nawierzchni nieutwardzonych dróg gminnych poprzez sukcesywne ich utwardzania wraz z poszerzeniem szerokości jezdni do wymogów normatywnych.

Uzasadnione wydaje się rozszerzenie sieci dróg gminnych poprzez włączenie do niej niektórych dróg wiejskich i gospodarczych.

4. Uwarunkowania zewnętrzne wynikające z celów i kierunków polityki przestrzennej państwa na obszarze województw.

Przez teren gminy przebiegają projektowane elementy komunikacyjne, które kwalifikują się do zadań - propozycji do programów centralnych i wojewódzkich. Do programu centralnego zadań ponadlokalnych kwalifikują się:

- realizacja autostrady A-I relacji Gdańsk - Łódź - Piotrków Trybunalski - Częstochowa - Katowice - Cieszyn - granica Państwa poprzez przebudowę istniejącej drogi Nr 1 i dostosowanie jej do warunków płatności (węzeł „Kamieńsk”).
- modernizacja drogi krajowej Nr 91 wraz z proponowaną wschodnią obwodnicą m. Kamieńska,
- modernizacja istniejącej linii kolejowej.

Do programu wojewódzkiego zadań ponadlokalnych kwalifikują się:

- modernizacja drogi wojewódzkiej Nr 484 wraz z proponowaną północną obwodnicą m. Kamieńska.

IV. KIERUNKI FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEGO ROZWOJU GMINY

Wstęp

Zgodnie z regulacją prawną ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) w niniejszym studium określono kierunki zagospodarowania obszaru gminy Kamięnsk w zakresie art. 10 ust. 2, pkt 1-16.

Prezentowane w Studium kierunki wynikają głównie z:

- diagnozy dotychczasowych procesów rozwojowych gminy, w tym z historycznie ukształtowanego układu przestrzennego;
- diagnozy środowiska przyrodniczego i kulturowego;
- założeń rozwoju gminy wynikających z oceny jej walorów i zagrożeń, szans rozwojowych (w tym również wynikających z powiązań zewnętrznych i polityki regionalnej);

W Studium przyjmuje się jako generalną zasadę zachowanie ciągłości w kształtowaniu zabudowy ugruntowaną poprzez wieloletnią realizację ustaleń planu miejscowego obowiązującego do dnia 31 grudnia 2003 r. oraz zmian do tego planu.

Część ustaleń tego planu stała się już treścią wydawanych decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Stąd zawarte w tych dokumentach parametry powinny być w dalszym ciągu honorowane.

Kierunki i politykę zagospodarowania przestrzennego gminy zapisano w tym opracowaniu w odniesieniu do całej gminy. Można je więc traktować jako cele zagospodarowania przestrzennego na omawianych i przedstawionych graficznie obszarach.

Cele rozwoju zagospodarowania przestrzennego gminy zostały sformułowane w wyniku wszechstronnej analizy uwarunkowań przestrzennych, których synteza stanowi fragment niniejszego opracowania.

Wyrazem dążenia do osiągnięcia wyznaczonego celu jest przyjęcie polityki i jej realizacja przez kolejne władze samorządowe gminy i jej organy wykonawcze. Kryteria kwalifikacyjne w zakresie przestrzennym ustalone zostały na drodze analizy obiektywnych uwarunkowań funkcjonalno-przestrzennych, oraz w procedurze wszechstronnej konsultacji społecznej. Kryteria te uwzględniają charakter gminy, jej aktualne i przewidywane potrzeby, względy ekonomiczne, kulturowe, ekologiczne, itp. oraz zasady kształtowania ładu przestrzennego.

Przyjęta więc uchwałą Rady Miejskiej polityka przestrzenna będzie podstawą do podejmowania kolejnych prac planistycznych w gminie.

1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów

Generalnym celem polityki przestrzennej gminy jest ukierunkowanie działań zmierzających do podnoszenia standardu warunków życia mieszkańców, ochrony wartościowych elementów środowiska przyrodniczego, zwiększenia atrakcyjności dla przyszłych inwestorów.

Podstawą osiągnięcia celów polityki przestrzennej i określenia kierunków rozwoju przestrzennego jest wykorzystanie uwarunkowań wynikających ze środowiska przyrodniczego i kulturowego, położenia i powiązań zewnętrznych gminy, dotychczasowego zainwestowania i zagospodarowania gminy.

Do pozytywnych elementów uwarunkowań rozwoju gminy Kamięnsk należą:

- istniejący oraz projektowany układ komunikacyjny,

- korzystne, bliskie położenie gminy w stosunku do miast: Częstochowy, Łodzi, Piotrkowa Trybunalskiego, Radomska, Bełchatowa,
- ukształtowanie terenu umożliwiające szereg inwestycji trudnych bądź niemożliwych do zrealizowania na typowych terenach Polski Środkowej,
- dostęp do ważnych elementów infrastruktury technicznej - linie energetyczne, gazociąg wysokopięny, rurociąg produktów naftowych.

Szansę dla rozwoju i aktywizacji gminy Kamięnsk stwarzają:

- rozwój funkcji wypoczynkowej oraz turystyki w oparciu o planowane regionalne centrum rekreacji na zwałowisku zewnętrznym nadkładu, aktywizacja rolnictwa w oparciu o agroturystykę,
- przebiegające przez obszar gminy projektowane szlaki turystyczne: wojewódzki szlak konny im. H. Dobrzańskiego „Hubala” oraz szlak kolei warszawsko-wiedeńskiej, mające na celu podniesienie atrakcyjności turystycznej gminy oraz wyeksponowanie jej walorów przyrodniczych i kulturowych,
- wzrost zainteresowania społeczeństwa pozalokalnego nabywaniem działek rekreacyjnych w rejonach atrakcyjnych krajobrazowo, planowanych do zagospodarowania turystyczno-rekreacyjnego,
- rozwój intensywnego rolnictwa na obszarach o korzystnych warunkach naturalnych, wprowadzenie nowych technologii w produkcji roślinnej i zwierzęcej (rolnictwo ekologiczne, specjalistyczne),
- istniejące rynki zbytu w sąsiednich miastach powiatowych - Bełchatowie, Piotrkowie Trybunalskim oraz Radomsku,
- planowana autostrada A-1,
- podniesienie standardu dróg dojazdowych do planowanej autostrady - rozwój sieci komunikacyjnej sprzyja uaktywnieniu działalności handlowo-gastronomicznej oraz różnych form działalności gospodarczej,
- znaczne rezerwy terenowe (słabe gleby i nieużytki),
- wszelkie inwestycje podkreślające indywidualność i promujące gminę, świadczące o gospodarce opierającej się na zasadach zrównoważonego rozwoju (pełna kanalizacja gminy, rewaloryzacja wartości przyrodniczych, energia wiatrowa, ekologiczna utylizacja odpadów itp.).

2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone z zabudowy

1. Tereny wyłączone spod zabudowy ze względu na przepisy odrębne.

Wyżej wymienione tereny to:

- strefy ochronne cmentarzy – nakaz utrzymania odległości od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, od zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz od studzien, źródeł, strumieni, służących do czerpania wody pitnej lub dla potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w odległości 50 - 150 m od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone,
- strefy uciążliwości od obiektów infrastruktury technicznej (szerokość pasa zgodnie z przepisami dotyczącymi odpowiednich sieci):
 - linii wysokiego napięcia 400 kV,
 - linii wysokiego napięcia 220 kV,
 - linii wysokiego napięcia 110 kV,

- średniego napięcia,
- dróg,
- rurociągu naftowego,
- gazociągu wysokoprężnego DN 500 mm,
- obszary górnicze,
- strefy ochronne ujęć wody.

2. Tereny, na których ogranicza się lokalizację zabudowy ze względu na ochronę walorów przyrodniczych

Wyżej wymienione tereny to:

- tereny dolin rzecznych wraz z terenami zalewowymi,
- gleby klasy III,
- gleby organiczne,
- tereny leśne,
- udokumentowane złoża surowców naturalnych.

3. Tereny zabudowy

Przyjmuje się kierunek uruchamiania nowych terenów zabudowy jako "odśrodkowy" tzn. od istniejących skupisk zabudowy wyposażonych w niezbędną infrastrukturę techniczną.

Tereny budowlane powinny spełniać następujące wymagania:

- lokalizacja budynków istniejących zgodnie z istniejącą linią zabudowy oraz dla budynków nowopowstających zgodnie z linią zabudowy ustaloną w planie zagospodarowania przestrzennego lub innych opracowaniach planistycznych, wynikające z przepisów odrębnych,
- każda działka budowlana musi mieć dostęp do drogi publicznej i możliwość doprowadzenia do jej terenu urządzeń infrastruktury technicznej w celu jej uzbrojenia,
- wykorzystanie istniejącej i projektowanej infrastruktury jako zasobów wody pitnej (w pierwszym etapie z własnych lub grupowych ujęć wody) i energii elektrycznej,
- gromadzenie i odprowadzanie ścieków w ramach istniejącej i projektowanej kanalizacji sanitarnej, do czasu podłączenia obowiązuje korzystanie z bezodpływowych szczelnych zbiorników na ścieki lub przydomowych oczyszczalni.

Na załączniku graficznym do Studium oznaczono granice obszarów z przeznaczeniem na realizację inwestycji z zakresu poszczególnych jednostek przestrzenno – funkcjonalnych:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- tereny zabudowy zagrodowej,
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej,
- tereny rekreacyjno-wypoczynkowe,
- tereny usług sportu,
- tereny zabudowy produkcyjno-usługowej, składów i magazynów,
- tereny zabudowy produkcyjno-usługowej, składów i magazynów z wyjątkiem gospodarowania odpadami,
- tereny obsługi komunikacji,
- tereny składowiska odpadów,
- teren parku wiatrowego,
- tereny urządzeń i obiektów zaopatrzenia w wodę i energię elektryczną oraz gospodarki ściekowej.

W ramach nowo wyznaczonej zabudowy należy uwzględnić następujące zasady dla ustaleń w miejscowych planach zagospodarowania lub innych właściwych opracowaniach planistycznych:

1. Dla zabudowy mieszkaniowej:

a) jednorodzinnej:

- budynki mieszkalne przeznaczone na stały pobyt,
- realizacja nowej zabudowy w trybie indywidualnym lub zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego,
- adaptacja istniejącej zabudowy do nowych warunków zabudowy, z uwzględnieniem modernizacji, rozbudowy i przebudowy budynków mieszkalnych i gospodarczych, z jednoczesnym porządkowaniem istniejącej zabudowy i jej uzupełnianiem,
- nowa zabudowa stanowić ma uzupełnienie istniejącej zabudowy i nawiązanie do jej charakteru,
- gabaryty i architektura nie może powodować dysharmonii otoczenia i zakłócać krajobrazu gminy,
- maksymalne zachowanie istniejącego drzewostanu, powierzchnia biologicznie czynna nie mniej niż 40% powierzchni działki,
- dachy:
 - dla budynków mieszkalnych dwuspadowe i wielospadowe o równym nachyleniu połaci dachowych 15 - 49°, zalecane 40 - 45°,
 - dopuszcza się ze względów architektonicznych zmianę ukształtowania fragmentu połaci dachowej,
 - dla budynków gospodarczych dopuszcza się dachy płaskie lub jednospadowe o kącie nachylenia 10° – 30°,
- adaptacja istniejącej zabudowy do nowych warunków,
- nieprzekraczalna wysokość zabudowy wynosi 12 m od poziomu terenu do kalenicy,
- wysokość zabudowy: dla budynków mieszkalnych do dwóch kondygnacji nadziemnych plus poddasze użytkowe z możliwością podpiwniczenia, dla budynków gospodarczych: jedna kondygnacja nadziemna.

b) wielorodzinnej:

- budynki mieszkalne przeznaczone na stały pobyt,
- realizacja nowej zabudowy w trybie indywidualnym lub zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego,
- adaptacja istniejącej zabudowy do nowych warunków zabudowy, z uwzględnieniem modernizacji, rozbudowy i przebudowy budynków mieszkalnych i gospodarczych, z jednoczesnym porządkowaniem istniejącej zabudowy,
- gabaryty i architektura nie może powodować dysharmonii otoczenia i zakłócać krajobrazu gminy,
- maksymalne zachowanie istniejącego drzewostanu, powierzchnia biologicznie czynna nie mniej niż 40% powierzchni działki,
- dachy:
 - dla budynków mieszkalnych dwuspadowe i wielospadowe o nachyleniu połaci dachowych 15 - 45° lub mansardowe,
 - dopuszcza się ze względów architektonicznych zmianę ukształtowania fragmentu połaci dachowej,
 - dla budynków gospodarczych dopuszcza się dachy płaskie lub

- jednospadowe o kącie nachylenia $10^{\circ} - 30^{\circ}$,
 - adaptacja istniejącej zabudowy do nowych warunków,
 - nieprzekraczalna wysokość zabudowy wynosi 14 m,
 - wysokość zabudowy: dla budynków mieszkalnych do czterech kondygnacji nadziemnych z możliwością podpiwniczenia, dla budynków gospodarczych: jedna kondygnacja nadziemna.
- c) zagrodowej:
- budynki mieszkalne i gospodarcze przeznaczone na pobyt stały, nie mogą mieć charakteru prowizorycznego,
 - realizacja nowej zabudowy w trybie indywidualnym lub zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego,
 - adaptacja istniejącej zabudowy do nowych warunków zabudowy, z uwzględnieniem modernizacji, rozbudowy i przebudowy budynków mieszkalnych i gospodarczych, z jednoczesnym porządkowaniem istniejącej zabudowy i jej uzupełnianiem,
 - nowa zabudowa stanowić ma uzupełnienie istniejącej zabudowy i nawiązanie do jej charakteru,
 - gabaryty i architektura nie może powodować dysharmonii otoczenia i zakłócać krajobrazu gminy,
 - dachy:
 - dla budynków mieszkalnych dwuspadowe i wielospadowe o równym nachyleniu połaci dachowych $15^{\circ} - 49^{\circ}$, zalecane 40 - 45° ,
 - dopuszcza się ze względów architektonicznych zmianę ukształtowania fragmentu połaci dachowej,
 - dla budynków gospodarczych dopuszcza się dachy płaskie lub jednospadowe o kącie nachylenia $10^{\circ} - 30^{\circ}$,
 - adaptacja istniejącej zabudowy do nowych warunków,
 - nieprzekraczalna wysokość budynków mieszkalnych wynosi 12 m od poziomu terenu do kalenicy (dwie kondygnacje nadziemne z poddaszem użytkowym),
 - nieprzekraczalna wysokość budynków gospodarczych wynosi 14 m,
 - zakaz lokowania dużych ferm zwierzęcych w terenach mieszkalnych, możliwość lokowania małych zakładów przetwórstwa rolnego z ograniczeniem uciążliwości do granic własności,
 - zakaz odprowadzania ścieków nieoczyszczonych do dołów gnilnych, cieków i urządzeń melioracyjnych.
2. w ramach terenów rekreacyjno-wypoczynkowych przy powstawaniu zabudowy letniskowej należy uwzględnić:
- rozwój funkcji turystyczno-rekreacyjnej powinien respektować walory przyrodnicze oraz uwzględniać potrzebę uprzedniego wyposażenia terenu w podstawowe urządzenia infrastruktury technicznej,
 - budynki rekreacji indywidualnej przeznaczone do okresowego wypoczynku rodzinnego z możliwością ich wykorzystania na pobyt stały,
 - realizacja nowej zabudowy w trybie indywidualnym lub zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego,
 - adaptacja istniejącej zabudowy do nowych warunków zabudowy, z uwzględnieniem modernizacji, rozbudowy i przebudowy budynków mieszkalnych i gospodarczych, z jednoczesnym porządkowaniem istniejącej zabudowy i jej uzupełnianiem,

- nowa zabudowa stanowić ma uzupełnienie istniejącej zabudowy i nawiązanie do jej charakteru,
- gabaryty i architektura nie może powodować dysharmonii otoczenia i zakłócać krajobrazu gminy,
- maksymalne zachowanie istniejącego drzewostanu, powierzchnia biologicznie czynna nie mniej niż 60% powierzchni działki,
- dachy:
 - dla budynków rekreacji indywidualnej dwuspadowe i wielospadowe o równym nachyleniu połaci dachowych 15 - 49°, zalecane 30 - 45°,
 - dopuszcza się ze względów architektonicznych zmianę ukształtowania fragmentu połaci dachowej,
 - dla budynków gospodarczych dopuszcza się dachy płaskie lub jednospadowe o kącie nachylenia 10° – 30°,
- adaptacja istniejącej zabudowy do nowych warunków,
- nieprzekraczalna wysokość zabudowy wynosi 9 m od poziomu terenu do najwyższej położonego punktu pokrycia dachu,

3. Dla zabudowy usługowej i użyteczności publicznej:

Ogólnie dla terenów usługowych i terenów użyteczności publicznej obowiązują następujące ustalenia:

- realizacja nowej zabudowy w trybie indywidualnym lub zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego,
- zachowanie istniejącej zabudowy i jej adaptacja do nowych warunków w formie uzupełnienia przeznaczenia terenu,
- wyklucza się możliwość prowadzenia działalności usługowej polegającej na gospodarowaniu odpadami, powodującej emisję pyłów i odorów przekraczającą granice własności,
- maksymalne zachowanie istniejącego drzewostanu, powierzchnia biologicznie czynna nie mniej niż 30% powierzchni działki,
- obowiązuje zapewnienie dojazdu i miejsc parkingowych dla klientów i pracowników,

Ustalenia szczegółowe dla zabudowy usług:

a) handlowych:

- nie przewiduje się lokalizacji obiektów o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

b) kultu religijnego:

- powierzchnia nowoprojektowanego obiektu nie może przekroczyć 800 m²,
- dla obiektów sakralnych będących w strefie ochrony konserwatorskiej wszelkie inwestycje muszą być uzgadniane ze służbami ochrony zabytków.

c) rekreacyjno – sportowych, hotelowych i turystycznych:

- zezwala się na adaptację istniejącej zabudowy oraz budowę nowych, związaną z obsługą terenów sportu i wypoczynku,
- gabaryty i architektura zabudowy musi harmonizować z otoczeniem,
- maksymalna wysokość zabudowy nie może przekraczać 15 m.

d) oświatowych i opieki zdrowotnej:

- maksymalna wysokość zabudowy nie może przekraczać 12 m,
- nakazuje się projektowanie podjazdów dla osób niepełnosprawnych,
- nakazuje się grodzenie terenów szkół od strony dróg i ulic, w celu zwiększenia bezpieczeństwa uczniów.

4. Dla terenów obsługi komunikacji:

e) parkingowych:

- zezwala się na tworzenie funkcji usługowo – handlowej,
- maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekraczać 15% powierzchni parkingu,
- maksymalna wysokość obiektów budowlanych i nośników reklamowych – 5 m,
- zezwala się na umieszczanie nośników reklamowych o powierzchni nie większej niż 30 m².

f) stacji paliw:

- zezwala się na tworzenie funkcji usługowo – handlowej,
- maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekraczać 30%,
- maksymalna wysokość obiektów budowlanych – 10 m,
- maksymalna wysokość nośników reklamowych – 5 m,
- zezwala się na umieszczanie nośników reklamowych o powierzchni nie większej niż 30 m².

5. Dla zabudowy produkcyjnej i składowej:

- realizacja nowej zabudowy w trybie indywidualnym lub zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego,
- zakaz gospodarowania odpadami,
- gabaryty i architektura nie może powodować dysharmonii otoczenia i zakłócać krajobrazu gminy,
- maksymalna wysokość zabudowy dla nowopowstającej zabudowy – 14 m,
- obowiązuje zapewnienie dojazdu i miejsc parkingowych w ilości wystarczającej dla planowanej liczby klientów i pracowników,
- negatywne oddziaływanie działalności gospodarczej nie może wykraczać poza granice własności.

Ze względu na specyfikę terenów rekreacji, oraz parku wiatrowego (rejon „Góry Kamięńskiej”) przyjmuje się, że gabaryty i forma architektoniczna projektowanych obiektów budowlanych winny być każdorazowo określone ze świadomością silnej ingerencji w krajobraz, a co za tym idzie, przy pracach architektonicznych należy przeanalizować dostępne technologie budowlane.

3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk

Ochrona środowiska na terenie gminy dotyczy przede wszystkim obszarów:

- dna dolin rzecznych,
- systemu terenów zieleni, użytków ekologicznych,
- terenów gleb chronionych na podstawie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- elementów krajobrazu oraz dziedzictwa kulturowego, podlegającego ochronie konserwatorskiej.

1. Kierunki polityki przestrzennej w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego

▪ ochrona prawna

Ochronie prawnej w głównej mierze podlegają pomniki przyrody, obszar chronionego krajobrazu, użytki ekologiczne. Ich ochrona (na zasadach zrównoważonego rozwoju) polega głównie na ograniczeniu ich zagospodarowania do form nieuciążliwych i wykluczeniu działań, które mogłyby naruszyć równowagę przyrodniczą.

- ochrona istniejących elementów przyrodniczych, budujących system przyrodniczy gminy

Ochronie podlegają przede wszystkim tereny leśne, parki, cmentarze oraz zieleń w terenach zabudowanych. W stosunku do tych obiektów sprowadza się ona do zachowania dotychczasowych funkcji, pielęgnacji istniejącej roślinności oraz zakazu lokalizacji obiektów i urządzeń nie związanych z funkcją terenu. Istotnym elementem ochronnym jest także zachowanie nie kolidujących z funkcją przyrodniczą form zagospodarowania terenów otwartych, uzupełniających system przyrodniczy gminy.

Uwzględniając środowisko przyrodnicze w określaniu kierunków rozwoju przestrzennego i gospodarczego należy zwrócić uwagę na jego stan i uwarunkowania preferujące racjonalne wykorzystanie wartości środowiska przyrodniczego i zalecenia zmierzające do ochrony przed postępującą degradacją, a także tendencje zmian wynikające z transformacji gospodarczej i aktualnych potrzeb społeczno-ekonomicznych.

Gmina Kamięnsk charakteryzuje się:

- łagodnie falistą bądź pagórkowatą rzeźbą, sprzyjającą produkcji rolniczej, urozmaiconą sztucznie utworzonym górotworem wyraźnie różnicującym krajobraz gminy,
- występowaniem udokumentowanych złóż węgla brunatnego, stanowiących zasoby perspektywiczne dla gospodarki kraju,
- zniekształconym bilansem wód powierzchniowych pozostających pod wpływem leja depresyjnego,
- słabymi warunkami glebowymi na przeważającym obszarze gminy,
- stosunkowo dużą powierzchnią użytków zielonych,
- zalesieniem obejmującym 36,6 % powierzchni gminy.

Znaczne przekształcenia środowiska wywołane działalnością człowieka, narzucają gminie określone kierunki polityki przestrzennej. Zróżnicowane warunki środowiska przyrodniczego, stwarzają preferencje dla wielofunkcyjnego rozwoju gminy, wpływając jednocześnie na sposób oraz zakres ochrony i kształtowania środowiska.

Podstawowe kierunki rozwoju wynikające z uwarunkowań środowiska przyrodniczego to:

- utrzymanie ochrony obszarów i obiektów objętych ochroną prawną oraz objęcie ochroną dalszych obiektów i obszarów chronionych,
- zachowanie systemu naturalnych powiązań przyrodniczych, niezbędnych do utrzymania ciągłości przestrzennej obszarów biologicznie cennych,
- zachowanie walorów krajobrazowych i przyrodniczych terenu,
- przywrócenie równowagi ekologicznej w środowisku przyrodniczym,
- optymalne wykorzystanie atrybutów przestrzeni przyrodniczej dla rozwoju społeczno-gospodarczego, w tym zwłaszcza turystyki i rekreacji oraz produkcji rolniczej,
- optymalne wykorzystanie możliwości gospodarczych gminy w nawiązaniu do planowanych inwestycji (autostrada, elektrownia wiatrowa),
- zachowanie bioróżnorodności oraz utrzymania zdolności ekosystemów do odtworzenia zasobów przyrodniczych.

2. Ochrona gleb i powierzchni ziemi.

Rejony występowania gleb o najwyższych w skali gminy bonitacjach, powinny stanowić podstawę dla efektywnej rolniczej przestrzeni produkcyjnej, bowiem jakość gleb decyduje o jej potencjale. Preferowane są ekologiczne formy produkcji rolnej. Uszczuplanie go na inne cele niż

rolnicze musi być rozważne, a przede wszystkim racjonalne. Przy zmianie przeznaczenia powierzchni objętych drenażem konieczna jest kompleksowa przebudowa sieci drenarskiej. Realizacja robót związanych z w/w przebudową winna odbywać się pod nadzorem Marszałka Województwa Łódzkiego. Jest to warunek konieczny ze względu na sprawność funkcjonowania całego systemu.

Fakt, iż w gminie pojawiają się już ekologiczne rozwiązania walki ze ściekami potwierdza dostrzeżenie niebezpieczeństwa przez władze gminy. Kanalizacja w gminie Kamieńsk jest sukcesywnie rozbudowywana, także na terenach wiejskich.

Przepisy o ochronie środowiska nakładają m.in. obowiązek ustalania zasad utrzymania równowagi środowiska, racjonalną gospodarkę zasobami środowiska oraz ochrony walorów krajobrazowych środowiska.

Wszelkie działania w granicach terenów górniczych winny być zintegrowane w celu:

- wykonania uprawnień określonych w koncesjach udzielonych użytkownikom złóż,
- zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego,
- ochrony środowiska ze szczególnym uwzględnieniem ochrony wód podziemnych oraz obiektów budowlanych.

Problemem z punktu widzenia kształtowania krajobrazu są jego przekształcenia, spowodowane eksploatacją surowców o znaczeniu przemysłowym. Na terenie gminy Kamieńsk znajduje się szereg złóż udokumentowanych lub ocenionych jako perspektywiczne. Spośród udokumentowanych wymienić trzeba znaczne pokłady węgla brunatnego. „Pole Kamieńsk” rozciąga się w kierunku równoleżnikowym, na linii Trawnica - Danielów - Dąbrowa i tym samym niesie ze sobą groźbę poważnej ingerencji przemysłu wydobywczego w struktury przestrzenne (przyrodnicze, społeczne, gospodarcze i infrastrukturalne) gminy. Rozpoczęcie wydobywania, równałoby się ze zniszczeniem przede wszystkim naturalnej budowy geologicznej podłoża i struktury glebowej na znacznej powierzchni gminy (teren zajęty pod kopalnię wyniósłby ok. 200 m od krawędzi wyrobiska górniczego, czyli 800 - 1000 m., w zależności od głębokości eksploatacji, od granic złoża.). Według posiadanych przez PGE KWB Bełchatów S.A. informacji w bilansie energetycznym Polski, do 2020 r. złoża te nie jest uwzględnione do wykorzystania. Jednak ewentualne rozpoczęcie wydobywania węgla z „Pola Kamieńsk” musi poprzedzić odwodnienie górotworu i zdjęcie nadkładu, co spowodowałoby podjęcie prac górniczych 7 - 10 lat przed rozpoczęciem eksploatacji. Obecnie rozważane są możliwości wydobywania węgla metodą znacznie mniej inwazyjną, polegającą na „wypłukiwaniu” węgla poprzez odwierty za pośrednictwem wody. Metoda ta, w wypadku ewentualnej eksploatacji „Pola Kamieńsk” ograniczy ingerencję kopalni w środowisko, należy jednak liczyć się ze znacznymi zmianami krajobrazu gminy, przynajmniej na czas prowadzenia wydobywania.

Wśród złóż ocenianych jako perspektywiczne znajdują się przede wszystkim piaski i żwiry. Aktualnym problemem gminy jest prowadzona niekontrolowana eksploatacja tych surowców na potrzeby lokalne, powodująca duże szkody w środowisku naturalnym. Należy zatem dążyć do zaprzestania eksploatacji poza udokumentowanymi złożami a istniejące wyrobiska powinny być zrehabilitowane zgodnie z warunkami przyrodniczymi terenów otaczających wyrobisko oraz z potrzebami gminy.

Powierzchnia ziemi podlega także ochronie przed erozją. Procesy erozyjne występują na stokach pagórków o spadkach powyżej 5 stopni. Na tych terenach powinny zostać zastosowane specyficzne zabiegi zapobiegające erozji, dostosowane do wielkości spadku oraz wprowadzone specjalne zasady gospodarowania rolnego (np.: orka w poprzek stoku).

Zagospodarowanie dolin rzecznych jako korytarzy ekologicznych, hydrologicznych i przewietrzających powinno odbywać się według ściśle określonych zasad. Doliny cieków są niezwykle ważnym elementem środowiska również jako „rynny” kumulujące elementy fauny i flory. Występujące na terenie gminy doliny powinny łączyć się z dolinami na terenach

sąsiadujących z gminą, tworząc jednolity system ekologiczny. Całość dolin powinna być chroniona. W ciągu dolin wskazane jest zaprojektowanie przejść dla zwierząt pod planowaną autostradą, pod drogami Podjezioro – Danielów i Kamięnsk – Kleszczów. Podstawowym zagrożeniem dla dolin jest zabudowa kubaturowa, głównie mieszkaniowa. W tym celu zabudowę taką ograniczono do niezbędnego minimum, kierując się głównie potrzebą zachowania ciągłości w kształtowaniu zabudowy ugruntowanej poprzez wieloletnią realizację ustaleń planu miejscowego obowiązującego do dnia 31 grudnia 2003 r. oraz zmian do tego planu.

3. Ochrona powietrza i ochrona przed hałasem.

Podstawowymi źródłami emisji zanieczyszczeń do atmosfery są obiekty produkcyjne, usługowe, budownictwo mieszkaniowe, transport (komunikacja) oraz indywidualne paleniska domowe, oparte o konwencjonalne nośniki energii cieplnej. Powinno się wziąć pod uwagę potrzebę pozyskiwania mniej szkodliwych źródeł ciepła, jak np. oparcie gospodarki cieplnej gminy o gaz ziemny lub odnawialne źródła energii. Gmina powinna propagować ekologiczne źródła energii również na terenach usługowych, produkcyjnych oraz o funkcji mieszanej z dopuszczeniem usług.

Ponadto ochrona powietrza będzie przeprowadzana poprzez zastosowanie technologii eliminujących szkodliwe emisje.

Warunki klimatyczne gminy są naruszane przez PGE Elektrownię Bełchatów S.A. zlokalizowaną w Rogowcu. Stopień i zasięg oddziaływania substancji emitowanych (SO_2 , NO_3 , węglowodory, pyły) jest różny w zależności od stopnia oczyszczania spalin, wielkości ich emisji oraz warunków atmosferycznych. Zwiększony stopień zagrożenia wynika z przewagi wiatrów zachodnich przy jednoczesnej lokalizacji elektrowni za zachód od Kamięnska. Szacuje się, iż 90% zanieczyszczeń atmosfery na terenie gminy pochodzi właśnie z sąsiadującej elektrowni. Wielkość emisji pyłów jest trudna do oszacowania z uwagi na zaprzestanie monitorowania stanu zanieczyszczeń powietrza na terenach otaczających elektrownie, jedyny punkt pomiarowy znajduje się w miejscowości Parzniewice w gminie Wola Krzysztoporska. Mieszkańcy wsi położonych w bezpośrednim sąsiedztwie zwałowiska zewnętrznego nadkładu PGE KWB Bełchatów S.A. do niedawna odczuwali ponadto w okresach suchych i wietrznych skutki niedoskonałej rekultywacji zwałowiska w postaci nadmiernego pylenia.

Mimo korzystnego położenia gminy przy magistralnym gazociągu Częstochowa - Piotrków największymi źródłami zanieczyszczeń powietrza zlokalizowanymi na jej terenie są kotłownie oraz indywidualne paleniska, gdyż większość budynków ogrzewana jest węglem. Mimo rozbudowy sieci gazyfikacji na terenie miasta nie zostaje ona szeroko stosowana. Ludność z przyzwyczajenia lub z powodów ekonomicznych nadal wykorzystuje piece węglowe, gdyż można w nich spalać odpady, co zaoszczędza inne paliwa. Istotnym czynnikiem energochłonnym, który czyni opalanie gazem zbyt drogim jest niedocieplenie budynków. Do większych emitorów zanieczyszczeń powietrza na terenie gminy należą również Zakład Utylizacji Odpadów „Bacutil” zlokalizowany w Danielowie, masarnia, a także trasa szybkiego ruchu Warszawa - Katowice, która przecina gminę w kierunku północ – południe a w przyszłości zostanie przekształcona na autostradę.

Z powodu dużego zagrożenia atmosfery zanieczyszczeniami ze źródeł położonych poza granicami gminy, niezmiernie ważne jest działanie zmierzające do maksymalnego ograniczenia emisji zanieczyszczeń „wewnętrznych”. Dużej rangi nabierają także działania proekologiczne o zasięgu ponadlokalnym mające na celu poprawę sytuacji w całym regionie.

Zmniejszenie emisji zanieczyszczeń uzyskać można poprzez zastosowanie urządzeń redukujących emisję oraz rezygnowanie z technologii przestarzałych, szkodliwych ekologicznie. Działania te powinny polegać na wyłączeniu lokalnych kotłowni na węgiel, szersze stosowanie gazu i ograniczanie liczby indywidualnych palenisk, stałą kontrolę urządzeń odpylających i

oczyszczających, prawidłową eksploatację urządzeń ochrony powietrza. Równie ważne jest ograniczenie zasięgu oddziaływania źródeł emisji zanieczyszczeń, co można zrealizować poprzez obudowanie emitorów pasami zieleni o szerokości i składzie gatunkowym dostosowanym do intensywności i rodzaju zanieczyszczeń (pasy izolacyjne wzdłuż dróg, wokół stacji paliw, zakładów przemysłowych itp.).

W celu poprawy warunków klimatycznych we wklęsłych formach terenu należy zapewnić tam swobodny przepływ powietrza poprzez likwidację wszelkich zapór poprzecznych. O ile to możliwe należy zachować obszary dolinne w formie użytków zielonych, lub, jeśli została tam przekształcona antropogenicznie roślinność, umożliwić odnowienie się tam naturalnych zbiorowisk roślinnych (olsy, łągi) czemu obecnie sprzyja zmniejszający się wpływ leja depresji. Jednocześnie z uwagi na niekorzystne warunki bioklimatyczne (zwiększona wilgotność, gorsze przewietrzanie, częste mgły, inwersje temperatury i stagnacja powietrza), należy unikać lokalizowania w dolinach zabudowy mieszkaniowej oraz przemysłowej.

Obiektem wywierającym negatywny wpływ na warunki sanitarne jest droga szybkiego ruchu planowana na autostradę A-1. Należy zwrócić uwagę na zastosowanie nowoczesnych rozwiązań technicznych dla autostrady z uwagi na konieczność dotrzymania norm i zminimalizowania negatywnego wpływu autostrady na środowisko.

Zanieczyszczenia komunikacyjne o ponadnormatywnym oddziaływaniu autostrady, określane na etapie ustalania lokalizacji autostrady, zawierają się w trzech szacunkowych strefach (wg MOSZNiL):

- strefa I o zasięgu do 20 m od krawędzi jezdni jest to obszar oddziaływań ekstremalnych (emisja zanieczyszczeń, zanieczyszczenie gleb, hałas), w którym mogą znaleźć się jedynie pasy zieleni izolacyjnej,

- strefa II o zasięgu 60 m od krawędzi jezdni to obszar zagrożeń (hałas, zanieczyszczenie gleb) gdzie znaleźć się może infrastruktura techniczna związana z autostradą, techniczne urządzenia ochrony środowiska, obiekty służące do działalności usługowej o charakterze produkcyjnym. W strefie tej nie powinny znaleźć się obiekty mieszkalne, a istniejące powinny być zaopatrzone w bardzo restrykcyjne urządzenia ochronne. Strefa ta może być wykorzystana do określonej produkcji rolnej (rośliny nasienne, przemysłowe szkółki drzew i krzewów) z wyraźnym zakazem upraw warzyw i owoców przeznaczonych do bezpośredniego spożycia,

- strefa III o zasięgu 150 m od krawędzi jezdni jest to obszar uciążliwości (hałas). Strefa ta odnosi się głównie do klimatu akustycznego i może być poszerzona do 250 m na obszarach o intensywnej zabudowie jako strefa potencjalnie negatywnych skutków dla ludzi, głównie w odniesieniu do zabudowy mieszkaniowej i obiektów użyteczności publicznej (budynki oświaty, zdrowia, wypoczynku). Dlatego wspomniane obiekty usługowe i budynki mieszkalne winny być chronione za pomocą rozwiązań technicznych. Nie powinny w niej się znajdować plantacje warzyw i ogródki działkowe.

Ustalenie faktycznego obszaru ograniczonego użytkowania powinno nastąpić w ocenie oddziaływania na środowisko sporządzonej na etapie projektu budowlanego w sytuacji, gdy przyjęte w projekcie rozwiązania nie zapewniają zachowania odpowiednich, normatywnych standardów jakości środowiska. Obszar ograniczonego użytkowania dla obiektów zaliczonych do szczególnie szkodliwych dla środowiska i ludzi (a do tej kategorii zaliczono autostrady), tworzy wojewoda określając: granice obszaru, ograniczenia w zakresie przeznaczenia terenu, wymagania techniczne dotyczące budynków oraz sposób korzystania z terenu.

Na terenie gminy nie należy wprowadzać obiektów szczególnie szkodliwie lub uciążliwie oddziałujących na warunki aerosanitarne. Obiekty mniej szkodliwe lub uciążliwe powinny posiadać działkę o wielkości adekwatnej do oddziaływania obiektu a w szczególnych wypadkach obudowę biologiczną.

4. Ochrona szaty roślinnej.

Szata roślinna w gminie Kamięnsk jest stosunkowo uboga i silnie przekształcona antropogenicznie. Liczne zagrożenia środowiska przyrodniczego i warunków życia mieszkańców powodują, iż roślinność, zwłaszcza wysoka, odgrywa bardzo ważną rolę. Z tego też względu należy przyjąć następujące zasady gospodarowania zasobami przyrodniczymi:

- poddać bezwzględnej ochronie zieleń wysoką, zwłaszcza starodrzew stanowiący malowniczą enklawę zieleni wysokiej, wzbogacający krajobraz wiejski i stanowiący schronienie dla ptaków i drobnej zwierzyny,
- ochroną należy objąć wszelkie zadrzewienia i skupiska krzewów, występujące w różnych formach w tym jako ciągi zieleni przy ciekach, drogach oraz kępy zieleni wolno rosnącej i pojedyncze drzewa, a także roślinność torfowiskową i bagienną,
- ochroną powinna zostać objęta zieleń urządzona - parki, cmentarze, skwery itp. oraz użytki zielone a zwłaszcza w dolinach cieków gdzie powinny one pozostać w istniejącym stanie,
- przy realizacji inwestycji należy przyjąć zasadę maksymalnego oszczędzania istniejącej zieleni (zwłaszcza wysokiej) a zagospodarowanie powinno być tak przewidziane, aby strefa ponadnormatywnego oddziaływania zamykała się w granicach działki,
- przy sporządzaniu projektu zagospodarowania należy przykładać dużo uwagi na właściwe zagospodarowanie najbliższego otoczenia budynków, kompozycji przestrzennej z uwzględnieniem właściwych nasadzeń i krzewów,
- istniejącą zieleń należy uzupełniać nowymi nasadzeniami, w tym również zieleń śródpolną i przydrożną, mającą znaczny wpływ na zapewnienie warunków mikroklimatycznych gminy. Należy także wziąć pod uwagę przebudowę istniejących drzewostanów leśnych zgodnie z istniejącymi siedliskami.

Zwiększając powierzchnię zieleni wysokiej, należy zadbać o to by istniejące lasy oraz projektowane do zalesień lub zadrzewień tereny tworzyły system zieleni nawiązujący do struktur ponadlokalnych (pasy roślinności ochronnej, korytarze ekologiczne). Dolesienia należy wprowadzać na terenach o niskiej jakości gleb nie nadających się pod uprawy rolne i nie użytkowanych rolniczo. Wskazane jest także zalesianie obszarów śródleśnych (warunki tam panujące są niekorzystne dla upraw z powodów częstych inwersji temperatury) i tym samym wypełnianie luk w zwartych kompleksach leśnych. Jednocześnie, podczas wprowadzania zieleni wysokiej, nie należy zakłócać swobodnej cyrkulacji powietrza - przewietrzanie jest niezbędne, aby utrzymać w gminie Kamięnsk poprawne warunki higieny atmosfery. Wskazane jest także wprowadzenie kompleksów zieleni (o składzie gatunkowym odpowiadającym naturalnym siedliskom) na terenach źródliskowych, na dziale wodnym oraz w dolinach cieków. Działania takie wpłyną na poprawę retencji, zmniejszenie izolacji ekosystemów leśnych, zwiększenie walorów krajobrazu oraz poprawienie naturalnych warunków do lęgów oraz bytowania drobnej zwierzyny i ptactwa. Poprawie ochrony kompleksów leśnych służyć ma także maszt obserwacyjny projektowany dla potrzeb monitoringu obszarów leśnych zlokalizowany na Górze Kamięńskiej.

Na obszarach ekstremalnych oddziaływań (zwłaszcza obszary wzdłuż drogi szybkiego ruchu) powinny znaleźć się bariery akustyczno-biologiczne dobrane z gatunków najlepiej wytrzymujących presję związaną z zanieczyszczeniami i hałasem. Zgodnie z postanowieniem MOŚZNiL na etapie ustalania lokalizacji autostrady, należy przyjąć szacunkowy zasięg strefy oddziaływań ekstremalnych: 20 m od krawędzi jezdni. Ze względu na duże zagrożenie warunków przyrodniczych przez przemysł bełchatowski celowe jest wprowadzenie programu ogólnego zadrzewiania całej gminy.

Prognoza przewiduje, że do końca 2015 r. niekorzystne warunki wodne będą występowały na ok. 30% powierzchni gminy. Obecnie zasoby wód powierzchniowych

powiększają się, nad ciekami stopniowo odbudowuje się drzewostan olsowy. Podobnie powoli odnawiają się siedliska łąkowe na obszarze odwodnionym.

5. Ochrona wód.

W kierunkach polityki dotyczących ochrony wód, szczególny akcent winien być położony na poprawę stanu ich czystości. Wynika to z kilku podstawowych powodów:

- z układu przyrodniczych powiązań zewnętrznych - lokalny układ hydrograficzny i tereny dolinne z nim związane mają wpływ na pozagminne układy przyrodnicze,
- na terenie gminy zanieczyszczone wody powierzchniowe obniżają potencjał ekologiczny zespołów przyrodniczych z nim związanych.

Osiągnięcie poprawy stanu czystości wód realizowane będzie przez: maksymalne ograniczenie zrzutów zanieczyszczeń do gruntu i do wód powierzchniowych, objęcie wszystkich możliwych obszarów zbiorczą kanalizacją sanitarną z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni, a do czasu jej wybudowania – do szczelnych szamb tylko jako rozwiązania tymczasowego (na obszarach rozproszonej zabudowy stosowanie indywidualnych oczyszczalni ścieków), kompleksowe rozwiązanie odprowadzanie ścieków opadowych, szczególnie z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczenie ich z preferowaniem, gdzie jest to możliwe, do wykorzystania tych wód na miejscu lub wykorzystania ich w zamkniętych obiegach wody na małych obszarach, dostosowanie lokalizacji nowych obiektów, szczególnie tych uciążliwych dla środowiska, do struktur hydrogeologicznych.

W zakresie ograniczania spływów powierzchniowych z terenów rolnych (w tym także przez sieć drenarską) pożądane byłoby wprowadzenie ekologicznych form gospodarki rolnej oraz tworzenie biologicznych osłon.

W przypadku przeznaczenia gruntów zdrenowanych na cele inne niż rolnicze, konieczna będzie przebudowa sieci melioracyjnej w sposób zapewniający właściwe odwodnienie terenów przyległych.

Ustala się następujące zasady ochrony istniejących urządzeń melioracji wodnych:

- zakaz przeznaczania zmeliorowanych użytków rolnych na inne cele, gdyż każda zmiana dotychczasowego sposobu użytkowania terenów zmeliorowanych na cele inne niż rolnicze powoduje, że poniesione ze Skarbu Państwa nakłady na wykonanie tych urządzeń nie będą przynosiły zakładanych efektów. Zmiana przeznaczenia zmeliorowanych użytków rolnych może nastąpić tylko w sytuacjach wyjątkowych, przy braku alternatywnych rozwiązań,
- obowiązek przebudowy urządzeń melioracyjnych w sposób umożliwiający funkcjonowanie systemu drenarskiego, w przypadku zmiany użytkowania terenów, na których występują urządzenia melioracyjne, po wcześniejszym uzgodnieniu z organem właściwym w sprawie ochrony melioracji wodnych,
- obowiązek wystąpienia do właściwego organu w sprawie ochrony melioracji wodnych o wykreślenie z ewidencji urządzeń melioracji wodnych powierzchni zajętej na przedmiotowy cel.

W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń melioracji szczegółowych i właściwych warunków odbioru wód powierzchniowych należy zachować istniejącą sieć rowów.

Na terenie gminy Kamiensk występują trzy rodzaje zagrożeń dla wód powierzchniowych i podziemnych:

- zagrożenia komunalne związane z gromadzeniem odpadów bytowych i odprowadzaniem ścieków do gruntu. Na terenie gminy Kamiensk funkcjonuje w sposób zorganizowany i zalegalizowany tylko jedno składowisko odpadów nie stanowiące zagrożenia dla wód podziemnych. Szereg pozostałych nie spełnia podstawowych wymogów sanitarnych. W dalszym ciągu zdarzają się w gminie

przypadki wylewania ścieków wprost do gruntu, a także do rzek, w tym głównie do Jeziorki. Zjawisko to w ostatnim okresie ma jednak charakter raczej sporadyczny, a to za przyczyną zmodernizowanej oczyszczalni ścieków w Kamięnsku, która przyjmuje ścieki komunalne z beczek. Powoli poprawia się także sytuacja w zakresie gospodarki ściekami na terenach wiejskich. W ostatnich latach oddano do użytku nową oczyszczalnię oraz sieć kanalizacji sanitarnej w Gałkowicach Nowych, planuje się także budowę oczyszczalni i sieci kanalizacyjnych w Gałkowicach Starych i Gorzędowie.

- zagrożenia przemysłowe, w tym substancji ropopochodnych (stacje benzynowe) oraz wynikające z obecności rurociągu produktów naftowych,
- zanieczyszczenia obszarowe związane są głównie z działalnością rolnictwa (spływ powierzchniowy środków ochrony roślin i nawozów używanych w rolnictwie) a także z opadem zanieczyszczeń na powierzchnię terenu (pył, kwaśne deszcze) pochodzących z Bełchatowskiego Okręgu Przemysłowego.

Wszystkie ciekі na terenie gminy są niewielkie i prowadzą stosunkowo małe ilości wody, co powoduje, że nawet niewielka ilość zanieczyszczeń może spowodować pogorszenie stanu ich czystości. Stosunkowo znaczne odcinki cieków zostały uregulowane a nawet przełożone. Dalsza regulacja cieków jest niewskazana i powinna zostać ograniczona do niezbędnego minimum. Wskazane jest natomiast wprowadzenie zbiorników małej retencji. W koncepcji systemu ekologicznego kraju ECONET doliny wymienionych cieków nie odgrywają znaczącej roli z uwagi na swą wielkość a przede wszystkim fakt, iż przerwane zostało połączenie ich dolin jako korytarzy ekologicznych z doliną Widawki w wyniku usypania zwałowiska zewnętrznego nadkładu odkrywki „Bełchatów”.

Możliwość zanieczyszczenia wód podziemnych zależy przede wszystkim od budowy geologicznej. Na terenie gminy występuje Główny Zbiornik Wód Podziemnych - teren ten wymaga zatem specjalnej pieczołowitości w zabezpieczeniu wód wgłębnych przed zanieczyszczeniem. Wymóg ten narzuca także fakt, iż poziomy wodonośne są ze sobą w licznych miejscach powiązane. W obszarach Rowu Bełchatowa (złoże węgla brunatnego „Kamięnsk”) połączenia takie sięgają głębokich horyzontów wodonośnych, co wynika z zaburzeń tektonicznych.

Powyższe fakty, narzucają gminie obowiązek uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej i wykluczeniem jakichkolwiek przecieków zanieczyszczeń do wód gruntowych. Wymaga to możliwie najpełniejszego skanalizowania gminy, zwłaszcza jednostek osadniczych nie objętych systemem kanalizacyjnym, zastosowanie oczyszczalni korzeniowych i przydomowych oraz szczelnych szamb. W pierwszym rzędzie polityka ta powinna być prowadzona na terenach z płytkim poziomem wód gruntowych, zwłaszcza w dolinach cieków. Konieczna jest także likwidacja dzikich wysypisk śmieci oraz innych obiektów mogących prowadzić do zanieczyszczeń I poziomu wód gruntowych. W miejscach gdzie ciekі przepływają przez tereny rolnicze (nawozy sztuczne, środki ochrony roślin) wprowadzić strefy buforowe z odpowiednio dobranej roślinności.

Gmina Kamięnsk jest w 100% zwodociągowana, głównie w ramach likwidacji szkód górniczych. Zwiększenie ilości wody wykorzystywanej ze stosowanymi powszechnie środkami chemicznymi daje zwiększenie ilości ścieków a tym samym większe zagrożenie dla wód. Ponieważ obecne zanieczyszczenia wód podziemnych pochodzą głównie spoza warstwy wodonośnej (powierzchnia terenu, powietrze) należy zwrócić dużą uwagę na ochronę powierzchniowych elementów środowiska geograficznego. Duże niebezpieczeństwo niosą ze sobą deszcze, podczas których w stosunkowo krótkim czasie dostaje się do wód płynących wiele zanieczyszczeń powierzchniowych. Należy zaznaczyć, że każda studnia kopana, usytuowana na terenach wysoczyzn morenowych jest potencjalnym źródłem skażenia głębszych warstw

wodonośnych.

Użytkowanie gruntów oraz korzystanie z wody na terenach ochrony ujęć wodnych winno być zgodne z obowiązującymi przepisami.

Podsumowując, działania mające na celu ochronę i poprawę stanu wód na terenie gminy powinny obejmować:

- całkowite wyeliminowanie miejsc zrzutu nieoczyszczonych ścieków do wód płynących i stojących,
- wprowadzenie kanalizacji i oczyszczalni ścieków,
- uporządkowania gospodarki środkami chemicznymi w rolnictwie,
- utworzenia barier biologicznych, tzw. stref buforowych wzdłuż cieków, w celu zatrzymania spływów powierzchniowych zanieczyszczonych wód,
- ustanowienie wokół ujęć wody strefy ochrony w celu utrzymania wysokiej jakości czerpanej z nich wody.

Integralnym elementem środowiska towarzyszącym wodom płynącym i ściśle z nimi związanym są doliny rzeczne. Niezmiernie ważna jest zatem jednoczesna ochrona dolin rzecznych jako cennych elementów systemu ekologicznego, utrzymanie i wzbogacanie funkcjonującego systemu powiązań przyrodniczych. Z uwagi na dużą ilość cieków ujętych w kanały należy rozważyć możliwość ich renaturalizacji. Do zadań gminy, w związku z położeniem wododziałowym, należy także retencjonowanie wody. W tym celu należy:

- chronić wszystkie istniejące zbiorniki wodne, oczka, tereny podmokłe i torfowiska,
- budować jak największą ilość zbiorników wodnych oraz odnawiać starą i wprowadzać nową zabudowę hydrotechniczną cieków w celu stworzenia możliwości gromadzenia wody,
- chronić tereny źródłiskowe cieków przed zainwestowaniem a w miarę możliwości wprowadzać na te tereny zalesienia lub zadrzewienia.

Ochronie podlegają także tereny zmeliorowane. Melioracje stosunków wodnych – polegają z jednej strony na retencjonowaniu wód a z drugiej na odprowadzaniu ich nadmiaru. Regulacją stosunków wodnych powinny być objęte tereny o najwyższej przydatności dla rolnictwa w celu poprawy ich plonowania. Odwodnienia nie powinny obejmować terenów stale podmokłych lub torfowiskowych, ponieważ stanowią one naturalne zbiorniki retencyjne. Melioracja musi być wykonywana z dużą ostrożnością ponieważ oddziałuje nie tylko na warunki wodne ale ma również znaczący wpływ na całokształt środowiska w tym również na warunki siedliskowe roślin i zwierząt. W przypadku konieczności realizacji zainwestowania na terenach zmeliorowanych należy okresowo lub trwale przebudować określony fragment sieci melioracyjnej.

Zwiększenie małej retencji wodnej przeciwdziała skutkom suszy. Program małej retencji dla województwa łódzkiego przewiduje na terenie gminy Kamieńsk budowę dwóch zbiorników retencyjnych: „Gorzędów” i „Kamieńsk”. Budowę zbiornika wodnego planuje się także na terenie miejscowości Napoleonów.

Ze względu na konieczność ochrony wód podziemnych lokalizację nowych obiektów , szczególnie tych uciążliwych dla środowiska, należy dostosować do struktur hydrogeologicznych.

4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Obowiązujące przepisy o ochronie zabytków zobowiązują wszystkich obywateli do ochrony dóbr kultury, natomiast samorząd terytorialny do zapewnienia w tym celu warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych.

Na mocy ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględnia się w szczególności ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia, innych zabytków nieruchomych znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków. Na etapie planu miejscowego należy ustalić właściwy sposób ochrony tych zabytków.

Obiekty o szczególnych walorach kulturowych i historycznych należy chronić poprzez odpowiednie działania konserwatorskie. Niniejsze studium określa podstawowy kierunek tych działań.

Zabiegi konserwatorskie mają na celu głównie:

- zachowanie walorów historycznych,
- wyeksponowanie regionalnej odrębności,
- eliminację elementów zagrażających ochronie i eksponowaniu zabytków,
- zachowanie równowagi pomiędzy ochroną dóbr kultury a rozwojem przestrzennym.

Studium proponuje wprowadzenie stref ochrony konserwatorskiej obejmujących tereny posiadające wartości kulturowe i krajobrazowe, przedstawiono je na rysunku studium – skala 1:10 000. Zasięgi stref mają charakter wstępny, bez wykonania szczegółowych studiów i wymagają uszczegółowienia na etapie opracowywania planów miejscowych poszczególnych terenów.

Propozycje wprowadzenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego następujących stref ochrony konserwatorskiej:

Strefa A – ścisłej ochrony konserwatorskiej.

W Kamięnsku wyznaczono strefę ochrony konserwatorskiej „A” (ścisłej ochrony), którą objęto otoczenie kościoła parafii rzymsko-katolickiej p.w. św. Piotra i Pawła.

Strefę tę utworzono dla ochrony układu przestrzennego oraz ochrony warstw archeologicznych. Obowiązuje priorytet zachowania, odtwarzania i eksponowania walorów zabytkowych elementów układu. Wszelkie naruszenia stanu istniejącego (w zakresie funkcji, parcelacji, przekształcenia i uzupełnienia zabudowy oraz towarzyszących jej elementów środowiska przyrodniczego) wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Na terenach objętych strefą obowiązuje:

- zachowanie i konserwacja zabudowy zabytkowej i posiadającej walory kulturowe,
- zachowanie historycznych podziałów własnościowych,
- zachowanie komponowanych układów terenowych i zaprojektowanej zieleni,
- usunięcie dysharmonizujących nawarstwień.

Strefa B – ochrony konserwatorskiej wybranych elementów środowiska kulturowego.

Obejmuje układ przestrzenny miejscowości Gorzędów i Kamięnsk o zachowanym historycznym rozplanowaniu i historycznej zabudowie.

Ochroną należy objąć część miasta Kamięnsk i część wsi Gorzędów, których granice określono na rysunku studium.

Na terenach objętych strefą należy:

- dostosować nową zabudowę w zakresie lokalizacji, skali i formy architektonicznej do lokalnej tradycji budowlanej lub lokalnie wprowadzić zakaz nowej zabudowy,
- utrzymać zasadniczy układ dróg i placów,
- utrzymać istniejącą zabudowę o wartości historycznej,
- utrzymać historyczną kompozycję wybranych obiektów z dostosowaniem elementów nowych do kompozycji istniejącej,
- uzyskać opinię Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na temat przekształceń formy zabudowy istniejącej oraz lokalizacji, skali i formy nowej zabudowy.

W granicach wyznaczonej na terenie miasta Kamięnsk strefy „B” oraz na terenie przylegającym od wschodu i północy do wyznaczonej strefy „B” wyznaczono obszar ochrony ekspozycji przestrzennej kościoła parafii rzymsko-katolickiej p.w. św. Piotra i Pawła. Na etapie planu miejscowego należy zwrócić szczególną uwagę na ustalenie nieprzekraczalnych gabarytów nowej zabudowy, ograniczenia w lokalizacji reklam (zakaz lub określenia dopuszczalnych form i nieprzekraczalnych gabarytów) oraz na dobór nasadzeń i na zmiany ukształtowania terenu.

Strefa OW - strefa obserwacji i ochrony archeologicznej, która obejmuje rejony osadnictwa pradziejowego i historycznego.

Na terenach objętych strefą przedsięwzięcia związane z:

- naruszeniem stratygrafii uwarstwień o charakterze liniowym, w szczególności w zakresie infrastruktury technicznej, a także budowy dróg,
- realizacją wykopów szerokopłaszczyznowych (tzn. powyżej 150 m²),
- naruszeniem stratygrafii uwarstwień w zasięgu zarejestrowanych stanowisk archeologicznych wymagają ustanowienia bądź zapewnienia na koszt inwestora odpowiednio nadzoru bądź – w przypadku ujawnienia znalezisk o charakterze archeologicznym – badań archeologicznych.

Dla zachowania spuścizny kulturowej postulowane jest:

- w rejonie historycznego centrum miasta Kamięnska należy przewidzieć ochronę układu przestrzennego średniowiecznego miasta oraz zabudowy o wartościach historycznych, architektonicznych i zabytkowych,
- dla zachowania tradycyjnego charakteru zabudowy wzdłuż ulic, gdzie wykształciły się pierzeje w liniach rozgraniczających należy ustalić konieczność realizacji zwartej zabudowy pierzejowej w granicach działek przylegających do ulic,
- możliwość tradycyjnego sposobu lokalizacji zabudowy oficynowej – mieszkalnej i gospodarczej w granicach między poszczególnymi działkami,
- adaptacja istniejącej zabudowy w strefach ochrony konserwatorskiej winna być dokonywana przy zachowaniu form i materiałów zgodnych z miejscową tradycją,
- nawiązanie nowej zabudowy (skali zabudowy i zagospodarowania terenu) do charakteru i skali zabudowy istniejącej (ochrona sylwet),
- ograniczenie wiejskich układów zabudowy wstęgowej (przydrożnej) do historycznie uzasadnionych – pozostałe poddać rehabilitacji,
- zakaz obudowywania dróg, lasów, parków i dolin rzecznych w przypadkach mających wpływ na deformację krajobrazu kulturowego,
- kontynuowanie i odtwarzanie alei przydrożnych, będących elementem tradycyjnego pejzażu Polski,
- zakaz lokalizowania w sąsiedztwie obiektów zabytkowych budynków

- zasłaniających widok na zabytek, a także obiektów dyszharmonizujących przestrzennie i kompozycyjnie z tym zabytkiem,
- zakaz lokalizowania elektrowni wiatrowych w strefach ochrony konserwatorskiej (w wyłączeniu strefy „OW”).

5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

1. Zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków.

Proces wodociągowania na terenie gminy Kamiensk został już w głównej mierze zakończony. Należy jednak przewidzieć rozbudowę sieci wodociągowej w projektowanych obszarach zabudowy w celach bytowych oraz zapewnić odpowiednią ilość wody dla celów przeciwpożarowych określoną w przepisach dotyczących zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych.

Odprowadzanie ścieków sanitarnych w gminie Kamiensk nabiera ogromnego znaczenia z uwagi na całkowite skanalizowanie gminy w ramach usuwania szkód górniczych. Zużycie wody w gminie jest stosunkowo duże, zbliżone do zużycia na obszarach miejskich, co powoduje powstawanie równie dużej ilości ścieków sanitarnych.

W nadchodzących latach Gmina Kamiensk zakłada realizację następujących inwestycji w zakresie gospodarki ściekowej:

- 1) budowę kanalizacji sanitarnej w miejscowości Gałkowice Stare i Włodzimierz,
- 2) budowę kanalizacji sanitarnej w miejscowości Gorzędów,
- 3) budowę kanalizacji sanitarnej w miejscowości Siódemka,
- 4) budowę kanalizacji deszczowej w miejscowości Barczkowice,
- 5) budowę kanalizacji deszczowej w miejscowości Ochocice,
- 6) budowę oczyszczalni ścieków w miejscowości Gorzędów,
- 7) budowę kanalizacji sanitarnej w miejscowości Huta Porajska i Napoleonów,
- 8) budowę kanalizacji sanitarnej w miejscowości Pytowice,
- 9) budowę kanalizacji sanitarnej w miejscowości Podjezioro,
- 10) budowę przydomowych oczyszczalni ścieków (Danielów, Szpinalów),
- 11) budowę przydomowych oczyszczalni ścieków (Norbertów, Dąbrowa),
- 12) budowę kanalizacji sanitarnej w miejscowości Szpinalów,
- 13) budowę oczyszczalni ścieków w miejscowości Szpinalów,
- 14) budowę kanalizacji sanitarnej w miejscowości Huby Ruszczyńskie,
- 15) budowę oczyszczalni ścieków w miejscowości Huby Ruszczyńskie,
- 16) budowę oczyszczalni ścieków w miejscowości Huta Porajska i Napoleonów,
- 17) budowę kanalizacji sanitarnej w miejscowości Koźniewice,
- 18) budowę oczyszczalni ścieków w miejscowości Koźniewice.

Pozostałe tereny gminy przewidziano do skanalizowania urządzeniami asenizacji indywidualnej.

Należy przewidzieć odprowadzanie ścieków deszczowych z utwardzonych terenów zakładów przemysłowych i użyteczności publicznej oraz z terenów narażonych na zanieczyszczenia (np. stacje benzynowe, parkingi itp.). W celu usunięcia zawiesiny i substancji ropopochodnych wyloty kanalizacji deszczowej powinny posiadać podczyszczalnie wód deszczowych, składające się, co najmniej z osadnika i separatora.

Przy odprowadzaniu ścieków deszczowych z terenów zanieczyszczonych (stacje benzynowe, parkingi, itp.) należy przewidywać wykonanie podczyszczalni wód deszczowych w celu usunięcia zawiesiny i substancji ropopochodnych.

2. Zaopatrzenie w ciepło.

W zakresie ogrzewania preferować należy ogrzewanie gazowe zarówno w już istniejących urządzeniach i nowopowstających obiektach. Sprzyja temu sąsiedztwo magistralnego gazociągu, istniejąca stacja redukcyjna gazu jak i planowane kolejne stacje redukcyjne. Tym samym należy zmniejszyć wykorzystywanie paliwa stałego, które obecnie stanowi w gminie główne źródło energii cieplnej i tym samym poważne źródło zanieczyszczeń szkodliwych dla środowiska naturalnego i człowieka. Dalszym krokiem do stworzenia ekologicznie czystego obszaru powinno stać się wykorzystywanie alternatywnych źródeł ciepła w postaci geotermiki ziemi, pomp ciepłych, a także kolektorów słonecznych.

3. Zaopatrzenie w gaz.

We wschodniej części gminy Kamięnsk projektuje się lokalizację gazociągu wysokoprężnego Piotrków Trybunalski - Bobry.

Przewiduje się gazyfikację gminy Kamięnsk przez wykonanie trzech stacji redukcyjnych i wprowadzenie gazu na terenie gminy równoległe do przebiegających ciągów sieci wodociągowej jako przewodów gazowych średniego ciśnienia.

Od gazociągów wyznacza się strefy kontrolowane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

4. Usuwanie nieczystości stałych.

Na terenie gminy powstało ekologiczne składowisko odpadów, które przejęło odbiór odpadów stałych z terenu gminy. W okresie kierunkowym usuwanie odpadów stałych powinno się cechować następująco:

- wprowadzenie nowych technologii przeróbki odpadów, w postaci np.: obróbki termicznej, w miarę myśli technicznej w tym przedmiocie,
- wprowadzenie segregacji wstępnej odpadów już w miejscu ich powstawania z podziałem na surowce szklane, papierowe, metalowe i odpady organiczne,
- powiększenie liczby kontenerowych punktów gromadzenia odpadów stałych celem wyeliminowania dzikich wysypisk śmieci.

5. Inne elementy infrastruktury.

Na terenie gminy położony jest rurociąg produktów naftowych i kabel światłowodowy.

Od rurociągów przesyłowych dalekosieżnych wyznacza się strefy bezpieczeństwa zgodnie z obowiązującymi przepisami.

6. Kierunki rozwoju w zakresie zaopatrzenia Gminy Kamięnsk w energię elektryczną.

Przez teren gminy ma przebiegać planowana do budowy do 2010 r. linia 400 kV Rogowiec – Kielce. Inwestycja ta ujęta w „Programie i Koncepcji Rozwoju Krajowej Sieci Przesyłowej w horyzoncie 2020 r.” jest ponadlokalnym celem publicznym związanym z bezpieczeństwem energetycznym kraju.

Dla przyszłego zaopatrywania miasta i gminy w energię elektryczną nie będzie zachodziła potrzeba budowy stacji zasilającej wysokiego napięcia 110 kV. Natomiast konieczne będzie budowanie linii rozdzielczych średniego napięcia 15 kV, stacji transformatorowo-rozdzielczych 15/0,4 kV i linii rozdzielczych niskiego napięcia 0,4/0,231 kV na terenach, na których realizowane będą osiedla mieszkaniowe, obiekty przemysłowe, usługowe, komunalne itp. o mocy przyłączeniowej z reguły większej niż 0,1 MW. Dla obiektów o mocy przyłączeniowej niższej od 0,1 MW, a w szczególności niższej od 0,04 MW, wystąpi z reguły konieczność budowania linii niskiego napięcia 0,4/0,231 kV. Budowa wszystkich wymienionych urządzeń elektroenergetycznych odbywać się będzie na zasadach określonych w obowiązującej ustawie „Prawo energetyczne”, zgodnie z którymi, właściwe terenowo przedsiębiorstwo

energetyczne ponosi nakłady inwestycyjne w ramach opracowywanych planów rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną dla obszaru swojego działania, a podmiot przyłączany do sieci elektroenergetycznej tego przedsiębiorstwa wnosi na jego rzecz opłatę przyłączeniową w wysokości wynikającej z przepisów w/w ustawy.

Przewiduje się rozbudowę zespołu elektrowni wiatrowych, w określonej w niniejszym Studium strefie lokalizacyjnej, w której powinny też znaleźć się urządzenia sprzęgające ten zespół źródeł energii odnawialnej z siecią elektroenergetyczną właściwego terenowo operatora systemu rozdzielczego (przedsiębiorstwa energetycznego). Należy określić szacunkową ilość produkowanej energii elektrycznej oraz sporządzić bilans potrzeb energetycznych.

Powyższe zamierzenie ma w świetle obowiązującej ustawy „Prawo energetyczne” istotny wymiar ekologiczny. W tym też wymiarze przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się w kraju obrotem (handlem) energią elektryczną mają obowiązek zakupu energii wyprodukowanej w źródłach niekonwencjonalnych i odnawialnych, a przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją energii (operatorzy systemów przesyłowych lub rozdzielczych) nie mogą odmówić świadczenia usług przesyłowych i dystrybucyjnych.

Od linii energetycznych wyznacza się strefy ochronne zgodnie z obowiązującymi przepisami.

7. Telekomunikacja.

Kierunki rozwoju usług telekomunikacyjnych dla gminy Kamięnsk.

Niezbędny, jako standardowy dla zadowalającego zaspokajania potrzeb na usługi telekomunikacyjne, wskaźnik ilości abonentów przypadających na 100 mieszkańców gminy powinien kształtować się na poziomie nie mniejszym niż 35 ab/100 mk. Osiągnięcie co najmniej takiego poziomu świadczenia usług telekomunikacyjnych może zapewnić:

- a) zwiększenie pojemności central telefonicznych przy stosowaniu techniki cyfrowej,
- b) wykorzystywanie kabli i przewodów światłowodowych dla wielokrotnionego przekazu informacji,
- c) stwarzanie preferencji dla świadczenia usług przez różnych operatorów, posiadających wymagane ustawą „Prawo telekomunikacyjne” koncesje operatorów publicznych.

Świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym w szczególności usług powszechnych, do których zalicza się przesyłanie wiadomości za pomocą głosu (telefonii) i tekstu (faks), a także transmisję danych (Internet) przy udziale modemów włączonych na końcu linii telefonicznej powinno odbywać się na zasadach określonych we wspomnianej ustawie, przy zachowaniu publicznego charakteru sieci telekomunikacyjnej, którą dysponuje koncesjonowany operator publiczny.

8. Komunikacja

1. Kierunki rozwoju układu komunikacyjnego Gminy Kamięnsk

Układ drogowy oprócz pełnienia funkcji komunikacyjnej jest również elementem kształtującym strukturę przestrzenną gminy. Dostępność komunikacyjna wyznacza wartość terenu a poprzez zapewnienie odpowiedniego standardu obsługi komunikacyjnej stymuluje się jego rozwój. Określone poniżej główne zasady polityki komunikacyjnej oraz kierunki rozwoju układu komunikacyjnego Miasta i Gminy Kamięnsk oparto głównie o analizy i diagnozę stanu istniejącego oraz założenia i wnioski z opracowań wyższego rzędu.

2. Przyjęte założenia

Wnioski z opracowań planistycznych wyższego rzędu:

- realizacja autostrady A-1 na odcinku Węzeł „Tuszyn” – Piotrków Tryb. – Radomsko – gr. woj. śląskiego (Częstochowa), zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z

dnia 29 września 2001 r. w sprawie ustalenia sieci autostrad, dróg ekspresowych oraz dróg o znaczeniu obronnym,

- droga krajowa Nr 1 – Gdańsk – Łódź – Katowice - granica m. Łódź – granica woj. śląskiego, Program dostosowania podstawowej sieci drogowej TINA w Polsce do standardów Unii Europejskiej do 2015 r.,
- droga krajowa Nr 91 – obwodnica miejscowości Kamięnska, zgodnie ze Strategią Rozwoju Województwa Łódzkiego,
- droga wojewódzka Nr 484 – Buczek – Bełchatów – Kamięnsk, rozbudowa drogi wojewódzkiej Nr 484 na odcinku Bełchatów – Kamięnsk wraz z budową wschodniej obwodnicy Bełchatowa, zgodnie z programem inwestycyjnym z grupy inwestycyjnej „Transport” zawartym w Wieloletnim Programem Inwestycyjnym Województwa Łódzkiego na lata 2008 – 2013,
- modernizacja linii kolejowej Kolużki – Częstochowa.

3. Uwzględnienie wniosków z analizy i diagnozy stanu istniejącego

Na obszarze gminy dotyczą one:

- słabych parametrów technicznych dróg, które wymagają przebudowy bądź modernizacji, szczególnie w zakresie szerokości jezdni i rodzaju nawierzchni,
- powszechnej tendencji obustronnego obudowywania dróg zabudową zagrodową i mieszkaniową, co szczególnie uwidacznia się w wiejskich jednostkach osadniczych,
- niskiej sprawności układu drogowego w kontekście wzrostu motoryzacji i niedostatecznych parametrów technicznych podstawowego układu drogowego (zbyt wąskie korytarze komunikacyjne, przebiegi kolizyjne z zabudową mieszkaniową), co wnioskuje o konieczność obwodnic w podstawowych ciągach drogowych,
- rozszerzenia sieci dróg gminnych poprzez włączenie do niej niektórych dróg wewnętrznych.

4. Cele polityki komunikacyjnej

Generalnym celem polityki komunikacyjnej gminy winno być tworzenie poprawnych warunków podróżowania, zapewnienie właściwej obsługi komunikacyjnej mieszkańcom gminy, stworzenie warunków do rozwoju przestrzennego i ekonomicznego gminy poprzez właściwe zdyskontowanie projektowanej autostrady A-1 oraz kształtowanie ładu przestrzennego gminy.

Pochodnymi celami polityki winny być:

- zapewnienie sprawnych powiązań wewnątrz obszaru gminy, a także powiązań układu drogowego gminy z zewnętrznym układem drogowym tj. przede wszystkim z autostradą A-1 poprzez węzeł autostradowy „Kamięnsk” (z drogą wojewódzką nr 484 i z drogą krajową nr 91),
- dbałość o nieobudowywanie obustronne ważnych ciągów drogowych poprzez odpowiednie kierowanie ruchem budowlanym, lokalizując nową zabudowę w bezpiecznej odległości od dróg publicznych,
- uspokojenie ruchu wewnątrz miasta i wyeliminowanie z jego centrum ruchu tranzytowego.

5. Kierunki rozwoju układu komunikacyjnego gminy

Uwarunkowania wewnętrzne wynikające z diagnozy stanu istniejącego, powiązania zewnętrzne oraz założenia polityki komunikacyjnej stanowią podstawę do określenia kierunków rozwoju poszczególnych układów komunikacyjnych gminy. Główną obsługę komunikacyjną obszaru gminy stanowić będzie układ drogowy.

6. Układ drogowy

Projektowana podstawowa sieć drogową gminy składać się będzie z następujących kategorii dróg:

- **autostrady (A-I) relacji Gdańsk - Łódź - Piotrków Trybunalski - Katowice - Cieszyn**, która zrealizowana zostanie poprzez przebudowę istniejącej drogi krajowej Nr 1 do parametrów autostrady (bezkolizyjne wszystkie skrzyżowania z układem drogowym w postaci wiaduktów oraz lokalizacja punktów poboru opłat). Autostrada przebiegając przez obszar gminy posiadać będzie powiązanie z układem drogowym niższego szczebla poprzez projektowany węzeł „Kamięnsk” na przecięciu z drogą wojewódzką Nr 484. Węzeł zlokalizowany w sąsiedztwie miasta stanowić będzie dostęp do autostrady dla potencjalnych inwestorów na terenach rozwojowych. Z uwagi na projektowanie autostrady jako płatnej projektowany węzeł „Kamięnsk” będzie musiał być rozbudowany o stacje poboru opłat. Wewnątrz łącznicy tego węzła zaplanowany został Obwód Utrzymania Autostrady. Wzdłuż autostrady, po obu jej stronach, w pasie autostradowym o średniej szerokości ~ 110 m wyznaczonym liniami rozgraniczającymi, planowany jest system dróg zbiorczych tzw. serwisowych w celu powiązania rozciętych autostradą układów drogowych a także dla obsługi osadnictwa i pól. W miejscowości Danielów do obsługi ruchu na autostradzie zaplanowane zostało - zgodnie z wnioskami Agencji Budowy i Eksploatacji Autostrad MOP II- miejsce obsługi podróżnych kategorii II.
- **dróg głównych ruchu przyśpieszonego (GP)** - do których zakwalifikowano:
 - **drogę krajową Nr 91**, relacji Głuchów (węzeł „Tuszyn”) - Piotrków Tryb. - Kamięnsk - Częstochowa. Zakłada się modernizację tej drogi do parametrów klasy GP1/2 - szerokość korytarza komunikacyjnego w liniach rozgraniczających = 30 m, jezdnia min. 7,0 m. Z uwagi, iż droga ta przebiega przez centrum miasta Kamięnska, stwarzając uciążliwości komunikacyjne i zagrożenie dla mieszkańców, proponuje się w jej ciągu realizację wschodniej obwodnicy miasta, aby usprawnić ruch na tej drodze. Wrysowany na rysunku studium przebieg obwodnicy wyznacza zasadę jej funkcjonowania i nie przesądza o ostatecznym trasowaniu. Droga krajowa Nr 91 po zrealizowaniu autostrady A-I będzie pełnić rolę drogi alternatywnej dla autostrady płatnej.
- **dróg głównych (G)** - do których zakwalifikowano:
 - **drogę wojewódzką Nr 484**, relacji Buczek - Zelów - Bełchatów - Kamięnsk. Zakłada się modernizację tej drogi do parametrów klasy G1/2 - szerokość korytarza komunikacyjnego w liniach rozgraniczających min. 25 m, jezdnia 7,0 m. Z uwagi, iż droga ta przebiega przez centrum miasta Kamięnska, stwarzając uciążliwości komunikacyjne i zagrożenie dla mieszkańców oraz stanowi jedyne powiązanie układu komunikacyjnego gminy z autostradą A-I poprzez węzeł "Kamięnsk", proponuje się w jej ciągu realizację północnej obwodnicy miasta, aby usprawnić ruch na tej drodze w powiązaniu jej z drogą krajową nr 91.
- **dróg zbiorczych (Z)** - do których zakwalifikowano:
 - **wszystkie drogi powiatowe** z uwagi na ich funkcje oraz znaczenie w układzie komunikacyjnym. Projektuje się korektę przebiegu drogi Nr 3931E w rejonie miasta, na odcinku od przejazdu przez autostradę A-1 do skrzyżowania z drogą krajową Nr 91, która stanowić będzie południową obwodnicę miejscowości gminnej.
Zalecane parametry w/w dróg to: klasa zbiorcza (Z1/2), jezdnia o szerokości min. 6 m, szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających 20 - 25 m.
- **dróg lokalnych (L) i dojazdowych (D)** - do tego układu zakwalifikowano następujące

drogi:

- wszystkie drogi gminne pełniących. Zalecana szerokość w liniach rozgraniczających dla dróg lokalnych (L) – 12 m - 15 m, dla dróg dojazdowych (D) – 10 m - 15 m.
- do tego układu zakwalifikowano również obecne fragmenty przebiegów dróg: krajowej, wojewódzkiej i powiatowej, które zastępowane będą przez projektowane ich nowe przebiegi w postaci obwodnic miasta Kamięnska, ma to na celu stopniowe uspokojenie ruchu wewnątrz zabytkowego centrum miasta. Fragmenty dróg zastępowanych przez obwodnice adaptowane zostaną do układu miejskiego w istniejących szerokościach korytarzy komunikacyjnych bez zmiany przekroju a jedynie ze zmianą funkcji i klasy drogi.

Wyżej omówiony układ podstawowy wymaga dostosowania parametrów technicznych do pełnionych funkcji i wymogów klasy technicznej.

7.Układ kolejowy

Zakłada się adaptację przebiegu linii kolejowej tzw. „wiedeńskiej” w istniejących liniach rozgraniczających oraz jej modernizację poprzez realizację bezkolizyjnych przejazdów na skrzyżowaniach z układem drogowym. Celowe byłoby większe wykorzystanie tej linii do przewozów towarowych i komunikacji pasażerskiej. Wzdłuż istniejącej linii kolejowej wyznaczony został szlak kolei warszawsko-wiedeńskiej.

8.Układ komunikacji publicznej

Zakłada się rozwój obsługi przewozów pasażerskich, w zależności od potrzeb poprzez istniejący układ linii autobusowych PKS, kolej oraz tzw. przewozy szkolne i przewozy prywatne. Wskazane byłoby, po uprzednim doprowadzeniu parametrów technicznych dróg powiatowych do wymaganych norm, przedłużenie linii komunikacji zbiorowej na tereny niedostatecznie obsługiwane komunikacją zbiorową oraz na obszary sąsiednich gmin, tak, aby stworzyć dla mieszkańców gminy możliwość podróżowania i wyjazdów z jej obszaru również komunikacją zbiorową.

9.Drogi dla rowerów

Proponuje się rozwój komunikacji rowerowej na obszarze gminy. Generalnie ścieżki przebiegać winny wzdłuż układu dróg pełniących rolę obsługującą teren i służyć będą zarówno celom dojazdowym jak i rekreacji.

Infrastruktura techniczna nie może być lokalizowana w pasach drogowych drogi krajowej, infrastruktura techniczna winna być umieszczana w ramach własnych linii rozgraniczających w odległościach zgodnych z ustawą o drogach publicznych.

6.Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym

W gminie Kamięnsk przewiduje się lokalizację inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym:

- budowę drogi w ulicach Reymonta, Łączyńskiego i Secomskiego,
- budowę drogi Danielów – Siódemka (od skrzyżowania we Włodzimierzu do Siódemki),
- budowę drogi Napoleonów – Huta Porajska,
- budowę dróg na terenie Kamięnska,
- budowę Domu Kultury w Kamięnsku,
- budowę drogi Ozga – Podjezioro,

- budowę drogi ul. Chopina w Gorzędowie i dalej do Barczkowic,
- budowę zbiornika wodnego w Napoleonowie,
- gazyfikacja gminy,
- budowę i rozbudowę sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej.

7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1

Przewiduje się lokalizację inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym:

- 1) budowę gazociągu wysokoprężnego Piotrków Trybunalski - Bobry wraz ze stacją pomiarowo-redukcyjną,
- 2) dostosowanie drogi krajowej Nr 1 do parametrów autostrady A1,
- 3) budowę węzła autostrady A1,
- 4) budowę obwodnicy Kamięnska w ciągu drogi krajowej Nr 91 i drogi wojewódzkiej nr 484,
- 5) modernizację linii kolejowej Kolużki – Częstochowa,
- 6) przebudowę i modernizację dróg powiatowych, wojewódzkiej i krajowych i konieczne w tym zakresie ukształtowanie dróg w nowych liniach rozgraniczających stosownie do obecnych lub przyszłościowych kategorii dróg.

8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz obszary przestrzeni publicznej

Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych to obszary terenów górniczych i przestrzeni publicznej. Rada Miejska w Kamięnsku podjęła uchwałę o odstąpieniu od sporządzenia mpzp dla terenów górniczych.

Ze względu na istniejący charakter rozłogów gospodarstw rolnych nie przewiduje się obszarów obowiązkowo wyznaczonych do przeprowadzenia scalenia, a z uwagi na gabaryty działek nie zachodzi potrzeba wyznaczania terenów do przeprowadzenia scaleń i podziałów, o których mowa w ustawie o gospodarce nieruchomościami.

Nie przewiduje się terenów dla realizacji obiektów o powierzchni handlowej większej niż 2000 m².

Obszary przestrzeni publicznej w gminie Kamięnsk to teren parku w Gorzędowie i teren w Kamięnsku, który znajduje się między ulicami Głowackiego i Wieluńską oraz między ulicą Konopnickiej i Placem Wolności wraz z tym placem.

9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne

Gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarach przeznaczonych do zabudowy lub na których przewiduje się zmianę dotychczasowego zagospodarowania (w tym na terenach przeznaczonych do zalesienia). Granice obszarów wymagających zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne przedstawiono na rysunku Studium.

10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Pomimo ogólnie niekorzystnych warunków dla rozwoju produkcji rolniczej, ważną funkcję w strukturze obszarów wiejskich gminy Kamieńsk, z racji uwarunkowań genetyczno-historycznych, zajmować będzie rolnictwo. Jednak dla pełnienia tej funkcji konieczne jest wprowadzenie znacznych zmian strukturalnych. Aktualne procesy modernizacyjne rolnictwa muszą być powiązane gospodarką rynkową kraju oraz gospodarką Unii Europejskiej. Restrukturyzacja rolnictwa, będąca konsekwencją integracji z UE musi zmierzać do zmniejszenia zatrudnienia w tym dziale gospodarki (obecnie wysokie ukryte bezrobocie), co wymagać będzie stworzenia nowych miejsc pracy poza rolnictwem. Dlatego też tempo przemian rolnictwa uzależnione będzie od wzrostu zatrudnienia pozarolniczego.

W wyniku przemian dotychczasowa wieś monofunkcyjna powinna ulec przekształceniom w nowoczesną wieś wielofunkcyjną. Wśród zakładanych przemian gminy do najważniejszych zadań powinny należeć:

- tworzenie miejsc pracy na wsi poza rolnictwem przez rozwój przetwórstwa surowców rolnych oraz w różnych nowych formach działalności gospodarczo-usługowej,
- modernizacja i powstawanie nowych urządzeń infrastruktury technicznej, zwłaszcza w zakresie kanalizacji i oczyszczalni ścieków, redukcja indywidualnych konwencjonalnych źródeł energii i stosowanie źródeł zorganizowanych, opartych na paliwach ekologicznie czystych,
- dynamiczne dostosowywanie systemu edukacji młodzieży wiejskiej do wymogów i potrzeb nowoczesnej gospodarki rynkowej i agrobiznesu,
- kształtowanie świadomości ekologicznej mieszkańców gminy, działania edukacyjne i proeuropejskie,
- aktywizacja i rozwój różnych form spółdzielczości i samorządności wiejskiej, związków producentów rolnych, spółek i organizacji zajmujących się zbytem, obrotem produktów rolnych itp.,
- wzrost powierzchni gruntów przeznaczonych na inwestycje pozarolnicze w nawiązaniu do biegunów rozwoju ekonomicznego gminy (np.: autostrada) oraz jednoczesne eliminowanie z użytkowania rolniczego gleb słabych (także poprzez zalesienia),
- wzrost znaczenia gospodarki leśnej w rozwoju wielofunkcyjnych obszarów wiejskich (głównie dla funkcji wypoczynkowo-rekreacyjnej);
- rozwój gospodarki turystycznej, która tworząc nowe miejsca pracy wpłynie na aktywizację zawodową mieszkańców gminy.

11. Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych

W gminie Kamieńsk nie występują obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych.

Na zagrożenie wodami powodziowymi narażone są tereny położone w dolinach rzek zgodnie z rysunkiem studium. Na obszarach tych wprowadza się zakaz nowej zabudowy.

12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny

Na obszarze gminy Kamieńsk brak jest obiektów lub obszarów, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. nr 113, poz. 984 i nr 153, poz. 1271)

W gminie Kamięnsk nie występują obszary pomników zagłady.

14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji

Obszarami wymagającymi rekultywacji są m.in. składowiska odpadów. W gminie Kamięnsk jest to składowisko „SATER-KAMIEŃSK” w miejscowości Ruszczyń. Zgodnie z „*Oceną oddziaływania na środowisko projektu budowlanego składowiska odpadów komunalnych „SATER-KAMIEŃSK” – Ruszczyń, gmina Kamięnsk*” założenia projektowe przewidują rekultywację składowiska odpadów w kierunku zgodnym z charakterem pokrycia terenu przed budową składowiska. Rekultywacja powierzchni składowiska polegać będzie na wykonaniu murawy, z możliwością wprowadzenia roślinności wysokiej. Rekultywacji podlegać będzie sukcesywnie każda z wypełnionych kwater.

Poza terenem składowiska do rekultywacji przeznaczają się także teren produkcyjno-usługowy w miejscowości Gorzędów.

Przez pojęcia rehabilitacji i rekultywacji rozumie się także tzw. rewitalizację obszarów podlegających ochronie na podstawie przepisów o ochronie dóbr kultury. Dotyczy to głównie obszarów wymagających przekształceń i odnowy oraz modernizacji.

Dla zapewnienia atrakcyjnego wyglądu miejscowości niezbędne jest przeprowadzenie działań polegających na:

- utrzymywaniu charakterystycznych układów przestrzennych,
- lokalizacji nowej zabudowy na zasadzie utrzymania skali i charakteru zabudowy istniejącej,
- kształtowania zabudowy wiejskiej na zasadzie tworzenia zagród stanowiących charakterystyczne dla wsi zespoły zabudowy zwartej,
- umożliwienie lokalizacji funkcji mieszkaniowej jak i funkcji wyodrębnionej i samodzielnej, jednocześnie zaś tworzącej w miarę zwarte pierzeje lub zespoły.

15. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Jedynymi terenami zamkniętymi w gminie Kamięnsk są tereny kolejowe. Granice terenów zamkniętych pokazano na rysunku studium.

16. Inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie

Na terenie gminy nie określa się innych obszarów problemowych oprócz przedstawionych na rysunku studium. Są to tereny adaptowanej zabudowy i terenów przeznaczonych na zabudowę decyzją administracyjną na złożu węgla brunatnego.

17. Obszary związane z wymogami obrony cywilnej

Powinno się ustalić bilans niezbędnych i minimalnych potrzeb w zakresie awaryjnego zabezpieczenia wody dla poszczególnych sołectw i gminy łącznie, awaryjne zasilanie tych ujęć w energię elektryczną, minimalne i niezbędne potrzeby gminy w zakresie retencjonowania i zdolności przerzutów wody pitnej dla poszczególnych sołectw, zapewnić ochronę sanitarną w strefach ujęć wody pitnej, uzbroić istniejącą sieć wodociagową w hydranty naziemne lub odpowiednie zbiorniki wodne z możliwością wykorzystania tych elementów w sytuacji

szczególnej i dla celów przeciwpożarowych, zapewnić stosowną strefę ochronną wzdłuż gazociągu wysokiego ciśnienia, przygotować ekrany izolacyjne z zadrzewienia i zakrzewienia lub urządzenie odpowiednich pasów leśnych wzdłuż dróg krajowych Nr 1, Nr 91 i drogi wojewódzkiej nr 484 oraz wokół obiektów uciążliwych dla otoczenia, zapewnić powiązania funkcji projektowanej infrastruktury technicznej i drogowej do funkcji dróg krajowych Nr 1 i Nr 91 i drogi wojewódzkiej Nr 484 z uwzględnieniem odsunięcia projektowanej – nowej zabudowy od krawędzi tych dróg do przygotowania pasów zieleni z możliwością wykorzystania przedmiotowych obszarów dla lokalizacji niezbędnej infrastruktury podziemnej, uwzględnić w podpiwniczeniach nowej zabudowy użyteczności publicznej lub odpowiedniej zabudowy mieszkaniowej lokalizowanej zwłaszcza w miejscowościach leżących wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych (drogi krajowej Nr 91 i drogi wojewódzkiej Nr 484) przygotowanie pomieszczeń o konstrukcji odpornej na zagruzowanie z możliwością bezkolizyjnej ich adaptacji dla celów ochrony ludności w sytuacji zagrożenia.

V. POLITYKA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA GMINY

Sporządzenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest niezbędnym ogniwem procesu planowania przestrzennego, który ustawowo jest procesem ciągłym. Studium, jako etap poprzedzający plany miejscowe, wskazuje pełen zakres możliwości przedsięwzięć planistycznych oraz realizacji idei i zamierzeń rozwoju, lub ograniczeń czy ochrony, w bliskiej i dalszej perspektywie czasowej.

Opracowanie jest kierowane zasadami zrównoważonego rozwoju i spełnia podstawowe jego kryteria:

- cele społeczne realizowane przez takie kształtowanie struktur przestrzennych, aby umożliwić społeczeństwu stopniowe osiągnięcie poprawy jakości życia, poprzez proporcjonalne rozmieszczenie ludności w stosunku do miejsc pracy i układów osadniczych, zachowanie prawidłowych relacji funkcjonalno-przestrzennych między ośrodkami zamieszkania, pracy, odpoczynku, usług i administracji, wskazanie korzystnego techniczno-przestrzennego standardu środowiska człowieka, kształtowanie środowiska przestrzennego kreującego nowe jakościowo potrzeby i wartości społeczne;
- cele kulturowe osiągnięte przez takie kształtowanie struktur przestrzennych, które chronią istniejące dziedzictwo kulturowe przed zniszczeniem lub dewastacją, poprzez powiązanie obiektów historycznych z krajobrazem naturalnym i wkomponowanie ich we współczesne struktury funkcjonalno-przestrzenne oraz poprzez tworzenie nowych istotnych wartości kulturowych;
- cele ekologiczne osiągnięte przez kształtowanie struktur przestrzennych oddziałujących hamująco na dewastację środowiska i tworzących warunki umożliwiające jego aktywną ochronę poprzez zgodność charakteru i struktury zagospodarowania przestrzennego z cechami i walorami środowiska przyrodniczego, zgodność intensywności zagospodarowania z naturalną chłonnością środowiska oraz jego odpornością na zniszczenia, eksponowanie wartości krajobrazowych i ich harmonijne łączenie z zagospodarowaniem, tworzenie warunków zapewniających ochronę unikatowych wartości środowiska oraz umożliwiających odzyskanie utraconej równowagi ekologicznej;
- cele ekonomiczne osiągnięte przez kształtowanie struktur przestrzennych tworzących warunki wzrostu efektywności gospodarowania poprzez racjonalne wykorzystanie zasobów przyrodniczych i istniejącego majątku, kształtowanie elastycznych struktur przestrzennych, podatnych na dalszy rozwój, kształtowanie warunków przestrzennych tworzących korzystne procesy, kształtowanie układów przestrzennych, których struktura zwiększa sprawność i niezawodność funkcjonowania.

To nowoczesne (współczesne i przyszłościowe) kształtowanie ładu integralnego jest najistotniejszym warunkiem prawidłowego rozwoju gminy.

W wyniku przeprowadzonych analiz i studiów dokonano waloryzacji obszaru gminy i określono politykę funkcjonalno-przestrzenną gminy - w pełni czytelną po zapoznaniu się z rysunkiem studium (plansza „Kierunki zagospodarowania, Polityka funkcjonalno – przestrzenna”), gdzie przedstawiono lokalizację poszczególnych obszarów.

W przedstawionej na rysunku studium tabeli pokazano oznaczenia poszczególnych obszarów oraz przypisane im funkcje. Przypisane danemu obszarowi różne funkcje zostaną wyodrębnione w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego z wymaganą w tych opracowaniach precyzją i stopniem uszczegółowienia.

Wszelkie działania przestrzenne na obszarach nie objętych tzw. obowiązkiem sporządzenia planu, wymagają również wyprzedzających działań planistycznych obejmujących obowiązkowo obszar docelowy wraz ze strefą kontekstu przestrzennego.

W oparciu o uwarunkowania w pełnym zakresie problemowym, tzn. przestrzenno-historycznym, z uwzględnieniem cech szczególnych miejsca i jego tożsamości, przyrodniczo-ekologicznym, komunikacyjnym zarówno jako system lokalny, jak i w powiązaniach zewnętrznych, infrastruktury technicznej oraz infrastruktury społeczno-gospodarczej, a także według zamierzeń organów nadrzędnych oraz wskazań władz samorządu lokalnego zaproponowano koncepcję rozwoju gminy. Koncepcja ta określa cele społeczne, kulturowe, ekologiczne i ekonomiczne, wskazuje kierunki rozwoju gminy na czas najbliższy i dla dalszej perspektywy czasowej.

Generalnie, za zasadę przyjmuje się ochronę i rozwój oraz przekształcenia i intensyfikację istniejących walorów i zjawisk.

Rozproszona struktura osadnicza nakazuje dążenie do koncentracji i komasacji terenów zabudowanych. Będzie to proces bardzo odległy w czasie, ale musi być celowy.

Jako wartości rozwojowo-przekształcające wprowadza się stopniowe przekształcanie rozproszonej zabudowy zagrodowej, różne formy aktywności gospodarczej wspomagające rozwój społeczno-gospodarczy oraz uaktywnienie gospodarcze potencjalnych obszarów obsługujących komunikację.

Realizacja zadań powinna obejmować różne perspektywy czasowe, niejednokrotnie determinowane czynnikami będącymi poza Samorządem Gminy, ale przede wszystkim procesy rozwojowe powinny być sukcesywne i celowe.

Koncepcja zawarta w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kamięńsk” wskazuje na możliwość większej aktywności gospodarczej, dostosowanej do zmiennych uwarunkowań i potrzeb, a jednocześnie chroni i rozwija istniejące walory przyrodniczo-kulturowe i wskazuje możliwość lepszych warunków życia jej mieszkańców, oraz podnoszenia rangi gminy w strukturze województwa.

VI.INTERPRETACJA ZAPISÓW USTALEŃ STUDIUM

1. Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. nr 80 poz. 717 z późn. zm.) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie jest aktem prawa miejscowego, lecz jedynie dokumentem określającym politykę przestrzenną gminy. Jednocześnie ustalenia zawarte w studium są wiążące dla organów gminy sporządzających plany miejscowe.
2. Ustalenia zawarte w tekście i załącznikach graficznych studium wyrażają jedynie kierunki zagospodarowania przestrzennego obszaru, nie są zaś ścisłym przesądzeniem o formie i granicach zainwestowania i użytkowania terenów.
3. Określenia dotyczące formy użytkowania terenów dotyczą podstawowych i uzupełniających lub towarzyszących rodzajów zabudowy. Na terenach tych mogą być realizowane także inne formy zabudowy, pod warunkiem nie pozostawiania w sprzeczności z formami określonymi w studium.
4. Przy opracowywaniu planów miejscowych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę należy przewidzieć zieleń publiczną, stwarzającą warunki do wypoczynku, estetyki i przejść pieszych.
5. Poza drogami wskazanymi na załączniku graficznym studium, w zależności od potrzeb społeczności lokalnej, możliwa jest realizacja nowych dróg gminnych, których przebieg zostanie ustalony w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nowe obiekty winny spełniać wskaźniki i kierunki określone w niniejszym opracowaniu.

VIII. UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ I SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy to opracowanie strategiczne dla rozwoju przestrzennego gminy Kamięnsk. Mimo, że nie ma ono rangi prawa miejscowego, to jednak stanowi oś systemu planowania przestrzennego na poziomie gminy.

W opracowanym dokumencie znalazły się informacje wynikające z:

- rozpoznania aktualnej sytuacji gminy, istniejących uwarunkowań oraz problemów związanych z jej rozwojem,
- sformułowania kierunków rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy, a także podstawowych zasad polityki przestrzennej i zasad ochrony interesu publicznego,
- stworzenie podstaw do koordynacji sporządzania planów miejscowych i wydawania decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o ustaleniu lokalizacji celu publicznego wydawanych w przypadku ich braku,
- integrowanie polityki przestrzennej państwa z interesami gminy, a także wpływanie na formułowanie zadań rządowych, wojewódzkich i powiatowych, związanych z priorytetami rozwoju gminy,
- zbiorów informacji stwarzających warunki dla marketingu przestrzennych walorów gminy w celu lokowania tu działalności związanej z preferowanymi formami aktywności gospodarczej i społecznej,
- promocji walorów i możliwości inwestycyjnych gminy.

Podczas kolejnych etapów realizowania opracowania analizie poddane zostały istniejące opracowania planistyczne i inne branżowe, wydane decyzje o pozwoleniu na budowę, wydane decyzje o warunkach zabudowy, wydane decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz wnioski złożone przez zainteresowanych. W ten sposób określone zostały potrzeby i aspiracje społeczeństwa, władz i przedsiębiorców, a także zjawiska wpływające na samą przestrzeń gminy. Ustalone zostały:

- stan środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- stan i faktyczne wyposażenie w infrastrukturę techniczną, transportową i społeczną,
- potencjał demograficzny,
- potencjał ekonomiczny i gospodarczy gminy,
- sytuacja na rynku pracy oraz problemy związane z bezrobociem.

Zebrane informacje posłużyły do przeanalizowania ich pod kątem możliwości przestrzennego kształtowania gminy. Wyniki przeprowadzonych badań stanowią bazę do określenia kierunków rozwoju gminy oraz rozpoznania jej predyspozycji i możliwości z uwzględnieniem zasad ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego. Zaproponowane nowe tereny inwestycyjne w pełni wystarczają na zabezpieczenie potrzeb gminy w zakresie terenów budownictwa mieszkaniowego, działalności usługowej i gospodarczej na najbliższy okres, przy jednoczesnym zachowaniu w stanie nienaruszonym walorów środowiska. W studium znalazły się także wytyczne dotyczące zagospodarowania terenów rolnych i leśnych w taki sposób, aby nie uległy one nadmiernej degradacji.

Realizacja ustaleń studium, wynikająca z przeprowadzonych analiz opiera się przede wszystkim na:

- stymulowaniu rozwoju gminy,
- inspirowaniu i realizowaniu programów zmierzających do poprawy jakości życia mieszkańców,
- udziale samorządu gminy w procesie opracowywania, uchwalania, aktualizacji i oceny realizacji,
- tworzeniu infrastruktury dla istniejących i planowanych inwestycji,
- zapewnieniu współdziałania samorządu gminy z samorządem powiatowym i wojewódzkim odnośnie prowadzonych analiz i studiów z zakresu zagospodarowania przestrzennego powiatu, zagadnień jego rozwoju, styków pomiędzy gminą a gminami sąsiednimi,
- analizie i kontrolowaniu stopnia wykorzystania gruntów.

Z przeprowadzonych analiz wynika, że dotychczasowe kierunki rozwoju i istniejące funkcje gminy mogą być kontynuowane, pod warunkiem zwrócenia większej uwagi na zrównoważony rozwój wszystkich z nich oraz na aktywizację mniej znaczących dotychczas funkcji, do takiego stopnia aby stały się czynnikami napędzającymi rozwój gminy Kamięnsk.

IX. OBJAŚNIENIE ZMIAN W NOWYM OPRACOWANIU W STOSUNKU DO POPRZEDNIEJ EDYCJI STUDIUM

Rada Miejska w Kamięnsku Uchwałami: Nr XXX/268/2002 z dnia 30 stycznia 2002 r., Nr XII/135/03 z dnia 27 sierpnia 2003 r., Nr XII/106/2007 z dnia 30 lipca 2007 r. kolejno przyjęła „*Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamięnsk*”.

W dniu 27 czerwca 2008 r. Rada Miejska w Kamięnsku Uchwałą Nr XXVII/212/08 wyraziła wolę zmiany studium.

Zgodnie z w/w uchwałą zakres opracowania czwartej edycji studium obejmuje obszar gminy Kamięnsk.

Uaktualniono część dotyczącą uwarunkowań, ponadto we wprowadzeniu wyjaśniono przyczynę przystąpienia do zmiany studium.

Zgodnie z pismem Zakładu Energetycznego Łódź – Teren S. A. z dnia 18 lipca 2007 r., znak: 10-RR-000647-2007/7258/07 określono politykę w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną.

Zgodnie z pismem Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi z dnia 17 września 2008 r., znak: ZK-II-7041/23/154/08 przeanalizowano także problematykę związaną z: ochroną sanitarną wody pitnej w strefach ujęć wodnych, racjonalną gospodarką wodami głębinowymi oraz uzbrojeniem terenów gminy w sieć wodno-kanalizacyjną.

Zgodnie z pismem Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi z dnia 22 września 2008 r., znak: SR.VII-A/6617-1/z/1018/2008 uwzględniono obszary występowania złóż kopalin. Ponadto ustalona została konieczność ochrony wód, gleby oraz ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej. Określono wytyczne odnośnie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych oraz sposobu zagospodarowania obszarów zdegradowanych w wyniku działalności człowieka.

Zgodnie z pismem Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi z dnia 25 września 2008 r., znak: IA.I.7041/6651/2120/MG/08 uwzględniono ustalenia Planu zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego oraz wyznaczono obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych. Określono także wymóg, iż rozwój funkcji turystyczno-rekreacyjnej powinien respektować walory przyrodnicze oraz uwzględniać potrzebę uprzedniego wyposażenia terenu w podstawowe urządzenia infrastruktury technicznej.

Zgodnie z pismem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Łodzi – Delegatury w Sieradzu z dnia 29 września 2008 r., znak: UOZ-PT-4430/27/2008 ustalono zasady zapewniające ochronę zabytków, znajdujących się na terenie gminy oraz zawarto informacje o wszystkich obiektach wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych, położonych w strefach ochrony konserwatorskiej i znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków.

Zgodnie z pismem Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Oddziału w Łodzi z dnia 29 września 2008 r., znak: GDDKiA OŁ Z-3-vk-439-R 9-01/08 droga krajowa Nr 91 klasy GP winna spełniać wymagania w zakresie Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 02.03.1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430) oraz ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2007 r., Nr 19, poz. 115).

Zgodnie z pismem Urzędu Marszałkowskiego w Łodzi z dnia 30 września 2008 r. znak: RO.V-BW-7555-74/08 uwzględniono granice udokumentowanych złóż i terenów górniczych oraz ujęć wód podziemnych, eksploatowanych dla potrzeb wodociągów wiejskich.

Zgodnie z pismem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 1 października 2008 r., znak: ZZWg-539/89/1839/08 uwzględniono wytyczne w zakresie ochrony wód.

Zgodnie z pismem Zarządu Dróg Wojewódzkich w Łodzi z dnia 6 października 2008 r., znak: IP-484/460/2008 uwzględniono wytyczne odnośnie zagospodarowania terenów przyległych do drogi wojewódzkiej.

Zgodnie z pismem Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 7 października 2008 r., znak: PR.III.7326-47/2008 uwzględniono ustalenia „Strategii rozwoju województwa łódzkiego” oraz „Planu zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego”.

Zgodnie z pismem Zakładu Energetycznego Łódź – Teren S. A. z dnia 7 października 2008 r., znak: 10-RR-001121-2008/6506 określono politykę w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną.

Zgodnie z pismem Okręgowego Urzędu Górniczego w Kielcach z dnia 14 października 2008 r., znak: KIE/511/0059/08/04674/LS zawarto informacje o znajdujących się na terenie gminy terenach górniczych.

Prócz tego rozszerzono zasięg parku wiatrowego, wprowadzono nowe tereny eksploatacji kruszywa, zracjonalizowano politykę przestrzenną gminy, uszczegółowiono przeznaczenie terenów, aktualizacji uległy dane związane ze złożami i terenami górniczymi.

Całość ustaleń studium sporządzono zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717, z późn. zm.).

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
W KAMIENSKU
Jan Bartoszewski